Ιφιγένεια
Φίλη - Καλογιάννη

(6) συνέχεια

10' 25" Ο Ἀχιλλέας σφάζει τόν ὑπηρέτη.

11' 07" Ἀνεβαίνουν στήν Ταράτσα. ('Αχιλλ. Κλυταιμν. Ὑπηρέτης). M 26

11' 22" Τέλος στήν ταράτσα.

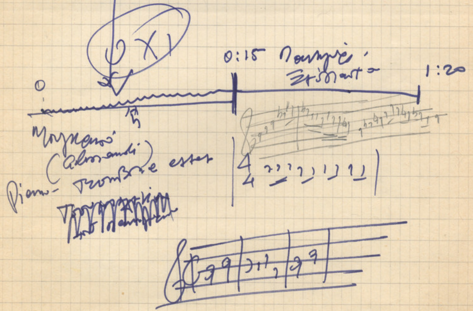

(7)

0 Πανηγύρι - ΝΑΟΣ - στρατιώτες - τύμπανα σουραύλια. } ~~Μ 26~~ 1'20"

1'05" Σκηνή κορίτσια - πέπλα - τραγούδι. } ~~Μ 27 0'13"~~

Καράβια

1'18" τελειώνει το τραγούδι (περιοδικά)

1'23" Κοντινό Κλυταιμνήστρα - ταράτσα

1'40" Κραυγή Κλυταιμνήστρας - ταράτσα. } ~~Μ 28~~

Clarino solo (Tenuto) MI-~~RE~~-FA

3'06" { Η Ιφιγένεια ακούει "Σκοτώνουν τό παιδί μου. } 2'03"

Tenuto Χάλκινα [illegible]

3'43" Αγκάλιασμα Ιφιγένειας καί τό φευγιό της. } ~~Μ 29 0.26"~~

ίλο Effet

4'09" Σιωπή πρίν αρχίσει νά μιλάει ό Αχιλλέας.

6'25" Ο Αχιλλέας φεύγει μετά από ταράτσα. } Μ 30

6'33" Ναός κόσμος πολύς - αρχηγοί.

6'51" Τρέχει ή Ιφιγένεια.

Παρεμβάσεις: Ρυθμικές ~~Χάλκινα~~ | Νικά ό [illegible] φωνής |

(7) συνέχεια

7'26" ΝΑΟΣ έρχονται κι' άλλοι αρχηγοί. ~~7'30~~

1'52"

7'35" ΔΑΣΟΣ - Ιφιγένεια τρέχει -
συνεχίζεται το ίδιο

8'17" Παράθυρο - χέρι Κλυταιμνήστρα.
~~βλέπει~~ Αγαμέμνων

8'51" Τέλος, ο Αγαμέμνων μπαίνει
στο αρχηγείο.

(σπαραχτικό) → μοτίβο ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ
[illegible]
[illegible]

(8)

0 Έναρξη μεγάλης σκηνής Κλυταιμνήστρας - Αγαμέμνονα (αρχηγείο).

7΄52΄΄ Αγαμέμνων, Μενέλαος βγαίνουν στην αυλή. — Μ 31 1΄58΄΄

ΤΥΜΠΑΝΑ ΜΑΚΡΥΝΑ

9΄50΄΄ Κραυγή Αγαμέμνονα - Κλυταιμνήστρα. — Μ 32

ΜΗ!....

10΄01΄΄ Τέλος κραυγής. Δραματικό

προαγγελ[illegible] καν[illegible]

[illegible]

M32 ↓

(9)

0 Ἄλογα χορεύουν ψάχνουν γιά Ἰφιγένεια.

17" Ὁ Ἀχιλλέας βγαίνει ἀπό τή σκηνή του.

26" Καβαλλάρης βρίσκει τό πέπλο τῆς Ἰφιγένειας. } 0'50"

39" Ὁ λόγος τοῦ Ὀδυσσέα στό ΝΑΟ – Κραυγή.

1'47" Ἀρχηγεῖο σιωπή – ἀναμονή.

2'42" Δάσος Ἰφιγένεια – Στρατιῶτες.

3'36" Ἀρχηγεῖο zoom ἀπό ψηλά.

1 Φ3 ΓΕΝΕΙΑ

4'40" Ἰφιγένεια μπαίνει αἰχμάλωτη στό ναό. } ~~M 33~~ 1'00

(ΝΑ ΧΑΘΗ ΚΑΤΙ ΑΠ ΤΑ 10 ΠΑΑ –

7'22" Κραυγή ἀπελπισίας Ἰφιγένειας.

7'41" Ἰφιγένεια – Ὀρέστης γονατίζουν – παρακαλῶντας.

8'40" Τελειώνει ἡ Ἰφιγένεια τά παρακάλια.

(9) συνέχεια.

| | | |
|---|---|---|
| 9′ 39″ | Ιφιγένεια πρός τήν πόρτα<br>__Βίαιη__ σκηνή.<br>Motivo IFIGEN πού φρ[illegible]<br>να ανθίζ[illegible] | Μ 34.<br>0′ 37″ |
| 10′ 16″ | Ιφιγένεια λιπόθυμη κάτω. | |
| 11′ 18″ | Η Κλυταιμνήστρα μόνη μέ τήν Ιφιγένεια — μοιρολοϊ — | Μ 35<br>2′ 23″ |
| 12′ 39″ | Τέλος ~~μοιρολοϊ~~. Τραγικό (?) Timpani; | |

852545 [redacted]
3692847 Θεοφ (?) (Βενάκη? Ελλη)
~~777 8580~~
8026790 Ελλη
~~93 911/271~~ Τσεγκα (?)
← 934431 Κεις (?)
Μικαι (?) - Αρχιτ... (?)

(10)

0 ΝΑΟΣ – ἀρχηγοί – κίνηση ΘΥΣΙΑ.. ..ΘΥΣΙΑ
Ἔρχεται ὁ Ἀχιλλέας.

1'36" Στρατόπεδο ἀκοῦνε κραυγές ~~1'36~~

2" Κραυγή ~~Ἰφιγένειας~~ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ "~~τοσος~~ ΣΤΡΑΤΟΣ"

2'40" Ἀχιλλέας ~~ἔρχεται στό~~ Ἀρχηγεῖο 2'00

3'30" Ματιές Ἰφιγένειας – Ἀχιλλέα

3'58" Ὁ στρατός τοῦ Ὀδυσσέα φαίνεται ἀπό τό ἀρχηγεῖο.

4'26" Κοντινό ~~Ἰφιγένειας – ἀποφασίζει~~ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ~~1'32~~ 1'20"

5'46" Φέρει ~~τά [illegible]~~ του πέπλα.

10'10" φεύγει ὁ Ἀχιλλέας – ΤΕΛΟΣ.

[illegible] melodie [illegible]

(11) 9

Ο φέρνουν τά πέπλα οἱ κοπέλλες.

3' 4" Κραυγή Κλυταιμνήστρας "φονος"

4' 26" Ἰφιγένεια ξεκινᾶ γιά τήν πύλη μέ τίς κοπέλλες.

5' 6" Κοντινό χεριῶν Κλυταιμνηστρ – Ἰφιγένεια.

5' 21" Ναός – ἀναμονή – ἄφιξη Ἰφιγένειας – Πομπή.

8' 18" Ἡ Ἰφιγένεια τελειώνει "ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΦΩΣ" καί προχωρεῖ πρός τόν ΚΑΛΧΑ.

M 38 4'00

9' 11" Ἡ Ἰφιγένεια ἀνεβαίνει στό βωμό – καπνοί.

9' 22" Καπνοί – ἀπό πύλη φωτοαυγές.

10' 01" Ζοοm στό πρόσωπο τοῦ Ἀγαμέμνονα πού βλέπει τή θυσία.

M 39 6'00

10' 12" Ὁ στρατός διαλύεται ἀπό τό ΝΑΟ καί σκορπίζει.

11' 11" Τά πανιά ἀνοίγουν

11' 37" ζοοm στά μάτια τῆς Κλυταιμνηστρ. ~~[illegible]~~

13' ~~18~~" Τό πλάνο τῆς Κλυταιμνήστρας τέλος

+3' καί 3' μουσική γιά τίτλους finale

Τίτλοι 25'/οις

{ [illegible] 879406

(1)

0" 0 ΗΛΙΟΣ } M1 52"

52" ~~Στό~~ ~~...~~ Γενικό καράβια ἀκίνητα.

1'27" Travelling πλοίων } M2 48"

2'15" Γενικό τῶν στρατιωτῶν

3' Ἀκούγεται ἡ σάλπιγγα γιά τούς βασιλιάδες. } M3 45"

M4 (κόρνο –)

3'54" Σταμάτημα Ἀγαμέμνονα μπροστά στό λιπόθυμο στρατιώτη } M5 30"

4'24" Ὁ στρατιώτης φωνάζει ΠΟΤΕΕΕ...!

4'31" Μαγειρεία. M6 46"

5'17" Ναός -Παπαδάκια M7 37" } 37"

5'54" Σταματάει ἡ μουσική τοῦ Ναοῦ-Παπαδάκια.

6'40" Πρώτη ἐμφάνιση ΕΛΑΦΙΟΥ. M 8 24"

(1) συνέχεια

7' 04" Τό ἐλάφι πληγώνεται ἀπό τό βέλος τοῦ κυνηγοῦ.

7' 20" Αναμέτρηση Ἀγαμέμνονα-Κάλχα

7' 48" Κοντινά πλάνα Κάλχα-Αγαμέμνονα

8' 05" ΗΛΙΟΣ Δυόσκρος (?)

8' 19" ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

8' 25" Τέλος τῆς Μουσικῆς 1.

M 9
1'05"

1'21"

(2)

| | |
|---|---|
| 0 – 17″ ΝΥΧΤΑ | ΣΟΥΡΟΥΠΟ Εμφάνιση Κάλχα στό Ναό. |
| | Διαδήλωση. |
| 1′32″ | Εμφανίζεται ό Όδυσσέας. |
| 2′26″ | Αγαμέμνων - Μενέλαος φοράνε τίς πανοπλίες τους. |
| 3′28″ | Άγαμέμνων μπαίνει στό χώρο συμβουλίου τών αρχηγών. |
| 3′58″ | Κάλχας έρχεται - Υποκριτικό Όδυσσέα από τό παράθυρο. |
| 6′10″ | Κάλχας κλείνει τήν πόρτα. |
| 7′44″ | Μενέλαος διαβάζει τόν χρησμό (θά θυσιάσει τήν Ίφιγένεια). |
| 8′10″ | Ό Κάλχας φεύγει. |

M 10 1′32″

34

(2) συνέχεια. [Μ 11 – Μ 12 0:50" Τραγούδι]

8΄ 16″ Στρατός πανηγυρίζει.

10΄ 12″ Σταματούν οι ζητωκραυγές από Μενέλαο – ΣΙΩΠΗ

10΄ 38″ Αρχίζουν πάλι οι ζητωκραυγές.

10΄ 45″ Αρχίζει τό πολεμικό τραγούδι.

11΄ 35″ Μέχρι Μυκήνες – Κλυταιμνήστρα

Μ 11 3΄ 19″ μαζί μέ Μ 12 (50″)

(Α) Ρυθμοί (Group)

(Β) Αγαμέμνων μπαίνει στο παλάτι Κραυγή Χάλκινο
ό ήχος βγαίνει έτσι από τήν άκρη και σπάει

(Γ) Τραγούδι (0:50″)

(Δ) [Σουραύλια] Βέλγιο? που 'ρχεται καθώς προχωρεί ο στρατός)

(3)

0 Η Κλυταιμνήστρα φωνάζει Ιφιγένεια.. Ιφιγένεια.. – ΜΥΚΗΝΕΣ — M 13 1'51"

35" πρώτη εμφάνιση Ιφιγένειας – κοντινό.

1'51" Πρωινό Αυλίδα – θέση. . . — ~~51"~~

2'42" Μυκήνες – αναχώρηση (Ιφιγεν- Κλυταιμν). — M 14 52"

3'34" Στρατόπεδο θέση – ερήμωση. — ~~26"~~

4' Πορεία αμαξιών – Πράσινα δέντρα — M 15 44"
Τραγούδι πουλιών

4'44" Πορεία αμαξιών στην ερημιά – (ΤΡΑΓΟΥΔΙ) – ξηρασία.

→ Μοτίβο ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ
Λαρσένι
ματζόρε.

[illegible]

(4)

0 Πορεία αμαξών - βουνά - ξηρασία.

1'5" Αχιλλέας γυμνός - φυσάει.

1'34" Τύμπανα - νύχτα. } Μ 16

3'32" Αρχίζουν να σταματάνε τα τύμπανα } 2'06"

3'40" Τα τύμπανα σταματάνε τελείως

4'20" Χωριό - Νύχτα Άφιξη αμαξών

8'34" Φεγγάρι - Τρύκ - πέρασμα χρόνου.

12'15" Φεύγει ο Υπηρέτης με το γράμμα. } Μ 17 1'00

~~[illegible]~~ - Αναμονή

12'42" Zoom πρός τα αμάξια από ψηλά:

Αγωνία - Δράμα - Ξεσπάει -

13'06" Σύλληψη - συμπλοκή του Υπηρέτη

13'16" Αμάξια καλπασμός αλόγου Αγγελιοφόρου } Μ 18

13'55" Τέλος κόκκινο πανί. } 0,39"

↓ Μόνο τραγούδι και αρχίζει Ευχή

(5)

| | | |
|---|---|---|
| 0 | Από αναχώρηση Μενέλαου σκηνή του Αγαμέμνονα. (ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ) Δραματική – Αραί (από κάτω) | Μ. 19 1' 18" |
| 1' 18" | Σταματάει ο αγγελιοφόρος | |
| 2' 02" | Αγαμέμνων "Η ΜΟΙΡΑ ΟΧΙ ΕΓΩ" ↓ 10 ?m | Μ 20 1' 28" |
| 3' 30" | Εσωτερικό Αρχηγείο ΑΓΑΜΕΜΝ – ΜΕΝΕΛ. | |
| 6' 40" | Αμάξια μπαίνουν στό στρατόπεδο Τραγούδι (νεκρικό) | ~~Μ 21~~ 0' 57" |
| 7' 37" | Τα αμάξια σταματούν. | |
| 8' 23" | Η Ιφιγένεια μπαίνει στην Αυλή του Αρχηγείου (Αραί) ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ + δραματικό ΑΓΑΜ. | ~~Μ 22~~ ~~0' 8"~~ 0' 43" |
| 9' 06" | Αρχίζει ο διάλογος Αγαμέμνονα – Ιφιγένεια) | |
| 11' 28" | Ο Αγαμέμνονας βλέπει την Κλυταιμνήστρα στην αυλή. | |
| 12' 14" | Ο Αγαμέμνονας σφίγγει τό χέρι της Ιφιγένειας. | |
| 12' 51" | Η Ιφιγέν. φεύγει από την αυλή. Έναρξη συνομιλίας Αγαμέμνονα – Κλυταιμνήστρας. | |

(5) συνέχεια

13′ 30″ ZOOM στόν ὑπηρέτη πού παρακολουθεῖ.

13′ 36″ ΝΑΟΣ _ προετοιμασία - σκαλωσιές. (Αρανά - Σουνί - Ακουλί - Μοίρα) M 23 0′ 48″

14′ 22″ Κορίτσια τρέχουν στή σκηνή.

14′ 44″ Τέλος κορίτσια φεύγουν.

(6) (97 30500 Ανθέλωση)

0 Έναρξη συζήτησης Άγαμεμν. – Κλυταιμν. μέσα στό Άρχηγείο.

2΄50΄΄ Η Κλυταιμνήστρα φεύγει άγέρωχα άπό τό Άρχηγείο.

(ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ – Άρπα –

4΄03΄΄ Ναός – Άγαμεμν. – Όδυσσ. – Μενέλαος

Δυναμική ρυθμός – κρόταλα

4΄50΄΄ Δρόμος – Ύπηρέτης ρωτάει στρατιώτη.

Δραματικό)

4΄57΄΄ Άγαμέμνων μοναξιά – πεύκο.

} 1/24 2΄22΄΄

5΄12΄΄ Παραλία – στρατόπεδο – ύπηρέτης – φρουρός.

6΄ Άγαμέμνων – μοναξιά – πεύκο – άλογα Άχιλλέα.

6΄22΄΄ Σκηνή Άγαμέμνονα – Προίκα – Κλυταιμνήστρ. κορίτσια έπιστρέφουν.

6΄40΄΄ Κορίτσια χορικό – Περιγραφή άρχηγών.

7΄37΄΄ Τέλος έσωτερικό Ίφιγένεια προπαλή.

} 1/25 0΄57΄΄

Ακόρντα κουντάρισμα
μηχανικά

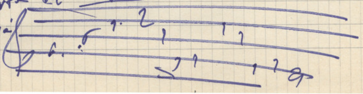

# M 13

0 -

0:34 - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

0.03 κοντινό [illegible]

τζήρ [illegible]

0:37 συνεχίσει

1:51

Τραγική ιστορία

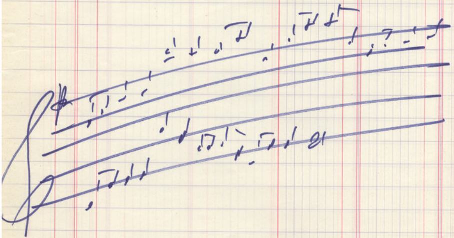

M 13

0:38 – Ιφιγενεια

0.03

0:37

1:51

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ Α.Β.Ε.Ε

ΘΟΥΡΙΟΣ

Καράβια γοργοκίνητα
γοργονοσκαλισμένα
ὁρμῆστε μέ τόν ἄνεμο
νά πάρουμε τήν Τροία.

Τοῦ Πριάμου τά κυκλικά
τά τείχη θά κυκλώσουμε
χαράζοντας μέ τ'ἅρματα
κύκλους - αὐλάκια αἷμα.

Αἷμα καυτό.
Βάρβαρικό.
Χυμένο ἀπό χέρι
ἑλληνικό.

Ἀ-γα-μέ-μνων

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ Α.Β.Ε.Ε

## ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

'Ο Δίας ἄνοιξε φτερά
κι'ἄραξε στής λίμνης τά νερά.
Εἶχε λαιμό ψηλό καί λυγερό.
καί μάτια κύκνου ἀστραφτερά.

Τόν εἶδ'ἡ Λήδα
καί τήν εἶδε
στίς καλαμιές κρυμμένη.
"Απλωσε τά φτερά του καί τήν πῆρε.
"Ετσι γεννήθηκε ἡ 'Ελένη.

(19)

Τέλος βίαιης σύγκρουσης Άγ-Μεν-
ξενιώνας ἀπό τή σκηνή -
Τύμπανα μέ νότα ικανοποίησης, ἀναμονῆς πού σταματάει
μέ τήν ἄφιξη ἀγγελιοφόρου.

(20)

ΑΓΑΜ: — Ἡ μοῖρα κυβερνάει κύρα
ὄχι ἐγώ.
Σπαραγμός Ἀγαμέμνονα πού σταματάει
μέ τήν κατάρα του (μέ Ἑλένη κ Πάρι).

(21)

Τά ἁμάξια φθάνουν στό στρατόπεδο
Περνοῦν ἀνάμεσα ἀπό κόσμο
καί σταματοῦν μπροστά στό
ἀρχηγεῖο -
Αἰσιόδοξο - εὔθυμο - ὅπως (18)

(22)

Ἡ Ἰφιγένεια μπαίνει στὴν αὐλή.
Στὴν ἀρχή νότα ἀναπνοῆς ποὺ
ξεσπάει λυρικά ὅταν τρέχει
καί πέφτει στὴν ἀγκαλιά του.
Σταματάει μέ διάλογο.

(23)

<u>ΝΑΟΣ</u> – Καρφώνουν πασσάλους – Οἱ
ἱερεῖς σκουπίζουν σκαλοπάτια
ΚΑΛΧΑΣ – ΟΔΥΣΣΕΑΣ
(Ρεαλιστική).

(24)

Ἡ Κλυταιμνήστρα φεύγει ἀπό ἀρχεῖο
ἀγέρωχα ἀντικρούοντας
τό πρόσταγμα τοῦ Ἀγαμέμνονα.
ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ ΑΓ – ὅπως (20) καί
πιό ἄγριο σέ ἀνέβασμα ὅταν βγαίνει
μέ τόν Μενέλαο, ἀπό αὐλη.
Συνεχίζεται στό ναό ὅταν ὁ Κάλχας
ἀρνεῖται νά κάνει τή θυσία ἀμέσως.
συνεχίζεται μέ τόν ντηπρέν ποὺ φάχνει
τόν Ἀχιλλέα στὴν θυροφυλακιά μέ τύμπανα
(δραστηριότης) καί κόβεται μέ τόν Ἀγαμεμν.
μόνο του στὴν πλαγιά.

(25)

Οἱ κοπέλλες (Χορικό) πού
περιγράφουν τούς ἀρχηγούς -
Κομμάτι λυρικό - πού
τελειώνει μέ τή φωνή τοῦ Ἀχιλλέα
πού φθάνει.
καί τή συστολή τῆς Ἰφιγένειας -

(26)

Ὁ Ὑπηρέτης, ἡ Κλυταιμνήστρα καί
ὁ Ἀχιλλέας
ἀνεβαίνουν στήν ταράτσα - ἀπό
μακρυά τά τύμπανα -
ΝΑΟΣ - ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ
ΤΥΜΠΑΝΑ - Σουραύλια Κ. J. Π.

(27) - συν. (26)

Τραγοῦδι τῶν κοριτσιῶν μέ τά πέπλα
(Καράβια γοργοτρέχαντα - ἕως στό
δεύτερο στίχο - Νά πάρουμε τήν Τροία).

(28)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΡΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ
Τά τύμπανα τοῦ στρατοπέδου πού
νά ὑπογραμμίζουν τίς σιωπές.
Περνάει στό

(29)

Τό ξεφωνίασμα τῆς Ἰφιγένειας καί
τό φευγιό της - Κραυγή πνιγοσού-
σβύνει μες' τήν ἀναμονή τῆς
ἀπάντησης τοῦ Ἀχιλλέα-

(30)

Ὁ Ἀχιλλέας φεύγει. ZOOM στό
πρόσωπο τῆς Κλυταιμνήστρας.
ΤΥΜΠΑΝΑ ΝΑΟΥ - ΦΩΝΕΣ.
Τρέξιμο Ἰφιγένειας στούς βράχους. Πέφτει -
Τρέχει γιά νά κρυφτεῖ στό δάσος.
ΝΑΟΣ πάλι φωνές -
Ἰφιγένεια μες' τό δάσος σωριάζεται στό δέντρο-

(31)

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΚΗΝΗ ΑΓ – ΚΛ.
Βγαίνουν στην αυλή. Ο Οδυσσέας
ίσως έξω. ΤΥΜΠΑΝΑ μακρινά – απειλητικά.
(ρεαλιστικό).

(32)

Η Κλυταιμνήστρα ουρλιάζει ΜΗ... –
ΑΓ – Δεν μπορώ – τίποτα δεν μπορώ.
Μουσική αγωνίας, απειλής.
– Καβαλλάρηδες
– Αχιλλέας ξεκινάει για ναό.
– Βρίσκουν χιτώνα Ιφιγένειας.

(33)

Η Ιφιγένεια ψάχνει στην αυλή.
Ζητάει έλεος – μοτίβο Ιφιγ. με
μεγάλες σιωπές – σα ραγισμένο.
Διάρκεια ακαθόριστη.

(34)

Ὁ Ἀγαμέμνων λέει στήν Ἰφιγένεια πώς δέν μπορεῖ νά τήν βοηθήση. Ἡ Ἰφιγένεια πανικοβάλλεται. ΞΕΣΠΑΣΜΑ ἄγριο. Τελειώνει μέ τήν Ἰφιγένεια ἀμίλητη. χάμω.

---

(35)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ.

Τύμπανα στρατοπέδου ἀφοῦ τελειώση τό 34. Νά μπαίνη μέσα ἀπό τό μοιρολόϊ σάν ἀντίθεση.

---

(36)

Ὅπως τό 35 (στήν αὐλή πάλι μετά τό πετροβολητό τοῦ Ἀχιλλέα. Νά ἀρχίση μέ τό σκοπό του). (Ἀργά μέ τίς φωνές πού πλησιάζουν)

---

(37)

ΜΟΤΙΒΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ.

Ἀπό τή στιγμή πού ξεκινάει γιά τήν πόλη ἀποφασισμένη. Σταματάει ὅλον μιλάει. "Φέρτε τά νυφικά μου πέπλα"

---

(38)

Η Ιφιγένεια περπατάει προς την αυλή.
Με τα λόγια "Αρχίστε το τραγούδι για να ξυπνήσουν οι άνεμοι και να φουσκώσουν τα πανιά"
Τελετουργική - μουσική θυσίας — ίσως ενσωματώνοντας μοτίβο Ιφιγένειας. Συνεχίζεται σ' όλο το διάβασμα προς το ναό και σταματάει στο "αγαπημένο φως έχε γειά"

---

(39)

## ΜΟΥΣΙΚΗ FINALE

Αρχίζει με μικρή, πάνω στη ματιά του Αγαμέμνονα και συνεχίζεται ρυθμικό, πολεμικό, σαν ποδάρια του στρατού που τρέχει για τα πλοία.
Καταλήγει στα μάτια της Κλυταιμνήστρας

---

Μιχ. Κακογιάννη
Τάσης Γιαννόπουλου

9222054
9216483

ἀρρωσταίνω με τη μαύρη σιωπή — θεραπεύομαι μ' ένα [illegible] — γυρίζω στον άλλο κόσμο —
σ' αυτόν πού δεν γνωρίζει καιρούς και πού αλλάζουν όλα κάθε στιγμή — από τον μεγάλο πόνο
στη χαρά — από το τερατώδες στο τερατώδες — "Η άλλη ζωή" είναι πιο απλή — βασανιστική απλότητα —
μόνο με το άγριο κενό γεμάτο με πράξεις δειλές — τις ώρες μανιωδώς φορτωμένες με λογικές
λογικές πράξεις — γιατί κάθε φορά πού κερδίζει το κενό το βαρβαρικό της χαράς — δεν υπάρχει
τίποτα — γίνονται όλα ΑΚΙΝΗΤΑ — "Μετά μακρυνή βόλτα πού δεν ξέρεις — γιατί εμείς δεν έχουμε
γιατί — και μόνο εμείς έχουμε — έχω ήδη κι εγώ "ξεχάσει" το χθεσινό κόσμο της αγριότητας —
μ' εκεί δεν θα τον μπορέσεις ποτέ — την ώρα πού ρωτάς για την κόλαση, μαραίνεται στα μάτια σου
και δεν έχω δύναμη — ότι μιά μέρα υπαρκτού —
Λυγμμώρισε ο χρόνος — απελευθερώθηκε και διαβαίνει με βία τη σιωπή — για δίψη ώρα μαζύ
θα ξέρω λέξεις να μιλώ στη μουσική μιά γλώσσα — τη μουσική πού μπορεί να ορμητικά από
το θώρακα πού λείπουν — την γλώσσα της αγάπης σου — Σε λίγο δεν θα ξέρω αν υπήρξε ποτέ ή δεν ήτανε
κάποιο — σωματο — χωρίς όνειρο — κι έτσι μιλώ ξανά για "σπαραγμό" — εγώ ξέρω κάθε στιγμή — από την
πρώτη μέρα — πώς μπορεί κανένας να σε ξεγράψει καινούργια "μέρισμα" — χωρίς να κάνω μιά κίνηση
για να σωθείς — για να σωθώ — Μάλλον γιατί έτσι αγαπώ και όχι τον εαυτό μου — και της μουσικής γι' αυτό να μην
ξέρω καλά έκπτω τον αλλοιώτικο κανονικό πόνο των άλλων — μα όσες φορές τον έχω νιώσει
ήταν βαρύς και ασήμαντος — προκλητικά ασήμαντος — γιατί δεν ήταν δικός σου

ΜΟΥΣΙΚΗ (1)

ΕΝΑΡΞΗ -
ΗΛΙΟΣ - ΒΡΑΧΙΑ ΜΕ ΑΣΠΙΔΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ
σε ΠΛΟΙΑ - ΚΕΙΜΕΝΟ (εἰσαγωγή).
ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΟ (ἴσως μέ βαθειά χωμένους
πολεμικούς ἤχους πίσω ἀπό μιά πυκνή
τεντωμένη ἐπιφάνεια).
(2)
ΤΡΑΒΕΛΛΙΓΚ ἐπιταχυνόμενο πλοίων
πού σπάει σά χορδή ὅταν
βλέπουμε πλῆθος - φωνές φουν-
τώνουν μέ αὔξοντα ρυθμό.
(3)
ΠΑΡΑΛΙΑ - ΑΔΡΑΝΕΙΑ - ΖΕΣΤΗ - ΠΛΗΘΟΣ
ΚΡΟΥΣΤΑ - ΑΡΑΙΑ - Χαρακτηριστικά
Στρατοπέδου.
(4)
ΚΟΡΝΟ πού σαλπίζει γιά ἄφιξη Βασιλιάδων
(5)
ΛΙΠΟΘΥΜΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ
ΤΕΝΤΩΜΕΝΗ ΝΟΤΑ - Σάν ἀπειλή πού
μέ τό ΠΟΤΕ; ξεσπάει σιή
μουσική (6)

Αρσένη (Παόλα) 321 059

(6)

ΦΩΝΕΣ - ΣΤΑΣΙΣ ΣΤΑ ΜΑΓΕΙΡΙΑ
ΚΡΟΥΣΤΑ - ΑΓΡΙΟ ΤΕΜΠΟ - ΞΕΣΠΑΣΜΑ
ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗΣ πού περνάει στό (7)

(7)

ΝΑΟΣ - ΔΑΣΟΣ _
ΜΟΥΣΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ - ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ
(ΕΓΧΟΡΔΟ σά λυρα - σουραύλι ..)
Κόβεται μέ τήν ἄφιξη τῶν ἀλόγων.

(8)

ΕΛΑΦΙ - ΚΥΝΗΓΗΤΟ
Κόβεται μέ τό κτύπημα τοῦ βέλους
(σά νά τρελλαίνονται τά θρησκευτικά
ὄργανα - σουραῦλι - κραυγή).

(9)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΚΑΛΧΑΣ
ΠΡΟΚΛΗΣΗ - ΑΠΕΙΛΗ - ΝΟΤΑ ΠΟΥ
ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ
"ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ"

(Ἴσως ὁ τίτλος μέσα σέ τέλεια
σιωπή).

(10)

ΣΟΥΡΟΥΠΟ
ΚΑΛΧΑΣ – ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ
(τύμπανα στρατοπέδου).

(11)

ΓΙΟΡΤΙΝΑ ΚΥΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ
ΣΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΖΗΤΩΚΡΑΥΓΑΖΟΝΤΑΣ
(Θά καταλήξει στό τραγοῦδι ἤ συμηνή-
ΙΣΩΣ τύμπανα καί πνευστά πού
προμηνύουν Πολεμικό τραγοῦδι)
σταματάει ὅταν γεμίζουν τήν αὐλή.

(12)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ
(Καράβια γοργοκίνητα).

(13)

ΜΥΚΗΝΕΣ - ΣΤΟ ΖΟΟΜ ΠΡΟΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΜΟΤΙΒΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Συνεχίζεται στή σκηνή πού διαβάζει τό γράμμα καί τή νυχτερινή πού τελειώνει μέ κοντινό της.

(14)

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΑΠΟ ΜΥΚΗΝΕΣ,

ΠΑΛΙ ΜΟΤΙΒΟ ΠΙΟ Κιμσιανό πού καταλήγει ἀποσχηματικά μέ τήν ἐπίθεση καβαλλάρη καί πλανο Κλυταιμνήστρας

(15)

ΚΑΡΑ μέσα στά δέντρα

(Τραγούδι κοριτσιών - μακρυνό πού πλησιάζει).

(16)

ΝΥΧΤΑ - στρατόπεδο

ΤΥΜΠΑΝΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

(μέ ἀραιά πνευστά ἴσως).

Διακόπτεται, όταν ο Αγαμέμνων στέλνει τόν υπηρέτη νά τά σταματήσει-

(17)

## ΧΑΡΑΜΑ

Ο Αγαμέμνων κυνηγάει τόν Υπηρέτη πού φεύγει μέ τό γράμμα. ΝΟΤΑ αισιοδοξίας καί ανησυχίας πού φωτίζει όταν φαίνονται τά κάρα στό βάθος καί ξεσπάει άγεια (μέ κρουστά όταν οι στρατιώτες πιάνουν τόν υπηρέτη).

(18)

συνέχεια (17)

ΤΑ ΑΜΑΞΙΑ Σταματούν στήν έρημη αμμουδιά-

Τό κόκκινο πανί- Οι γυναίκες αλλάζουν ρούχα.

Σέ αντίθεση μέ (17)

αισιοδοξία, ευθυμία (μοτίβο Ιφιγένειας).

36

MIKIS

3

# "Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ"

Σ ε ν ά ρ ι ο

τοῦ

Μιχάλη Κακογιάννη

'Από τήν τραγωδία

τοῦ

Εὐριπίδη

I. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΟΛΠΟΣ ΑΥΛΙΔΑΣ. ΟΥΡΑΝΟΣ.

'Αστραφτερό ἄσπρο φῶς, πού σπάει σέ ἐκτυφλωτικές σπίθες.

2. ΒΡΑΧΙΑ.

Κάτασπρα, ψήνονται κάτω ἀπό τόν ἀνελέητο ἥλιο. Ξερά ἀγριόχορτα, σαῦρες καί τό μονότονο τραγοῦδι τῶν τζιτζικιῶν. 'Η ΜΗΧΑΝΗ γλυστράει ἀπάνω στό ἀνεξιχνίαστο πρόσωπο τοῦ βράχου. 'Εμφανίζονται οἱ λέξεις:

"'Η ἁρπαγή τῆς 'Ελένης ἀπό τόν Πάρι ἄναψε τή φωτιά τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. 'Η προσβολή τοῦ Μενελάου ἔγινε προσβολή τῆς 'Ελλάδας.

Κι' οἱ βασιλιᾶδες της, μέ ἀρχηγό τους τόν 'Αγαμέμνονα, ἀδελφό τοῦ Μενελάου, συγκεντρώθηκαν στήν Αὐλίδα μέ τούς στρατούς τους καί χίλια καράβια."

'Η ΜΗΧΑΝΗ ἀνεβαίνει ἐπάνω ἀπό τόν βράχο γιά νά ἀποκαλύψη ἕνα δάσος ἀπό κατάρτια μέ φόντο ἕναν λευκό, ὁλοφώτεινο οὐρανό. Μετά ἀπό μερικά δευτερόλεπτα τέλειας ἀκινησίας ἐμφανίζονται οἱ λέξεις:

"Κι' ἐκεῖ...

" Μέρες ἀτέλειωτες, περίμεναν τούς ἀνέμους νά φυσήξουν"

3. ΠΛΟΙΟ.

'Η ΜΗΧΑΝΗ γλυστράει πάνω στά νερά κι' ἀνεβαίνει γιά νά δείξῃ τήν τραγική ἀκινησία τῆς σκαλισμένης φιγούρας ἑνός ἀκρόπρωρου, πού ἀτενίζει τήν θάλασσα.

4. ΑΛΛΟ ΠΛΟΙΟ.

Τό μπομπρέσσο του τρυπάει τόν οὐρανό.

5. ΑΛΛΟ ΠΛΟΙΟ.

Χαμηλή γωνία τοῦ καταρτιοῦ πού ὑψώνεται ἀνήμπορο πρός τόν ἥλιο.

6. ΑΚΤΗ.

ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ἀνάμεσα σέ τραβηγμένα πλοῖα, ἔρημα, σάν φαντάσματα, πού βουλιάζουν στήν ἄμμο.
'Ακούγεται ἕνα μουντό βουητό ἀπό ἀνθρώπινες φωνές πού στήν ἀρχή σμίγει μέ τόν ἦχο τῶν τζιτζικιῶν.
Σιγά-σιγά δυναμώνει καί κυριαρχεῖ.

Τό ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ἀποκτᾶ ὁλοένα μεγαλύτερη ταχύτητα. 'Ο φακός περνάει μπροστά ἀπό τά ἀκίνητα πλοῖα σάν ἀφηνιασμένος. Τό μάτι δέν προφταίνει νά δῆ παρά τό φῶς πού εναλλάσσεται μέ τίς σκιές, σάν ἀστραπές.
'Η ΜΗΧΑΝΗ γυρίζει ἀπότομα καί μᾶς δείχνει ἕνα πλῆθος ἀπό γυμνούς ἄνδρες πού δροσίζονται στά ρηχά νερά. ΜΕ ΖΟΟΜ ΘUT βλέπουμε ὅλη τήν ἀμμουδιά πηγμένη ἀπό ἀντρικά κορμιά, ὅσο φτάνει τό μάτι.

7. ΙΟ ΠΛΑΝΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ.

Σ' ἔντονη ἀντίθεση, ἡ αἴσθηση ἐρημιᾶς, ζέστης καί ἀποσύνθεσης.

Α. Ἄλογα τριγυρνᾶνε τεμπέλικα ἀνάμεσα σέ ἐγκαταλελειμμένα κάρα.
Β. Φρουροί μέ τίς πανοπλίες τους περπατᾶνε ἀργά σκουπίζοντας τόν ἱδρῶτα τους.
Γ. Στρατιῶτες κάτω ἀπό τή λιγοστή σκιά πού δίνουν τά λιόδεντρα. - Ἄλλοι κοιμοῦνται.
Δ. Σωροί ἀπό σάπια λαχανικά, γεμᾶτα μῦγες.-

Μερικοί στρατιῶτες, κρατῶντας τίς μῦτες τους, βάζουν φωτιά.-
Οἱ φλόγες φουντώνουν ἀμέσως καί ὁ καπνός ἀνεβαίνει ὁλόισια πρός τόν οὐρανό, χωρίς νά τόν ταράζη ἡ παραμικρή πνοή ἀνέμου.

4ο

'Ακούγονται ἄλογα νά πλησιάζουν.
ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ πού ἀποκαλύπτει μία ὁμάδα ἱππέων νά περνάει καλπάζοντας, ἀλλόκοτα παραμορφωμένους μέσα στήν θολούρα τῆς καλοκαιρινῆς ζέστης.

8. ΑΚΤΗ - ΠΛΗΘΟΣ.
Μιά θάλασσα ἀπό κορμιά. Ἄλλα εἶναι ξαπλωμένα τεμπέλικα στήν ἄμμο, ἄλλα ἀργοκουνιοῦνται. (ΤΗΛΕΦΑΚΟΣ).
Πάνω ἀπό τό βουητό τῶν φωνῶν ἀκοῦμε τόν ὀξύ ἦχο μιᾶς σάλπιγγας.
Διαδοχικά οἱ ἄνδρες σηκώνονται καί στέκονται προσοχή.

9. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΑΚΤΗ.
'Από μακριά, οἱ ἱππεῖς φαίνονται νά προχωροῦν πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ δίπλα στό τεῖχος ἀπό ὄρθια, ἀκίνητα κορμιά. Οἱ φωνές σβήνουν σέ μιά νεκρική, ἀπαίσια σιγή.-

10. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, 6 ΙΠΠΕΙΣ.
Οἱ δύο βασιληάδες προχωροῦν μπροστά, καβάλλα στά ἄλογά τους.
Τά ἡλιοκαμμένα πρόσωπά τους γυαλίζουν ἀπό τόν ἱδρῶτα, τό βλέμμα τους ἄγρυπνο, κρύβει τήν ἀνησυχία τους.

11. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟ ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ.
Βλοσυρά σιωπηλοί, κοιτοῦν ἴσια μπροστά τους.-

12. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
(ΚΟΝΤΙΝΟΤΕΡΟ)
'Ο 'Αγαμέμνων προχωράει λίγο πιό μπροστά ἀπό τόν ἀδελφό του.

I3. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟ ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ.

ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ταλαντεύεται καί πέφτει σέ μικρή ἀπόσταση ἀπό τά ἄλογα. Οἱ ἄλλοι γύρω του μένουν ἀκίνητοι. Τό ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ἐλαττώνει ταχύτατα.

I4. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Προχωράει σέ ΓΚΡΟ ΠΛΑΝ.
ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ πίσω καθώς ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ μπαίνει στό κάδρο, καί βλέπει τόν λιπόθυμο ἄνδρα.
'Ανταλλάσσουν ἕνα βλέμμα καί ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ γυρίζει καί γνέφει σέ δύο ΙΠΠΕΙΣ πού πηδοῦν ἀπό τά ἄλογά τους καί τρέχουν νά σηκώσουν τόν λιπόθυμο στρατιώτη.

Οἱ γραμμές τῶν στρατιωτῶν μένουν κλειστές. Οἱ ΙΠΠΕΙΣ γαυγίζουν διαταγές καί προσπαθοῦν νά ἀνοίξουν δρόμο γιά νά περάσουν.
Μιά βουή δυσαρέσκειας ἁπλώνεται στό πλῆθος.

I5. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ σπηρουνίζει ζωηρά τό ἄλογό του καί προχωράει. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ καί οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦν. Πίσω ἀπό τίς πλάτες τους μιά φωνή οὐρλιάζει:

" ΠΟΤΕ";

I6. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

Γύρω ἀπό τά ὑπαίθρια μαγειριά, οἱ ἄνδρες στριμώχνονται, κρατώντας τσίγκινα πιάτα, καυγαδίζουν, φωνάζουν.
'Η ΜΗΧΑΝΗ εἶναι ἀνάμεσά τους. Μερικοί φρουροί προσπαθοῦν μάταια νά κρατήσουν τήν τάξη. Εἶναι φανερό ὅτι δέν ὑπάρχει ἀρκετό φαγητό γιά ὅλους καί τό πλῆθος συνεχῶς μεγαλώνει ἐνῶ καταφθάνουν κι' ἄλλοι.-
'Η κίνηση αὐτῆς τῆς σκηνῆς ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀκινησία τῆς προηγούμενης.-

I7. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΙΠΠΕΙΣ.

Καλπάζοντας μπαίνουν στό κάδρο. 'Ανταλλάσσουν μερικές λέξεις καί ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ καλπάζει ἔξαλλος κι' ἀπομακρύνεται ἀκολουθούμενος ἀπό μερικούς ἱππεῖς. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ τόν παρακολουθεῖ.

I8. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ.

Βρίσκεται πάνω σ' ἕνα ὕψωμα μέ σκαλοπάτια στήν πλαγιά. Ἕνα δάσος κοντά στήν κορφή. Μερικοί νέοι ΙΕΡΕΙΣ ντυμένοι σεμνά κι' ὁμοιόμορφα περπατοῦν ἀνάμεσα στίς κολῶνες.

I9. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΑΣΟΣ.

Στή δροσερή σκιά τῶν δένδρων, βόσκουν ζῶα. 'Ιερεῖς τά φροντίζουν μέ ἕνα σεβασμό σχεδόν τελετουργικό. Οἱ νέοι ΙΕΡΕΙΣ πού ἔρχονται ἀπό τόν ναό τούς πλησιάζουν.

'Η ποιμενική γαλήνη τῆς σκηνῆς ταράζεται ἀπό τόν ἦχο ἀλόγων πού καλπάζουν. Τά ζῶα καί οἱ ΙΕΡΕΙΣ κινοῦνται ἀνήσυχα.

20. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΜΟΣΧΑΡΙ.

Καθώς τά μεγάλα, ἥρεμα μάτια του γυρίζουν πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ, ἀκοῦμε τό σφύριγμα ἑνός βέλους καί τό μοσχάρι σωριάζεται πέφτοντας ἔξω ἀπό τό κάδρο.

2I-26. ΣΚΗΝΕΣ ΜΕ ΓΡΗΓΟΡΟ ΜΟΝΤΑΖ.

Οἱ ἄνδρες τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ σημαδεύουν καθώς τά ἄλογά τους περικυκλώνουν τά ζῶα.

ΚΟΝΤΙΝΑ ΠΛΑΝΑ ζώων πού τρέχουν ἔξαλλα, χτυπιοῦνται, κλονίζονται, πέφτουν.

ΚΟΝΤΙΝΑ ΠΛΑΝΑ ΙΕΡΕΩΝ πού φωνάζουν ἔντρομοι, σκορπίζονται.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ φωνάζουν καθώς τά άλογά τους όρμοῦν καί στριφογυρίζουν.

ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ: 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ παρακολουθεῖ.

27. (ΜΗΧΑΝΗ ΣΤΟ ΧΕΡΙ).
ΔΥΟ ΙΕΡΕΙΣ ἁρπάζουν ἕνα ἐλάφι μέ χρυσοβαμμένα κέρατα καί τό ἀπομακρύνουν. Τό ἐλάφι ξεφεύγει καί ὁρμάει πρός τόν ναό.

28. ΙΠΠΕΑΣ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.
'Ο ΙΠΠΕΑΣ, βλέποντας τό ἐλάφι, ὁρμάει ἀπό πίσω του.
'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κινεῖται ζωηρά πρός τήν μηχανή καί καλπάζει φωνάζοντας: "ΟΧΙ!!".

29. ΝΑΟΣ.
Οἱ ἦχοι τοῦ τρόμου καί τῆς ἀναταραχῆς ἀκούγονται καθώς ὁ ΚΑΛΧΑΣ, ἕνας ψηλός, ξερακιανός, γενειοφόρος ἀρχιερέας βγαίνει τρέχοντας ἀπό τόν ναό. Τό ἐλάφι ἤδη σκαρφαλώνει τά σκαλοπάτια ἀλλά στά μισά τοῦ δρόμου κλονίζεται καί πέφτει τρυπημένο ἀπό ἕνα βέλος.
'Ο ΚΑΛΧΑΣ σταματάει ἀπότομα, ἀνάστατος καί κοιτάει πέρα ἀπό τή ΜΗΧΑΝΗ.

30. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΙΠΠΕΑΣ.
'Ο ΙΠΠΕΑΣ χαμηλώνει τό τόξο του καθώς ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μπαίνει στό κάδρο καί κοιτάει τόν ΚΑΛΧΑ, πέρα ἀπό τή ΜΗΧΑΝΗ.

31. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.
'Ο ΚΑΛΧΑΣ κατεβαίνει τρέχοντας τά σκαλοπάτια πρός τό ἑτοιμοθάνατο ἐλάφι καί γονατίζει δίπλα του. Τά κέρατα τοῦ ἐλαφιοῦ γυαλίζουν καθώς τρέμουν μέσα στόν ἥλιο.

ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΜΠΡΟΣΤΑ.
'Αργά, σηκώνει τά μάτια του καί τά καρφώνει μέ μῖσος πάνω στόν 'Αγαμέμνονα.

32. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ- ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
'Αφηφάει τά μάτια τοῦ ΚΑΛΧΑ. Κάτω ἀπό τό ἀγέρωχό του βλέμμα ὅμως κρύβεται κάποια ταραχή.

33. Ο ΗΛΙΟΣ ΠΑΛΙ.
Καίει ἀλύπητα.

34. ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΑΛΙ.
Ξαπλωμένοι σκόρπιοι, ἐξουθενωμένοι.

35. ΤΑ ΚΑΤΑΡΤΙΑ ΠΑΛΙ.
Αὐστηρά, ἔρημα, ἀκίνητα.
'Απάνω τους ἐμφανίζεται ὁ τίτλος τῆς ταινίας:

" Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ "

36. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ. ΣΟΥΡΟΥΠΟ.
'Ο ΚΑΛΧΑΣ προχωράει πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ, κοιτάζει γύρω του. Περιμένει. Μιά ὑποψία χαμόγελου δείχνει τήν προσδοκία μιᾶς βαθειᾶς ἱκανοποίησης. 'Από τήν πεδιάδα ἀνεβαίνει ὁ βρηχυθμός μιᾶς διαδήλωσης.

37. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ - ΠΛΗΘΟΣ.
῞Ενα μεγάλο πλῆθος ἔχει συγκεντρωθεῖ γύρω ἀπό τό αὐτοσχέδιο ἀρχηγεῖο. Φωνάζουν ρυθμικά συνθήματα. ῎Εχουν ἀγανακτισμένες ἀλλά ὄχι ἄγριες διαθέσεις.

Μιά γραμμή ἀπό φρουρούς πού σχηματίζουν μιά ἁλυσσίδα με τά ἀκόντιά τους, ἀφήνει ἕνα διάδρομο ἀνοικτό γιά τούς στρατηγούς πού καταφθάνουν.

38. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ.

Ἕνα μεγάλο ἐρειπωμένο κτίριο πού χρησιμεύει σάν προσωρινό ἀρχηγεῖο τοῦ στρατοῦ. Μερικά σκαλοπάτια ὁδηγοῦν σ' ἕνα ἐξώστεγο μέ ξύλινες κολῶνες.
Ἀτμόσφαιρα ἀναμονῆς καί ἀγωνίας καθώς οἱ στρατηγοί φτάνουν στήν αὐλή, κατεβαίνουν ἀπό τά ἄλογα καί μπαίνουν βιαστικά μέσα στό κτίριο. Ξαφνικά ἕνα ξέσπασμα ἀπό ζητωκραυγές ἀκούγεται.

39. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΑΡΑΘΥΡΟ.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἐμφανίζεται στό παράθυρο καί κοιτάζει ἔξω. Ὕστερα κοιτάζει μέσα στό δωμάτιο καί λέει χαμηλόφωνα:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Ὁ Ὀδυσσέας..

Ὁ Μενέλαος γλυστράει δίπλα του. Χαμογελάει περιφρονητικά.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ (σαρκαστικά)
Ὁ ἀφεντάκος τῆς Ἰθάκης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Μήν τόν ὑποτιμᾶς Μενέλαε.
Πολυπρόσωπος εἶναι καί λαοπλάνος.

40. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ. ΠΛΗΘΟΣ.
Ἀνάμεσα σέ μιά θάλασσα ἀπό κεφάλια ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ καβάλλα στό ἄλογό του σφίγγει χέρια, μοιράζοντας χαμόγελα.

ΠΛΗΘΟΣ (ρυθμικά)
Ὁ στρατός ἀπαιτεῖ
Δράση κι' ὄχι ἀναμονή.

ΦΩΝΗ Α
Φτάνουν οἱ ὑποσχέσεις.

ΦΩΝΗ Β
Μᾶς ἔφαγε ὁ ἥλιος.

ΦΩΝΗ Γ
Πόσο θά περιμένουμε τόν ἄνεμο;

ΦΩΝΗ Δ
Ν' ἀλλάξουμε λιμάνι.

ΦΩΝΗ Ε
Δῶστε μιά λύση.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ
Τίς σωστές λύσεις τίς γεννάει ἡ ὑπομονή·
Κι'ἡ ἐμπιστοσύνη. Τή δική σας τήν ἔχω;

ΦΩΝΗ Ζ
Τήν ἔχεις.

ΠΛΗΘΟΣ
(ρυθμικά)
Ὀδυσσέα κάνε μπρός
σέ στηρίζει ὁ στρατός.

Καί καθώς ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ προχωράει νά φύγη, χαιρετώντας στό πλῆθος, οἱ φωνές φουντώνουν.

41. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΠΟΡΤΑ.

Ἡ ΜΗΧΑΝΗ προχωράει μέ ζωηρή κίνηση πρός μιά μεγάλη κλειστή πόρτα. Ἕνας φρουρός στέκεται μπροστά της. Οἱ συγκεχυμένες φωνές πού ἀκούγονται ἀπό μέσα δυναμώνουν καί μιά κυριαρχεῖ.

ΑΡΧΗΓΟΣ Α
(OFF)

Όταν ή Ἑλλάδα ξεσηκώθηκε γιά πόλεμο
καί ξεφάντωνε προβοδίζοντάς μας στήν Αὐλίδα
λέγαμε ὅλοι "ἔχουμε τούς θεούς μαζί μας".

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ καί ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ μπαίνουν στό κάδρο ἀκολουθούμενοι ἀπό ἕναν ὑπηρέτη πού κρατάει ἕνα πυρσό. Σταματᾶνε καί κοιτοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλον σάν νά προετοιμάζουν τούς ἑαυτούς τους γιά μιά δύσκολη μάχη.

ΑΡΧΗΓΟΣ Α
(OFF)

Ὕστερα σιωπήσαμε.
Μετράγαμε τίς πύρινες μέρες.
Καί περιμέναμε τόν ἀρχηγό τῶν ἀρχηγῶν
νά πάρη μιά κάποια ἀπόφασι.
Μά ἐκεῖνος στή σιωπή μας
προτίμησε νά ἀποκριθῆ μέ τή δική του.
Ὥσπου φτάσαμε στό ἀπροχώρητο.
Στήν ἀνάγκη νά σπάσουμε πρῶτοι ἐμεῖς
τό φράγμα τῆς σιωπῆς.

Φωνές ἐπιδοκιμασίας. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ προχωρεῖ μπροστά καί ὁ ΦΡΟΥΡΟΣ ἀνοίγει τήν πόρτα. Μέσα στό δωμάτιο τό φωτισμένο ἀπό τούς δαυλούς βλέπουμε τούς στρατηγούς - βασιλεῖς. Ἀτμόσφαιρα τεταμένη, γεμάτη ἔξαψη. Γυρνοῦν καί κοιτοῦν τούς ΑΤΡΕΙΔΕΣ καθώς μπαίνουν μέσα. Ἡ πόρτα κλείνει πίσω τους. Ἡ ΜΗΧΑΝΗ ΜΕΝΕΙ μέ τόν ὑπηρέτη πού προχωράει στό προπύλαιο.

Οἱ ψίθυροι τοῦ πλήθους πού περιμένει ἀντηχοῦν μέσα στό σκοτάδι. Καθώς ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ προχωρεῖ στό προαύλιο, ἀκούγονται οἱ ἔντονες φωνές τῶν ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.

ΑΡΧΗΓΟΣ Β
(OFF)

Ὁ στρατός βράζει ἀπό ἀγανάκτηση.

Ἄφησαν τά σπίτια τους γιά πόλεμο
ὄχι γιά νά σαπίσουν μές τόν ἥλιο
ἀτενίζοντας τήν θάλασσα.

ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ σέ ἕνα παράθυρο. Βλέπουμε τόν ΟΔΥΣΣΕΑ πού κοιτᾶ συνεχῶς ἔξω, σάν νά περιμένει κάτι.-

ΑΡΧΗΓΟΣ Γ
(OFF)
Μέ τά δόντια τούς κρατᾶμε.

ΑΡΧΗΓΟΣ Δ
(OFF)
Μᾶς κατηγοροῦν ἀνοιχτά.
Μᾶς λέν' ἀντρείκελα τῶν Ἀτρειδῶν
καί τῆς ἀναποφασιστικότητάς τους.

Ἀκολουθεῖ γενικό ξέσπασμα ἀπό διαμαρτυρίες. Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ πλησιάζει τό παράθυρο, ἔχοντας δεῖ κάτι ἔξω.

42. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ (ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΟΔΥΣΣΕΩΣ).

Ὁ ΚΑΛΧΑΣ διασχίζει τήν αὐλή, ἀκολουθούμενος ἀπό ἕνα νεαρό ΙΕΡΕΑ.

43. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ.

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ἀπομακρύνεται ἀπό τό παράθυρο, ἐνῷ ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ σηκώνεται στό βάθος, προσπαθῶντας νά ἐπιβάλει τήν τάξη. Ἡ φωνή του ὑψώνεται βροντερή:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Ὅταν δέν ὑπάρχει ἐκλογή
δέν ὑπάρχει ἀπόφαση. Ἄλλη ἀπ' αὐτήν:
Νά διαλυθῆ ὁ στρατός.
Αὐτό θέλετε; Σᾶς ρωτάω.

Κραυγές ἐπιδοκιμασίας καί ἀγανακτήσεως.-

44. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΡΟΠΥΛΑΙΟ.

'Ο ΙΕΡΕΑΣ ἀνεβαίνει τά σκαλοπάτια. Στήν κορυφή γνέφει στόν συνοδό του νά περιμένει καί μπαίνει μέσα στό κτίριο.

45. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ - ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Δέν σᾶς μιλάω σάν ἀδελφός τοῦ Μενέλάου
οὔτε σάν ἄνδρας τῆς ἀδελφῆς τῆς 'Ελένης,
τῆς Κλυταιμνήστρας. Μιλάω σάν Ἕλληνας.
Πού πάνω ἀπ' ὅλα βάζει τήν 'Ελλάδα.
Καί λέω,

'Ο ἦχος τῆς πόρτας πού ἀνοίγει. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ σωπαίνει.

46. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΠΟΡΤΑ.

Ὅλα τά κεφάλια γυρνοῦν καθώς ὁ ΚΑΛΧΑΣ μπαίνει καί σταματᾶ μπροστά στήν πόρτα. Δεσπόζει ἡ ψηλή, ὑπεροπτική μορφή του.

47. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Συνεχίζει μέ μιά περίεργη ἔνταση, σάν νά ἀντιδρᾶ σέ κάποια πρόκληση.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Λέω - προτιμῶ νά πεθάνω
ἐδῶ στήν Αὐλίδα μέ τά μάτια
καρφωμένα στήν Τροία,
παρά νά πισωπλατίσω
ἀκούγοντας τά γέλια τῶν βαρβάρων
νά φουντώνουν μαζί μέ τήν ντροπή μου

Σιωπή. Οἱ στρατηγοί κινοῦνται ταραγμένοι.

48. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

Παρακολουθεῖ ἄγρυπνα.

49. ΚΑΛΧΑΣ.

Ἐξακολουθεῖ νά κοιτάζη τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ πέρα ἀπό τήν ΜΗΧΑΝΗ.

50. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Παγιδευμένος ἀπό τό βλέμμα τοῦ ΚΑΛΧΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ὅσο γιά τούς θεούς
λένε πώς δοκιμάζουν ἐκείνους πού ἀγαποῦν.
Ἡ ἀντοχή μας ἄς τούς πείση.

51. ΚΑΛΧΑΣ.

Μετά ἀπό μιά παύση.

ΚΑΛΧΑΣ

Οἱ θεοί μίλησαν.

52. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ.

Ὅλοι τόν κοιτοῦν μέ ἀνακατεμένα συναισθήματα δυσπιστίας καί ἐλπίδας.

53. ΚΑΛΧΑΣ.

Δέν βιάζεται νά τούς καθησυχάση.

54. ΟΜΑΔΑ ΑΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΣ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ φωνάζει ἀπότομα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Λέγε λοιπόν.

'Η ΜΗΧΑΝΗ γυρίζει γύρω άργά. 'Αντίθετα άπό τήν θέλησή τους, οί άρχηγοί φαίνονται νά είναι κάτω άπό τήν έπιρροή τοῦ ΚΑΛΧΑ. 'Ακούγονται τά λόγια του, ήρεμα καί άργά. 'Η ΜΗΧΑΝΗ καταλήγει σέ αύτόν.

ΚΑΛΧΑΣ
"Αν όταν τό φεγγάρι γιομίση
στούς θεούς προσφέρετε θυσία όπως τούς πρέπει
θά φυσήξει ούριος άνεμος.

Σιωπή άκολουθεῖ τά λόγια τοῦ ΚΑΛΧΑ καί ύστερα ένας ψιθυρος άνακούφισης, λές καί ξαναζωντάνεψε ή αίθουσα.

'Η ΜΗΧΑΝΗ ξαναρχίζει τήν κυκλική της κίνηση, περνάει τούς άρχηγούς πού τώρα κινοῦνται ζωηρά καί καταλήγει γιά μιάν άκόμη φορά στόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ, ένῶ οί φωνές φουντώνουν. Τά μάτια του γυαλίζουν άπό άνακούφιση καί κάτι σάν ειρωνεία.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Τό θέλημά τους θά γίνη.
Πηγαίνετε. Πέστε τά μαντάτα στό στρατό.
'Ανοῖχτε τ' άμπάρια. Δῶστε τους νά πιοῦν.
'Απόψε έχουμε γιορτή.

Οί βασιλεῖς έξακολουθώντας νά μιλοῦν, άρχίζουν νά βγαίνουν άπό τό ΚΑΔΡΟ.-

55. ΚΑΛΧΑΣ. ΠΟΡΤΑ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.
Οί βασιλεῖς τόν προσπερνοῦν καί κατευθύνονται πρός τήν άνοικτή πόρτα. 'Ο ΚΑΛΧΑΣ μένει άκίνητος. Μόνο ό ΟΔΥΣΣΕΑΣ άργοπορεῖ. 'Η πόρτα ξανακλείνει.

56. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἐνοχλημένος ἀπό τήν παρουσία τοῦ ΚΑΛΧΑ, ξεκινάει νά φύγη. 'Η φωνή του τόν σταματᾶ:

ΚΑΛΧΑΣ

Περίμενε.

'Ο ΚΑΛΧΑΣ μπαίνει στό πλάνο. Τό μῆκος τοῦ δωματίου χωρίζει τούς δύο ἄνδρες.

ΚΑΛΧΑΣ

Γιά νά κάνης τό θέλημα τοῦ θεοῦ
πρέπει πρῶτα νά τό ξέρης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μᾶς τῶπες.

ΚΑΛΧΑΣ

'Ο χρησμός εἶναι πιό σαφής.

Βγάζει μιά πλάκα κάτω ἀπό τόν μανδύα του καί τήν προτείνει. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν κάνει βῆμα. Γιά μιά φορά ἀκόμη οἱ δυό ἄνδρες κοιτοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλον σέ μιά σιωπηλή μάχη. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ εἶναι σάν χαμένος. Καί ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ἀναλαμβάνει τήν πρωτοβουλία. Λειτουργῶντας σάν ἕνας ταπεινός μεσολαβητής παίρνει τήν πλάκα καί πάει νά τήν δώση στόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. 'Εκεῖνος δέν τήν παίρνει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(Στόν Ὀδυσσέα, ἀτενίζοντας τόν Κάλχα περιφρονητικά)

Διάβασέ την ἐσύ. Δυνατά.

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ διστάζει. Κοιτάζει τόν ΚΑΛΧΑ πού δέν λέει τίποτα καί σιγά-σιγά σηκώνει τήν πλάκα. Η ΜΗΧΑΝΗ πλησιάζει, μέ τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ πάντα στό βάθος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

(διαβάζει)

"Στήν Ἄρτεμη τήν παρθένα θεά,

53

προστάτιδα τοῦ ἱεροῦ ἄλσους τῆς Αὐλίδας
πού βεβήλωσαν οἱ Ἕλληνες μέ αἷμα
ὁ βασιλῆᾶς τοῦ Ἄργους Ἀγαμέμνων ..."

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ κομπιάζει. Ἡ συγκίνησή του εἶναι ὑπερβολικά πειστική. Σηκώνει τά μάτια του, ἀνίκανος νά συνεχίση. Προσφέρει τήν πλάκα στόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ πού τήν πετάει στόν ΜΕΝΕΛΑΟ οὐρλιάζοντας:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Ἐσύ! Διάβαζε!

Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ δέν ἔχει ἄλλη ἐκλογή. Κοιτάζει τήν πλάκα καί μέ χαμηλή, τρεμάμενη φωνή διάβάζει:

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
"Ὁ βασιλῆᾶς τοῦ Ἄργους Ἀγαμέμνων
πρέπει νά θυσιάση
τήν πρωτότοκη κόρη του... Ἰφιγένεια.

Ἀπό ἔξω ἀκοῦμε ἕνα μακρινό ξέσπασμα ἀπό ζητωκραυγές πού ἀρχίζει νά δυναμώνη σταθερά.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
"Ἄν δεχτῆ, τά καράβια θ' ἀρμενίσουν.
Οἱ Ἕλληνες θ' ἀφανίσουν τήν Τροία.
Ἀλλοιῶς δέν θά φύγουν ποτέ."

Ἡ φωνή του σβύνει. Μόνο οἱ ζητωκραυγές ἀκούγονται. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μοιάζει ριζωμένος στή γῆ. Κοιτάζει τόν ΜΕΝΕΛΑΟ μέ ἄδειο βλέμμα. Σιγά-σιγά τά μάτια του ζωντανεύουν καί ἡ συγκρατημένη του ὀργή ξεσπάει. Ὁρμάει πρός τόν ΚΑΛΧΑ, ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ, ἀλλά αὐτός δέν εἶναι πιά ἐκεῖ. Μόνο μιά πόρτα ἀνοιχτή. Ξαναστρίβει ἀπότομα, σάν λαβωμένος ταῦρος, καί μέ ἕνα πήδημα ἁρπάζει τόν χρησμό ἀπό τά χέρια τοῦ ΜΕΝΕΛΑΟΥ καί τήν κάνει κομμάτια.
Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ καί ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ τόν κοιτοῦν γεμάτοι κατανόηση. Οἱ ζητωκραυγές, ἀνακατεμένες μέ τραγούδια πλησιάζουν, ἀντηχώντας παράταιρα μέσα στό σκοτεινό, γυμνό δωμάτιο.

57. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΗΘΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

Κινοῦνται σάν ἕνα τεράστιο κῦμα πρός τά μπρός, ζητωκραυγάζοντας ἄγρια, πίνοντας ἀπό ἀσκιά γεμάτα κρασί.

58. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ.

Οἱ φωνές τοῦ πλήθους χύνονται μέσα ἀπό τά παράθυρα. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κουνάει βίαια τό κεφάλι του σάν νά θέλη νά τίς διώξη μακρυά.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
(οὐρλιαχτό)
Ὄχι!!!!!...

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ κοιτάζει τόν ΜΕΝΕΛΑΟ καί ξεκινάει νά φύγη, ἴδια ἡ προσωποποίηση τοῦ οἴκτου. Καθώς πλησιάζει τήν πόρτα, ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ τοῦ φωνάζει:

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Νά μή μάθη κανένας τίποτα...

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ νεύει καί γλυστράει ἀπό τήν πόρτα,

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Πέστους θά γίνη αὐτό πού θέλουν.
Θά διαλύσω τόν στρατό.

Ἀλλά ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ἔχει ἤδη ἐξαφανιστῆ.

59. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ.

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ κλείνει τήν πόρτα καί διώχνει τόν φρουρό μέ μιά κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ. Οἱ φωνές τῶν ἀδελφῶν ἀκούγονται ἀπό τό δωμάτιο ὅλο καί πιό βίαιες. Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ βηματίζει πάνω κάτω μέ φανερή ἔξαψη. Τό μυαλό του δουλεύει γοργά. Οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ μοιάζουν νά εἶναι ἤδη πολύ κοντά. Μ' ἕνα σάλτο βγαίνει στό ἐξώστεγο.

60. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ.
Οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ἔχουν κυκλώσει τό ἀρχηγεῖο. Μερικοί ἔχουν σκαρφαλώσει στόν τοῖχο, ἄλλοι προσπαθοῦν νά μποῦν ἀπό τήν πύλη, ἀλλά οἱ ΦΡΟΥΡΟΙ τούς συγκρατοῦν.

61. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩΣΤΕΓΟ.
Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ σταματάει στά μισά τῆς σκάλας πού κατεβαίνει στήν αὐλή. Ὁ γέρος ΥΠΗΡΕΤΗΣ κάθεται πιό κάτω σά χαμένος. Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ φωνάζει στούς φρουρούς:

ΟΔΥΣΣΕΑΣ
Ἄφηστε τους νά περάσουν.

62. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ.
Οἱ ΦΡΟΥΡΟΙ παραμερίζουν καί οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ὁρμοῦν μέσα, ζητωκραυγάζοντας καί φωνάζοντάς τό ὄνομα τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

63. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.
Εἶναι μεθυσμένος ἀπό ἔξαψι. Κοιτάει συνεχῶς πρός τά παράθυρα τοῦ κτιρίου.

64. ΕΞΩΣΤΕΓΟ.
Τό φῶς περνάει ἀπό τά παράθυρα, ἀλλά αὐτά μένουν πεισματικά ἄδεια καί ἡ μεγάλη ξύλινη πόρτα πού βγάζει στό ἐξώστεγο, κλειστή.

65. ΠΛΗΘΟΣ.
Ἔξαλλο. Σάν νά βγαίνη ἀπό ἕνα μόνο λαρύγγι, τό ὄνομα τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ γεμίζει ρυθμικά τή νύχτα.

66. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩΣΤΕΓΟ.

Ύστερα ἀπό λίγο, ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἐμφανίζεται στό παράθυρο. Ὑψώνει τό χέρι του ἀργά. Μένει ἐκεῖ γιά μερικά δευτερόλεπτα, ὕστερα ἐξαφανίζεται καί βλέπουμε τήν πόρτα νά ἀνοίγη. Οἱ ζητωκραυγές σταματοῦν.

67. ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ.

Παρακολουθοῦν μέ κομμένη ἀνάσα.

68. ΠΟΡΤΑ.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βγαίνει ἀπό τίς σκιές στόν ἐξώστη. Πρίν προλάβει νά μιλήση, ἀκόμα κι' ἄν θά μποροῦσε, οἱ ζητωκραυγές ξεσποῦν ξανά ἀνεβαίνοντας στούς οὐρανούς. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἐμφανίζεται στήν πόρτα πίσω του.

69. ΟΔΥΣΣΕΑΣ - ΠΛΗΘΟΣ (ΠΛΑΝΟ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ).

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ γυρνάει καί κοιτάει τούς Ἀτρεΐδες χαμογελῶντας. Οἱ ζητωκραυγές σμίγουν μ' ἕνα ρωμαλέο πολεμικό τραγούδι πού σιγά-σιγά κυριαρχεῖ.

70. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ σέ ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. Ἀκούει ταραγμένος. Τά μάτια του ζωντανεύουν, ἀνάβουν. Τό στόμα του μαλακώνει. Ἡ δόξα ἔχει νικήσει.

71. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΛΟΦΟΙ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ. ΜΕΡΑ.

Ἡ ΜΗΧΑΝΗ κινεῖται κυκλικά μέσα στό ἀνεμοδαρμένο τοπίο σάν ἕνα πουλί πού πετάει χαμηλά. Μιά φωνή ἀντηχεῖ στίς ἄγονες πλαγιές.

ΦΩΝΗ

Ἰφιγένεια... Ἰφιγένεια...

Ὕστερα ἀπό λίγο, ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἐμφανίζεται στό παράθυρο. Ὑψώνει τό χέρι του ἀργά. Μένει ἐκεῖ γιά μερικά δευτερόλεπτα, ὕστερα ἐξαφανίζεται καί βλέπουμε τήν πόρτα νά ἀνοίγη. Οἱ ζητωκραυγές σταματοῦν.

67. ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ.

Παρακολουθοῦν μέ κομμένη ἀνάσα.

68. ΠΟΡΤΑ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βγαίνει ἀπό τίς σκιές στόν ἐξώστη. Πρίν προλάβει νά μιλήσει, ἀκόμα κι' ἄν θά μποροῦσε, οἱ ζητωκραυγές ξεσποῦν ξανά ἀνεβαίνοντας στούς οὐρανούς. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἐμφανίζεται στήν πόρτα πίσω του.

69. ΟΔΥΣΣΕΑΣ - ΠΛΗΘΟΣ (ΠΛΑΝΟ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ).

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ γυρνάει καί κοιτάει τούς 'Ατρεΐδες χαμογελώντας. Οἱ ζητωκραυγές σμίγουν μ' ἕνα ρωμαλέο πολεμικό τραγούδι πού σιγά-σιγά κυριαρχεῖ.

70. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ σέ ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. 'Ακούει ταραγμένος. Τά μάτια του ζωντανεύουν, ἀνάβουν. Τό στόμα του μαλακώνει. 'Η δόξα ἔχει νικήσει.

71. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΛΟΦΟΙ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ. ΜΕΡΑ.

'Η ΜΗΧΑΝΗ κινεῖται κυκλικά μέσα στό ἀνεμοδαρμένο τοπίο σάν ἕνα πουλί πού πετάει χαμηλά. Μιά φωνή ἀντηχεῖ στίς ἔρημες πλαγιές.

ΦΩΝΗ

'Ιφιγένεια... 'Ιφιγένεια...

'Η ΜΗΧΑΝΗ φτερουγίζει γύρω ἀπό μιά ὁμάδα ἀπό καπέλλες πού ἀρχίζουν καί αὐτές νά φωνάζουν.

ΚΟΠΕΛΛΕΣ
'Ιφιγένεια...

'Η ΜΗΧΑΝΗ ξαναφεύγει, σάν νά πετάει μέ τίς φωνές καί καταλήγει σέ μιά νεαρή κοπέλλα πού τρέχει. Κοντοστέκεται- ἕνας στρόβιλος ἀπό ροῦχα καί μαλλιά. Ξαναρχίζει νά τρέχη πρός τήν κατεύθυνση τῶν φωνῶν.

72. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΑΛΑΤΙ. ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΜΕ ΚΟΛΩΝΕΣ.

ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Γυρνάει, κοιτάει πέρα ἀπό τήν ΜΗΧΑΝΗ, χαμογελάει καί προχωράει μέ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ ὥστε νά συμπεριληφθῆ ἡ 'Ιφιγένεια στό κάδρο. Τά κορίτσια περιμένουν στό βάθος. Τῆς δίνει ἕνα γράμμα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
'Απ' τόν πατέρα;

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γνέφει καταφατικά. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ παίρνει τό γράμμα ἐπηρεασμένη ἀπό τό σοβαρό ὕφος τῆς μητέρας της καί ἀρχίζει νά διαβάζη, περπατῶντας ἀργά, ὥστε νά καταλήξη κοντά στήν ΜΗΧΑΝΗ.
Καί ἡ μητέρα της κινεῖται παρατηρῶντας την μέ προσοχή. Ξαφνικά ἡ 'Ιφιγένεια χαμηλώνει τό γράμμα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Γάμο; 'Εγώ;

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γνέφει καταφατικά. 'Η 'Ιφιγένεια μοιάζει ντροπαλή, ταραγμένη. Ξανακοιτάζει τό γράμμα:

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
(διαβάζοντας μεγαλόφωνα σά νά θέλει νά βεβαιωθῆ)

 

... Μέ τό γυιό τοῦ Πηλέα
-βασιληᾶ τῆς Θεσσαλίας-
καί τῆς Θέτιδας.

(διαβάζει σιωπηλά)

... τό πρῶτο παληκάρι τῶν Ἑλλήνων,
τόν Ἀχιλλέα.

Ξανασηκώνει τά μάτια της. Κυττάει τή μητέρα της, ὕστερα τά κορίτσια. Ξαφνικά, αὐθόρμητα ὁρμάει στήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας της πού τήν σφίγγει ἐπάνω της. Ἡ ΗΛΕΚΤΡΑ καί ἡ ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ, οἱ μικρότερες ἀδελφές τῆς ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ καί ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ, ὁ τρίχρονος ἀδελφός της, τρέχουν κοντά τους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Ξημερώματα ξεκινᾶμε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Μά... ὁ πατέρας γράφει-

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(διακόπτει)
Ἄς τόν νά γράφη. Ἄντρας εἶναι, τόσα ξέρει.
Ἀκοῦς ἐκεῖ, νά κάνης τό ταξίδι μόνη.
Νά μή σέ ντύσω νύφη! Τί μάνα θἄμουνα.

Παίρνει τόν ΟΡΕΣΤΗ στήν ἀγκαλιά της καί ἀπομακρύνεται. Τά κορίτσια κυκλώνουν τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ὅλο περιέργεια καί θαυμασμό. Ὁ ἄνεμος ἀνακατεύει τά μαλλιά τους.

73. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΙΔΑ - ΑΥΓΗ. Η ΘΑΛΑΣΣΑ.

Σάν γυαλί, ὁ ὁρίζοντας χαμένος σέ μιάν γαλατερή ὁμίχλη. Τά πανιά κρέμονται χαλαρά. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ.

74. Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

Ὁ γέρος ΥΠΗΡΕΤΗΣ κάθεται ἀκίνητος ἀκουμπῶντας στόν κορμό

μιᾶς ἐλιᾶς. Μετά ἀπό λίγο ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ξεπροβάλλει. Ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ σηκώνεται καί τόν κοιτάει μέ σοβαρότητα.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν φαίνεται νά τόν ἔχη δῆ. Κάνει μερικά βήματα πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ. Τά μάτια του γεμάτα ἀγωνία κοιτοῦν τά ἀκίνητα κλαριά καί τόν θολό ἀποπνιχτικό οὐρανό.

Ἕνας βαθύς, ἀλλόκοτος ἦχος, σάν μουγκρητό ἤ προσευχή, μοιάζει νά βγαίνη ἀπό τό στῆθος του. Ξαφνικά βλέπει τόν ΥΠΗΡΕΤΗ καί γυρνάει γρήγορα στή σκηνή του.

75. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΡΟΜΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΚΗΝΕΣ. ΝΩΡΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ.

Κόσμος μαζεμένος. ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΠΑΙΔΙΑ καί ΓΕΡΟΙ. Οἱ γυναῖκες κρατοῦν λαγήνια, ἀγγεῖα, καλάθια, τά παιδιά κρατοῦν λουλούδια καί κλωνιά.

Ἀκούγεται ἦχος ἀπό ἁμάξια. ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ἀνασαλεύει. Ἕνας ΙΠΠΕΑΣ (ὁ ἀγγελιαφόρος τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ) προχωράει μπροστά. Ἀκολουθοῦν τρία ἁμάξια. Στό πρῶτο εἶναι ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ. Τό δεύτερο εἶναι γεμᾶτο ἀπό ΚΟΡΙΤΣΙΑ (ἡ ἀκολουθία τους) καί τό τρίτο εἶναι φορτωμένο μέ σεντούκια καί τεράστια καλάθια. Τά ΠΑΙΔΙΑ κουνοῦν τά κλωνιά, πολλοί φωνάζουν τίς εὐχές τους καί οἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ πού κρατοῦν πράγματα τρέχουν στό δεύτερο ἁμάξι καί προσπαθοῦν νά τά δώσουν στίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ φωνάζοντας.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ
Γιά τόν ἄντρα μου...
Γιά τ' ἀδέρφια μου...
Τό γυιόκα μου...

Τό ἁμάξι δέ μπορεῖ νά προχωρήση. Τό ἁμάξι τῆς ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ σταματᾶ καί αὐτό. Κοιτάζει πίσω της, ταραγμένη. Μερικές γυναῖκες τώρα τρέχουν πρός τό πρῶτο ἁμάξι. Ὁ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ γυρίζει τό ἄλογό του πρός τά πίσω καί τίς σκορπίζει.

Τά ἁμάξια ξαναρχίζουν τόν δρόμο τους. Ἡ ΜΗΧΑΝΗ τά παρα-

κολουθεῖ ν' ἀπομακρύνονται. Οἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ μπαίνουν μέσα στό κάδρο, κοιτῶντας τα ἀπογοητευμένες. Μερικές κουνοῦν ἀπελπισμένα τά χέρια τους.

76. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΑΥΛΙΔΑΣ.

Ἕνα σιωπηλό πλῆθος ἀπό ἄνδρες ἔχει σχηματίσει γραμμή μπροστά σ' ἕνα μεγάλο κάρρο μέ δύο τεράστια λαγήνια.

Ἕνας-ἕνας οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ, τά πρόσωπά τους σκασμένα ἀπό τή ζέστη, παίρνουν ἀπό λίγο νερό. Κανείς δέν μιλᾶ. Διαισθανόμαστε κάτω ἀπό τήν ἀφύσικη σιωπή τήν αὐτοπειθαρχία καί τήν τεράστια προσπάθειά τους νά κάνουν ὑπομονή.

77. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

Ψηλοί πάσσαλοι μέ λάβαρα εἶναι μπηγμένοι στή γῆ. Κρέμονται ἄψυχοι. Ἀνάμεσά τους βλέπουμε μερικές μαυροντυμένες ΧΩΡΙΚΕΣ νά ἔρχονται πρός τό στρατόπεδο κρατῶντας καλάθια μέ φροῦτα. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ πρός τήν σκηνή.

Στό ἄνοιγμα, λίγο πιό πίσω, ὁ Ἀγαμέμνων ἀκίνητος, σάν πετρωμένος. Ἀκούγονται ἄλογα πού καλπάζουν. Συνέρχεται ἀπότομα, κοιτάζει ἔξω καί ἀποσύρεται γρήγορα, κλείνοντας τό ἄνοιγμα.

78. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ - ΑΛΟΓΑ.

Τρέχουν μέ μεγάλη ταχύτητα. Ἕνα ξανθό, ψηλό παλληκάρι καλπάζει μπροστά, τόσο γρήγορα πού δέν προφταίνουμε νά δοῦμε παρά τή χρυσαφένια λάμψη του.

79. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

Τρέχουν πρός τήν μηχανή γιά νά δοῦν καλύτερα. Ξαφνικά τό πρῶτο ἄλογο περνάει μέ μεγάλη ταχύτητα σέ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ σάν ἀστραπή. Οἱ γυναῖκες μόλις προλαβαίνουν νά φελίσσουν

 

"'Ο 'Αχιλλέας"..., καί τά υπόλοιπα άλογα βροντοβολοῦν διασχίζοντας τό κάδρο.

80. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. ΑΜΑΞΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ - ΠΡΩΙ.
Τά άμάξια προχωροῦν γρήγορα.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κρατᾶ τά χαλινάρια καί ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ πλάϊ της παίζει ὁδηγώντας μαζί της. 'Από πίσω άκοῦμε τά κορίτσια νά τραγουδοῦν. Μιά άπαλή αὔρα φυσάει, καί ὅλοι εἶναι εὐτυχισμένοι. Σφυρίγματα καί καλωσορίσματα άκούγονται. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτοῦν.

81. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΓΙΑ. ΠΡΩΙ.
Οἱ ΧΩΡΙΚΟΙ πού δουλεύουν στά χωράφια χαιρετοῦν τά άμάξια πού περνοῦν πιό κάτω. Μερικές γυναῖκες βγάζουν τίς μαντῆλες τους καί τίς κρατοῦν ψηλά νά άνεμίζουν στόν άέρα.

82. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΕΔΙΑΔΑ. ΜΕΣΗΜΕΡΙ.
Κοράκια πετοῦν χαμηλά πάνω άπό μία πεδιάδα μέ ξερά κίτρινα χορτάρια. 'Ο ἥλιος καίει άλύπητα. Βλέπουμε τά άμάξια νά περνοῦν στό βάθος. Προχωροῦν σιγά τώρα καί τό τραγούδι ἔχει σταματήσει.

83. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. ΑΜΑΞΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ.
'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ κοιμᾶται στήν άγκαλιά τῆς ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ. Ἔχουν σηκώσει μιά τέντα γιά νά τούς προστατεύη άπό τόν ἥλιο.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ καί ἡ μητέρα της εἶναι σιωπηλές, ζαλισμένες άπό τή ζέστη.

84. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΙΔΑ. ΑΡΓΑ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ.
ΑΚΤΗ - ΠΡΟΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ.

"Ὁ Ἀχιλλέας"..., καί τά ὑπόλοιπα ἄλογα βροντοβολοῦν διασχίζοντας τό κάδρο.

80. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. ΑΜΑΞΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ - ΠΡΩΙ.

Τά ἁμάξια προχωροῦν γρήγορα.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κρατᾶ τά χαλινάρια καί ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ πλάι της παίζει ὁδηγώντας μαζί της. Ἀπό πίσω ἀκοῦμε τά κορίτσια νά τραγουδοῦν. Μιά ἁπαλή αὔρα φυσάει, καί ὅλοι εἶναι εὐτυχισμένοι. Σφυρίγματα καί καλωσορίσματα ἀκούγονται. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτοῦν.

81. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΓΙΑ. ΠΡΩΙ.

Οἱ ΧΩΡΙΚΟΙ πού δουλεύουν στά χωράφια χαιρετοῦν τά ἁμάξια πού περνοῦν πιό κάτω. Μερικές γυναῖκες βγάζουν τίς μαντῆλες τους καί τίς κρατοῦν ψηλά νά ἀνεμίζουν στόν ἀέρα.

82. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΕΔΙΑΔΑ. ΜΕΣΗΜΕΡΙ.

Κοράκια πετοῦν χαμηλά πάνω ἀπό μιά πεδιάδα μέ ξερά κίτρινα χορτάρια. Ὁ ἥλιος καίει ἀλύπητα. Βλέπουμε τά ἁμάξια νά περνοῦν στό βάθος. Προχωροῦν ἀργά τώρα καί τό τραγούδι ἔχει σταματήσει.

83. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. ΑΜΑΞΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ.

Ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ κοιμᾶται στήν ἀγκαλιά τῆς ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ. Ἔχουν σηκώσει μιά τέντα γιά νά τούς προστατεύη ἀπό τόν ἥλιο.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ καί ἡ μητέρα της εἶναι σιωπηλές, ζαλισμένες ἀπό τή ζέστη.

84. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΙΔΑ. ΑΡΓΑ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ.
ΑΚΤΗ - ΠΡΟΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ζέστη καί θολούρα. 'Η ΜΗΧΑΝΗ είναι χαμηλά, κοντά στήν λευκή άμμο. Ξαφνικά, σάν νά φύσηξε αεράκι, ένα μικρό σύννεφο σηκώνεται άπό τήν άμμο. Κατακαθίζει καί ξανασηκώνεται, αυτή τή φορά δυνατώτερα.
'Η ΜΗΧΑΝΗ προχωράει απαλά καί σέ ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ βλέπουμε τόν ΑΧΙΛΛΕΑ προφίλ, ξαπλωμένο μπρούμυτα, νά φυσάη μέ τό στόμα του, κοιτώντας σκεφτικά τήν άμμο.

'Η έκφρασή του γεμάτη προσήλωση κι' αναμονή.

'Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΡΑΒΙΕΤΑΙ ΠΙΣΩ, γιά νά μας δείξη τό γυμνό παλληκάρι, μόνο του σ' ένα όρμίσκο. Τό άλογό του είναι έκεΐ κοντά.-

85. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΟΛΠΟΣ ΑΥΛΙΔΑΣ. ΒΡΑΔΥ.

Οί σιλουέττες τών καραβιών μοιάζουν μέ φαντάσματα. 'Εδώ καί κεί καίνε πυρσοί. Στρατιώτες κινούνται, κοιτώντας τό φεγγάρι, ψιθυρίζοντας μεταξύ τους.

86. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΛΟΦΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ. ΒΡΑΔΥ.

Τό φεγγάρι έχει ανέβει πάνω άπό τήν κορυφογραμμή. Είναι σχεδόν γεμάτο. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μπαίνει στό κάδρο. Γυρνάει καί αντικρύζει τήν ΜΗΧΑΝΗ, μιά μάσκα τραγική. Κατηφορίζει τό λόφο πρός τό στρατόπεδο.-

87. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ. ΒΡΑΔΥ.

Οί στρατιώτες ξαπλωμένοι γύρω σέ ομάδες. Έχουνε τήν αίσθηση τής γαλήνης πρίν άπό τήν τρικυμία.

Τό τοπίο μοιάζει αλλόκοτο, σχεδόν αφύσικο κάτω άπό τό φώς τού φεγγαριού. ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ κτυπούν τύμπανα, ένας υπόκωφος ήχος, λές καί μετρούν τόν χρόνο. 'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ κυκλοφορεί ανάμεσά τους, μιά φιλική παρουσία.

88-92. ΠΛΑΝΑ ΑΡΧΗΓΩΝ.

Περιμένουν, ἀκούγοντας τόν ἦχο τῶν τυμπάνων.
Μερικοί πάνω στά πλοῖα ἄλλοι στίς σκηνές τους.

93. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ ΜΕΝΕΛΑΟΥ.

Στέκεται ἔξω ἀπό τήν σκηνή του καί ἀκούει ἄγρυπνος.
Κάτι τραβάει τήν προσοχή του.

94. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΣΚΗΝΗ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κατηφορίζει τόν λόφο πρός τήν σκηνή του. Ὁ τρόπος πού περπατάει μαρτυράει τήν ταραχή του. Σταματάει γιά μιά στιγμή ἀκούγοντας τά τύμπανα καί μετά συνεχίζει μέ γρήγορο βῆμα πρός τήν σκηνή του.

95. ΜΕΝΕΛΑΟΣ (ὅπως στό 93).

Σκέπτεται γιά μιά στιγμή καί ὕστερα ξεκινάει γιά τήν σκηνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. Πλησιάζοντάς την, ἀκούγεται ἡ φωνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ πού οὐρλιάζει μιά διαταγή νά σταματήσουν τά τύμπανα. Ὁ γέρος ΥΠΗΡΕΤΗΣ τρέχει ἔξω ἀπό τή σκηνή. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ τόν σταματάει καί ἀναλλάσσουν μερικές λέξεις ψιθυριστά. Ὁ ΓΕΡΟΣ κουνάει τό κεφάλι του καί φεύγει. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ διστάζει, ἀναποφάσιστος.
Ἕνα φῶς ἀνάβει στήν σκηνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

96. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τά μάτια του δείχνουν ἀνησυχία καί καχυποψία.
Τεντώνει τ' αὐτιά του, προσπαθῶντας ν' ἀκούση. Ξαφνικά βήματα. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ παραμερίζει γοργά καί κρύβεται στίς σκιές.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βγαίνει ἔξω. Βηματίζει σπασμωδικά, μουρμουρίζοντας στόν ἑαυτό του. Ξαφνικά τά τύμπανα σταματοῦν. Ἡ σιγή εἶναι ὁλοκληρωτική, ἀκόμα πιό διαπεραστική ἀπό τόν ἦχο. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ σταματάει, σά μετέωρος. Μόνο τά

χέρια του συνεχίζουν νά κάνουν μιά μηχανική κίνηση.-

Καθώς ή ΜΗΧΑΝΗ πλησιάζει, άκοῦμε τό τρίψιμο τῶν δακτύλων του μέσα στή σιωπή.

97. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΧΩΡΙΟ. ΝΥΧΤΑ.

'Ακούγονται ἀμάξια νά πλησιάζουν. Σκυλιά ἀρχίζουν νά γαυγίζουν καί μερικές πόρτες ἀνοίγουν. 'Ο ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ καλπάζει πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ καί καθώς σταματᾶ μερικοί χωρικοί τόν περικυκλώνουν.

Τούς λέει μερικές κουβέντες καί μερικοί ἀπό αὐτούς τρέχουν νά κάνουν προετοιμασίες γιά τούς ὑψηλούς ξένους. Τά ἀμάξια φτάνουν καί σταματοῦν.

Στή σιωπή δέν ἀκούγονται παρά ἀραιοί ψίθυροι καθώς οἱ ντόπιοι βοηθοῦν τούς ταξιδιῶτες νά κατέβουν ἀπό τά ἀμάξια. Μόνο τά σκυλιά συνεχίζουν νά γαυγίζουν.

98. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΜΕΓΑΛΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΠΕΤΡΙΝΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ. ΝΥΧΤΑ. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κοιμᾶται σ' ἕνα στρῶμα. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ σκύβει ἀπό πάνω του, ἀγγίζει ἀπαλά τά μαλλιά του, καί μετά κατευθύνεται πρός τήν πόρτα, ἀπό τήν ὁποία βλέπουμε τό φεγγαροφώτιστο τοπίο.

99. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΟΣΠΙΤΟ. ΝΥΧΤΑ.

Διακρίνουμε τά ἀμάξια καί τά ξεζεμένα ἄλογα.
Μερικές γυναῖκες κοιμοῦνται στά ἀμάξια, ἄλλες στή γῆ.
'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ στέκεται μόνη της, μέ τήν πλάτη γυρισμένη πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ.
'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τήν πλησιάζει.

100. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γυρίζει καθώς ή μητέρα της σταματάει δίπλα της. Γιά μερικά δευτερόλεπτα μένουν άμίλητες.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Δέν έχω ύπνο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Είναι φυσικό,

(παύσι)

Αύριο πρωί φτάνουμε στήν Αυλίδα.
Πρέπει νάσαι ξεκούραστη.

(χαμογελάει)

Νά σού πώ ένα τραγούδι
νά σέ νανουρίσω-
όπως τότε πούσουνα μικρή;

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γυρίζει καί άγκαλιάζει τή μητέρα της.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Έλα μέσα.

Προχωρεί πρός τό κτίριο. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ άκολουθεί. Ξαφνικά σταματάει. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γυρνάει, κοντά στήν πόρτα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Τί είναι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Τίποτα... Μού φάνηκε πώς -
σά νά σηκώθηκε άνεμος.

Μπαίνουν μέσα.-

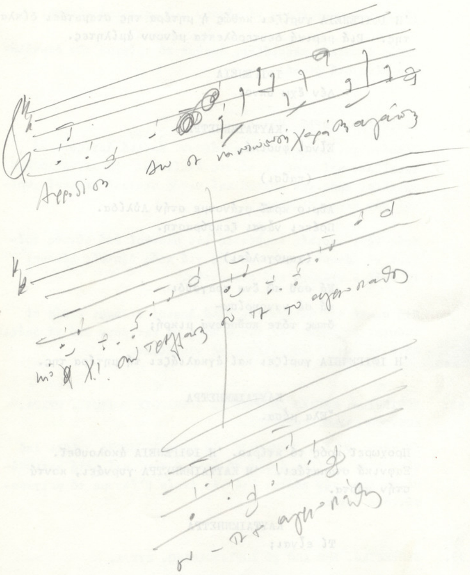

IOI. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κρατᾶ τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ στήν ἀγκαλιά της καί τραγουδάει ἁπαλά.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἀφροδίτη,
δῶσε νά νοιώσω τή χαρά τῆς ἀγάπης-
κι' ὄχι τήν τρέλλα της, οὔτε τό ἄγριο πάθος.

IO2. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ. ΝΥΧΤΑ.

Ἡ ἁπαλή, καθαρή φωνή τῆς ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ἀκούγεται μέσα στήν νύχτα. Τά ΚΟΡΙΤΣΙΑ ἀκοῦν μέ τά μάτια τους καρφωμένα στά ἀστέρια. Μερικές σιγοτραγουδοῦν τόν ἴδιο σκοπό. Τά νεαρώτερα ἀπό τά ΚΟΡΙΤΣΙΑ ψιθυρίζουν μεταξύ τους σάν νά ἀνταλλάσσουν μυστικά.

ΚΟΡΙΤΣΙ Α

Ἀκοῦς; Τό ἄγριο πάθος!
Σάν τήν ἀδερφή της, τήν Ἑλένη
πού παράτησε ἄντρα, σπίτι καί παιδιά...

ΚΟΡΙΤΣΙ Β

Γιά τό κρεββάτι τοῦ Πάρι
τοῦ βάρβαρου.

ΚΟΡΙΤΣΙ Γ

(μέ θαυμασμό)
Σκέψου ὅμως!
Νά γίνεται πόλεμος γιά μιά γυναῖκα.

Τό τραγούδι σβύνει μέσα στή σιωπή. Τά μάτια τῶν κοριτσιῶν ὀρθάνοιχτα, συνεπαρμένα ἀπό τό θρῦλο τῆς ΕΛΕΝΗΣ.

IO3. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. ΝΥΧΤΑ.
Σκοτάδι.. Τό μοναδικό φῶς ἔρχεται ἀπό τή σκηνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. Ἡ σκιά τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ φαίνεται καθώς

βηματίζει πάνω-κάτω. 'Ο γέρος ΥΠΗΡΕΤΗΣ εἶναι κουλουριασμένος στήν πλαγιά, ἀντίκρυ στό ἄνοιγμα τῆς σκηνῆς.

Καθώς ἡ ΜΗΧΑΝΗ πλησιάζει βλέπουμε τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ νά σκύβει πάνω σ' ἕνα τραπέζι καί νά χαράζη μερικές λέξεις. Βρίσκεται σέ κατάσταση ταραχῆς καί ἀγωνίας. Σφραγίζει τό γράμμα, ὕστερα σπάει γρήγορα τή σφραγίδα, διαβάζει...

104. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΓΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Τόν παρακολουθεῖ.

105. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ.

Τό φῶς σβύνει. 'Ακοῦμε ἕνα ἁπαλό ἦχο, κάτι σάν λυγμό. 'Αργά ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ βγαίνει ἔξω. Κάνει μερικά βήματα κοιτῶντας τόν ἀπέραντο, σιωπηλό οὐρανό.
'Ο ΓΕΡΟΣ σηκώνεται καί στέκεται ταπεινά στό βάθος. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τόν βλέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Σέ πόση ὥρα ξημερώνει;

ΓΕΡΟΣ
(κυττάει τόν οὐρανό)
'Ο Σείριος πέρασε τά μισά τοῦ δρόμου.
Περπατάει γιά τήν αὐγή.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Τί ἡσυχία! Οὔτε θρόϊσμα φύλλου...
οὔτε πουλιοῦ φωνή...

ΓΕΡΟΣ
Μόνο ἐσύ εἶσαι ἀνήσυχος βασιληᾶ μου.
Γιατί; 'Ο στρατός κοιμᾶται.
Οἱ φρουροί ξαγρυπνοῦν -
'Ηρεμία! Ἄντε νά κοιμηθῆς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Σέ ζηλεύω γέρο.
Καί σένα κι' όλους εκείνους
πού ζοῦν μές τήν ἀφάνεια.

ΓΕΡΟΣ

Δέ μ' ἀρέσει ν' ἀκούω τέτοια λόγια
ἀπ' τούς μεγάλους.. Στή ζωή,
ὑπάρχει μεγαλύτερη γλύκα ἀπό τή δόξα;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Γλυκειά μπορεῖ νἆναι, ἀλλά γεμάτη παγίδες.
Όσο πιό ψηλά ἀνεβαίνεις,
τόσο εὐκολώτερα σέ γκρεμίζει ὁ φθόνος.

Σταματάει συνειδητοποιώντας ὅτι δέν μιλάει μόνος του καί ἀπομακρύνεται.

ΓΕΡΟΣ

Βασιληᾶ - κάτι σέ παιδεύει.
Ἡ γέρικη μου πλάτη ἀντέχει.
Κάντην ἀποκούμπι.
Πέστα νά ξαλαφρώσης.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τόν κοιτάζει γιά κάμποση ὥρα, ρίχνει μιά ματιά γύρω καί τοῦ γνέφει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πᾶμε μέσα.

Μπαίνουν μέσα στή σκηνή. Μετά ἀπό μερικά δευτερόλεπτα, μιά ἀντρική σκιά γλυστράει μέσα στό κάδρο. Εἶναι ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ. Προχωράει προσεκτικά προσπαθώντας νά ἀκούση. Ἡ φωνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ ἀκούγεται, ἀλλά ὄχι καθαρά.

IO6. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τά λόγια γίνονται καθαρώτερα τώρα.

ΦΩΝΗ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ

Μόλις ἄκουσα τό χρησμό, εἶπα νά διαλύσω
τό στρατό...

107. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(σά νά μαστιγώνεται μέ τά ἴδια του τά
λόγια)

Ἤξερα πώς δέ θά τό μποροῦσα-
κι' ὄχι μόνο δέ μ' ἔννοιαζε, χαιρόμουνα.
Ὥσπου μέ παράλαβε ὁ ἀδερφός μου.
Μέ πολιόρκησε μ' ἕνα σωρό ἐπιχειρήματα, μέ
παρακάλια,
μ' ἀπείλησε, μ' ἐξουθένωσε.

108. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

'Αντιδρᾶ. Πλησιάζει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἔγραφα στή γυναῖκα μου
νά στείλη τό παιδί.
Τό δόλωμα - γάμος. Μέ τόν 'Αχιλλέα.

109. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ. ΓΕΡΟΣ.

'Ο γέρος τόν κυττάει μέ φρίκη, κουνάει τό κεφάλι του.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἔπλεξα τό ἐγκώμιό του.
Εἶπα πώς ἀρνεῖται νά φύγη γιά τήν Τροία
ἄν δέ δεχτῶ νά δέση τό αἷμα του μέ τό δικό μας.
Ν' ἀφήση πίσω του γυναῖκα ἀπό τό γένος μας.

110-111. ΚΟΝΤΙΝΑ ΠΛΑΝΑ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μέ τέτοια λόγια -
ἄνανδρα, δόλια -
ἔστησα παγίδα στή γυναίκα μου.
Ἔλεγα - δέ μπορεῖ, τόσες μέρες,
δέ μπορεῖ. Θά φυσήξουν οἱ ἄνεμοι
Καί νά' (χειρονομία ἀπόγνωσης)
Ἀπόψε τῆς ξανάγραφα.
Τήν ἀλήθεια.

Παίρνει τό γράμμα.

ΓΕΡΟΣ

Κι' ὁ Ἀχιλλέας;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(γυρίζοντας)
Δέ ξέρει τίποτα.
Ἰδού τό γράμμα. Πάρτο.
Καί φῦγε ἀμέσως.

Δίνει τό γράμμα στόν τρομοκρατημένο ὑπηρέτη. Μέ ξαφνική βιασύνη τόν ὁδηγεῖ πρός τό ἄνοιγμα τῆς σκηνῆς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Βάλε φτερά στά πόδια σου.

112. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Βγαίνουν ἀπό τή σκηνή καί προχωροῦν μαζί.
Ἔχει ἀρχίσει νά χαράζη.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τό δρόμο τόν ξέρεις.
Πρόσεχε μή σέ πάρει ὁ ὕπνος.

ΓΕΡΟΣ

Νἆσαι ἥσυχος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Καί τά μάτια σου τέσσερα.
Μή σέ περάσει καλπάζοντας
τ' άμάξι μέ τήν κόρη μου.

ΓΕΡΟΣ

Έννοια σου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Άρπα τά χαλινάρια
καί γύρνα την πίσω,
στή μάνα της, στό Άργος.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ σταματᾶ. Κοιτοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Οἱ ἐλπίδες μου ὅλες
εἶναι στά χέρια σου.

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ φεύγει βιαστικά. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τόν παρακολουθεῖ καί γυρνάει πρός τήν σκηνή του.

113. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΛΟΦΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ. ΑΥΓΗ.

Στρατιῶτες κοιμοῦνται κάτω ἀπό ὑπόστεγα, σκεπασμένα μέ ξερά κλαριά. Δέν κουνιέται οὔτε φῦλλο.
'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ σκαρφαλώνει βιαστικά ἕνα μονοπάτι.
Κρατάει τό γράμμα κρυμμένο κάτω ἀπό τόν μανδύα του.

114. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΓΙΑ. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΣ ΑΞΟΝΑΣ.

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ἀνεβαίνει πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ. 'Από τό βάθος πλησιάζουν δύο ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ καλπάζοντας. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ σταματᾶ ἀνήσυχος. 'Αλλά περνοῦν δίπλα του καί ἐξαφανίζονται. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ἐπιταχύνει τό βῆμα του.

115. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΟΡΦΗ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ. ΑΥΓΗ.

'Ο ἥλιος προβάλλει πίσω ἀπ' τήν κορφή. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ μπαίνει στό κάδρο καί στέκεται κόντρα στό ἁπαλό, χρυσαφένιο φῶς. 'Η ΜΗΧΑΝΗ ἀνεβαίνει γιά νά μᾶς δείξει τήν τεράστια κοιλάδα, πού ἁπλώνεται κάτω μέχρι τή θάλασσα.. Διακρίνουμε ἕνα φιδωτό μονοπάτι. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ παίρνει βαθειά ἀναπνοή, ἀρχίζει νά κατεβαίνει καί ἐξαφανίζεται στό κάτω μέρος τοῦ κάδρου.

'Η ΜΗΧΑΝΗ ἐξακολουθεῖ νά δείχνει τήν κοιλάδα. Σάν μικρές κηλίδες, τά ἁμάξια ἐμφανίζονται ἀπό πολύ μακριά.-

116. ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Πλησιάζει πρός τήν ΜΗΧΑΝΗ. Ξαφνικά βλέπει τά ἁμάξια. Τό πρόσωπό του δείχνει ταραχή.
'Αρχίζει νά τρέχη.

Ξαφνικά, οἱ δύο ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ ὁρμοῦν μέσα στό κάδρο καί τοῦ φράζουν τό δρόμο.
'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ὀπισθοχωρεῖ, προσπαθεῖ νά ξεφύγη.

Χύνονται πίσω του.. 'Εκεῖνος σκοντάφτει, πέφτει. 'Η ΜΗΧΑΝΗ κοντά, συμμετέχει στήν βιαιότητα τῆς σκηνῆς.
Οἱ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ τόν σηκώνουν ἄγρια.

'Ο ΓΕΡΟΣ κρατάει σφιχτά τό γράμμα.. Προσπαθοῦν νά τοῦ τό ἀποσπάσουν. Ἕνας ἀπό τούς ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ τοῦ τό κετάει ἀπό τά χέρια. 'Ο ΓΕΡΟΣ πέφτει. Προσπαθεῖ νά πιάση τό γράμμα, ἀλλά ὁ ἄλλος ΙΠΠΕΑΣ τοῦ πατάει τό χέρι.
Οὐρλιάζει ἀπό πόνο, καί μένει ἀκίνητος μέ τά μοῦτρα στό χῶμα. Οἱ δύο ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ στέκονται δίπλα του. Τά πόδια τους διαγράφονται στό ΚΑΔΡΟ.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ
(OFF)
Σήκω.

Τόν κλωτσάει. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ γυρίζει ἀργά. Τά μάτια του εἶναι γεμάτα δάκρυα.

II7. ΧΩΜΑΤΟΔΡΟΜΟΣ. ΑΥΓΗ. ΤΡΑΒΕΛΛΑΙΝΓΚ. ΑΜΑΞΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ.

Στό ζωηρό φῶς τοῦ πρωϊνοῦ, τά ἄλογα προχωροῦν μέ γοργό ρυθμό. Οἱ ταξιδιῶτες εἶναι εὐδιάθετοι.. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ στό δεύτερο ἀμάξι γελοῦν.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γυρίζει πίσω καί γνέφει δείχνοντας πρός τήν Αὐλίδα. Οἱ ρόδες σηκώνουν σύννεφο σκόνης πού γεμίζουν τό κάδρο.

II8. ΕΞΟΧΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ. (ΑΠΟ ΨΗΛΑ).

Στή μιά του πλευρά βρίσκεται μία μικρή ρεματιά μέ δέντρα.

Ὁ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ καί τά ἀμάξια σταματοῦν. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ πηδοῦν κάτω. Μερικές βοηθοῦν τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ νά κατέβουν, ἄλλες κατεβάζουν ἕνα μεγάλο καλάθι ἀπό τό τρίτο ἀμάξι. Καθώς κατευθύνονται πρός τά δέντρα, ὁ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ φεύγει καλπάζοντας πρός τήν ΑΥΛΙΔΑ.

II9. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΡΕΜΑΤΙΑ.

Ἕνα ρυάκι κυλάει κάτω ἀπό τήν δροσερή σκιά τῶν πλατανιῶν. Ἀντηχοῦν οἱ χαρούμενες φωνές τῶν ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ πού μπαίνουν ζωηρά στό κάδρο. Μερικές κρατοῦν δοχεῖα πού θά χρησιμοποιηθοῦν γιά πλύσιμο. Ἄλλες ξετυλίγουν ἕνα μεγάλο τόπι ὕφασμα μέ ἔντονο χρῶμα.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ καί ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ πλησιάζουν τό ρυάκι. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἀρχίζει νά γδύνη τόν ΟΡΕΣΤΗ.

Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ περνοῦν τό ὕφασμα γύρω ἀπό τούς κορμούς τῶν δέντρων μαντρώνοντας τό χῶρο. Δέ φαίνονται παρά τά κεφάλια τῆς Ἰφιγένειας καί τῆς Κλυταιμνήστρας καθώς πλένονται καί βάζουν καθαρά ροῦχα πού τά κορίτσια βγάζουν ἀπό τό μεγάλο καλάθι.

I20. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. ΠΡΩΙ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

'Ακίνητος, ξαπλωμένος στό κρεββάτι του. 'Ακούγονται βιαστικά βήματα καί βραχνές, άγριες φωνές. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ανασηκώνεται απότομα.

121. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΚΗΝΗΣ.

Μ' ένα βίαιο σπρώξιμο ό ΓΕΡΟΣ σωριάζεται στή γῆ, τσακισμένος, άξιολύπητος. 'Εμφανίζεται ό ΜΕΝΕΛΑΟΣ. Κοιτᾶ τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ έξαλλος.

122. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Τινάζεται όρθιος, προσπαθώντας νά κρύφη τήν αναστάτωσή του. Ξεσπάει στόν ΥΠΗΡΕΤΗ, φωνάζοντας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τί τρέχει;

Τί σημαίνουν αυτές οί φωνές;

123. ΜΕΝΕΛΑΟΣ - ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

'Εμένα ρῶτα, όχι τοῦτο τό σκουλῆκι.

'Εμένα πού τά λόγια μου μετρᾶνε.

124. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(πάντα αποφεύγοντας τά μάτια τοῦ ΜΕΝΕΛΑΟΥ)

'Ωραῖα!

Οί βασιληᾶδες τά βάζουν τώρα μέ τούς δούλους.

Γιατί τόν βρίζεις;

125. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Μπαίνει στό κάδρο, προφίλ.

MENEΛΑΟΣ
Κοίτα με στά μάτια 'Αγαμέμνονα...
Κοίτα με ἄν θέλης ν' ἀπαντήσω.

126. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Μπαίνει καί αὐτός στό κάδρο ἀπό τήν ἀντίθετη κατεύθυνση, κοιτώντας ἐπιτέλους τόν ΜΕΝΕΛΑΟ κατάματα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Ξεχνᾶς πώς ὁ πατέρας μας, ὁ γενναῖος 'Ατρέας
πρίν ἀπό σένα γέννησ' ἐμένα.
Δέν μέ τρομάζουν τά μάτια σου.

127. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τοῦ δείχνει τό γράμμα καί προχωρεῖ μέ κυκλική κίνηση, σά νά ἑτοιμάζεται γιά τή μάχη. 'Η ΜΗΧΑΝΗ γλυστράει πρός τήν ἀντίθετη κατεύθυνση, φέρνοντας καί τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ μέσα στό πλάνο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Αὐτό τό βλέπεις;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Τό βλέπω. Μέ ποιό δικαίωμα
παραβίασες τή σφραγίδα μου;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Κι' ἐσύ μέ ποιό δικαίωμα
ραδιουργεῖς πίσω ἀπό τήν πλάτη μου;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Οἰκογένειά μου δέν εἶναι;
Τήν κάνω ὅτι θέλω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Τό τί θέλεις οὔτε σύ τό ξέρεις...

Παραπαίεις.
Σήμερα τοῦτο, χτές κεῖνο, αὔριο ἄλλο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
'Η ἐνοχή εἶναι ἡ μάνα τῆς ἀναίδειας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Καί τό ἄστατο μυαλό τῆς προδοσίας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Εἶσαι ἀνάγωγος. Φῦγε!!.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Μήν ὀχυρώνεσαι πίσω ἀπ' τήν ὀργή σου,
γιά ν' ἀποφύγης τήν ἀλήθεια.
'Εδῶ θά μείνω καί θά τήν ἀκούσης ὅλη.
Κι' ὕστερα ἄν μπορεῖς, ἀντίκρουσέ την.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τόν κοιτᾶ σά νά δέχεται τήν πρόκληση.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Δέν χρειάζεται, νομίζω, νά σοῦ θυμίσω
πόσο μεθοδικά καί λυσσαλέα πάλαιψες
γιά νά σ' ἐκλέξουν οἱ Ἕλληνες
ἀρχιστράτηγό τους γιά τήν Τροία.
Τότε ἦσουνα προσιτός! Ταπεινόφρων!
Ἄνοιγες τήν πόρτα σου διάπλατα
στόν πᾶσα ἕνα.
Μοίραζες ρουσφέτια καί χαμόγελα
καί στούς ἐχθρούς σου ἀκόμα...
Καί κέρδισες. Τ' ἀμέτρητα χέρια
πού σφιξες στό δρόμο, σ' ἀνέβασαν
ἐκεῖ πού φιλοδόξησες.
Πρῶτος μέσα στούς πρώτους.
Κι ἀμέσως ἄλλαξες. Ναί 'Αγαμέμνων!
'Ο ἀγνός, ἀγαπητός λαός
ἔπαψε νά σοῦ εἶναι τόσο ἀγαπητός.
Ἔκλεισες τίς πόρτες σου. Ἔστησες φρουρούς.
"'Ο 'Αρχηγός εἶν' ἀπασχολημένος!..

Δέν πρέπει νά τόν ἐνοχλοῦμε."
'Η ἐξουσία εἶναι ὅπλο
γιά νά βοηθοῦμε ὄχι τόν ἑαυτό μας
μά τούς ἄλλους-
αὐτούς πού μᾶς τήν δώσαμε-
'Αλλοιῶς εἶναι σέ χέρια ἀνάξια.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀνάβει ἀλλά ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ συνεχίζει σάν καταπέλτης, γεμᾶτος περιφρόνηση.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Νά τελειώσω. Κάποτε ἤρθαμε στήν Αὐλίδα.
Καί μέ τήν πρώτη ἀναποδιά
ὁ τρανός ἀρχηγός τῶν 'Ελλήνων
ἔχασε τά νερά του. 'Η σιγουριά σου
ξεφούσκωσε μέ τούς ἀνέμους.
Βῆμα δέν μ' ἄφηνες τότε.
"Αβουλος, ἕτοιμος γιά ὅλα
ἀρκεῖ νά μή χάσης τή μεγάλη εὐκαιρία,
διαφεντεύοντας χίλια καράβια
νά δοξαστῆς στήν Τροία.
Κι' ἔρχεται ὁ Κάλχας μέ τόν ἀμείλικτο χρησμό του
καί σ' ἀνοίγει τό δρόμο.
Στήν ἀρχή κλονίστηκες, φώναξες.
"Υστερα, φιλόδοξος ὅπως εἶσαι,
τά βόλεψες μέ τήν συνείδησή σου
κι ἔγραφες στή γυναῖκα σου
-μέ τό δικό σου χέρι, ὄχι τό δικό μου-
νά στείλη τήν 'Ιφιγένεια στήν Αὐλίδα.
'Εσύ σοφίστηκες τό γάμο μέ τόν 'Αχιλλέα.

128. ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Πάντα πεσμένος στή γῆ ξεχασμένος. Σηκώνει τά μάτια του μέ φρίκη καί σέρνεται ἔξω ἀπό τήν σκηνή, καθώς ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ μπαίνει στό κάδρο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

*Καί τώρα, κάνοντας πάλι στροφή,*
γράφεις ὕπουλα, κρυφά μας
ἀναιρῶντάς ὑποσχέσεις
πού ἀκόμα βουΐζουν μές τ' αὐτιά μας.

Τά ἀδέρφια ἀναμετριοῦνται μέ τά μάτια. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ παλεύει νά συγκρατηθῆ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
'Αλλά αὐτά ἔχει ἡ πολιτική!
Λίγοι εἶν' ἐκεῖνοι πού φτάνουν στήν κορφή
καί δέν σκοντάφτουν.
Οἱ μεγάλες εὐθῦνες θέλουν μυαλό
καί πλάτες.
Μά τήν 'Ελλάδα κλαίω!
Ὅταν τά νειάτα της σύσσωμα,
ξεσηκώνονται ν' ἀγωνιστοῦν γιά τήν τιμή της.
ἐσύ τήν γονατίζεις.
Πότε θά μάθουμε
πώς ἡ ἀξία μετράει στόν ἀρχηγό
κι ὄχι ἡ καταγωγή του.

Σταματᾶ ζυγίζοντας τήν ἀντίδραση τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

129. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

'Η ΜΗΧΑΝΗ τραβιέται πίσω καθώς ἀρχίζει νά μιλάει ὥστε νά συμπεριλάβη τόν ΜΕΝΕΛΑΟ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
'Από παιδιά αὐτό πού μᾶς ξεχώριζε ἐμᾶς τούς δυό
ἦταν τό ἦθος...
Μήν περιμένης ἀπό μένα
λόγια ξευγαρωμένα μέ χυδαίους μορφασμούς,
σαρκαστικά χαμόγελα κι' ἀφρούς.
Κοίταξε μάτια! Αἱμοβόρα!
Γιατί; Ἐγώ σ' ἀδίκησα;
Τί θέλεις; Τήν προκομμένη σου γυναῖκα;
Κι' ἐπειδή δέν ἦσουν ἱκανός νά τήν κρατήσης

79

Θάπρεπε νά πληρώσω ἐγώ; Μέ αἷμα;
Σ' ἐνοχλεῖ ἡ φιλοδοξία μου! 'Εσένα!
Ποὖσαι ἕτοιμος νά θάψης λογική κι' αἰσθήματα
γιά τό κορμί μιᾶς πόρνης!
Καλύτερα φιλόδοξος παρά φαῦλος.
Τ' ὁμολογῶ. 'Ο χρησμός θόλωσε τό νοῦ μου.
Τώρα βλέπω καθαρά. Μόνο ἐσύ ἔχεις μείνει τυφλός
πού νομίζεις πώς οἱ ἀφέντες τῆς 'Ελλάδας,
τρέχουν στόν πόλεμο γιά σένα καί γιά τήν τιμή
σου.

Πρόσχημα θέλαν καί τούς τὤδωσες!
Στό πιᾶτο! Τά κατακτητικά τους ὄνειρα
χρόνια τώρα τ' ἀκονίζει τό χρυσάφι τῆς Τροίας.
Λοιπόν πάρτους! Πηγαίνετε στόν πόλεμό σας.
Θησαυρῖστε!
Όσο γιά μένα - δέν θά μολύνω οὐρανό καί γῆ
μέ πρᾶξι ἀφύσικη,
ξεριζώνοντας τά ἴδια μου τά σπλάχνα.

Τελειώνει ἁπλά, ἤρεμα, μέ συγκινητική ἀξιοπρέπεια. Προχωράει πρός τό τραπέζι καί ἀρχίζει νά γράφη.-

'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ μοιάζει νά μήν ξέρει τί νά κάνη. 'Αντιδρᾶ σπασμωδικά.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Θεοί - τόν ἀκοῦτε; Τώρα ἐξευτελίζει τούς
χρησμούς σας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Χρησμός ἀνόσιος θεοῦ χρησμός δέν εἶναι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Τότε ποιοῦ εἶναι;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Ξέρεις πολύ καλά! Τοῦ Κάλχα.
Κατασκεύασμα τοῦ φθονεροῦ μυαλοῦ του.
Συνωμοσία μέ τούς ἐχθρούς μου.

MENEΛΑΟΣ

Δέν πιστεύω στ' αὐτιά μου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ὅταν ξυπνήσης, θά πιστέψης.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Καλά ἐγώ δέ μετράω. Μά ἡ Ἑλλάδα;
Θά τήν ἐγκαταλείψης; Στήν πιό κρίσιμη ὥρα της;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τήν Ἑλλάδα τήν ἔχετε ἀρρωστήσει ἐσεῖς.
Κι' ἐσεῖς νά τήν γιατρέψτε.

Κοιτοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλον ἀπειλητικά κι' ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ξεκινᾶ νά φύγη.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Βλέπω πώς ἄδικα σπαταλάω τά λόγια μου.
Τώρα θά τ' ἀκούσουν ἄλλοι - καί θά κρίνουν.

Βγαίνει βιαστικά.

130. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Σηκώνεται, σίγουρος γιά τήν ἀπόφασή του, σφραγίζει γρήγορα τό γράμμα καί βγαίνει ἀπό τή σκηνή.-

131. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ προχωράει πρός τήν σκηνή του. Μερικοί ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ τόν προσπερνοῦν τρέχοντας. Σταματᾶ.

132. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ (ΛΗΨΗ ΑΠΟ ΨΗΛΑ).

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ προχωράει γρήγορα στήν αὐλή. Δίνει διαταγή σ' ἕνα φρουρό πού φεύγει τρέχοντας. Μπερδεμένες φωνές ἀκούγονται ἀπό μακριά. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κάνει μερικά βήματα

ἀπορημένος.

'Η ΜΗΧΑΝΗ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ στό ὕψος του.

133. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ. ΣΚΗΝΗ ΟΔΥΣΣΕΑ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ περνοῦν χειρονομῶντας καί φωνάζοντας ὁ ἕνας στόν ἄλλο. 'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ξεπροβάλλει. Χαμογελᾶ.-

134. ΚΑΠΟΥ ΑΛΛΟΥ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ βγαίνουν ἀπό ὑπόστεγα, ἄλλοι τρέχουν πέρα ἀπό τήν ΜΗΧΑΝΗ.

135. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ.

Καθώς διασχίζει καλπάζοντας τό στρατόπεδο, ἡ ΜΗΧΑΝΗ τόν ἀκολουθεῖ πλάτη ἀπό κοντά.

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

Ποῦναι ὁ βασιλῆας 'Αγαμέμνων;
Ποῦναι ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν 'Ελλήνων;

136. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. (M.S.)

'Ακούγοντας τό ὄνομά του κοντοστέκεται ἀναποφάσιστος. Κοιτᾶ πλάϊ καί βλέπει τόν ΜΕΝΕΛΑΟ νά πλησιάζει. Προχωρεῖ μπροστά -ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ- καθώς ὁ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ πλησιάζει.

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

(ξεπεζεύοντας)
Βασιλῆᾶ μου.
Ἔρχομαι ἀπ' τό Ἄργος
συνοδεύοντας τήν κόρη σου 'Ιφιγένεια,
στήν Αὐλίδα.
Δέν ταξιδεύει μόνη. Μαζί εἶναι κι ἡ μάνα της
ἡ Κλυταιμνήστρα κι' ὁ μικρός 'Ορέστης.
'Η βασίλισσα μοὖπε νά τρέξω πιό μπροστά

γιά ν' ἀρχίσης νά ἐτοιμάζης τή γιορτή.

Καθώς μιλάει, ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ πλησιάζουν καί ἀκοῦν ἀπό κάποια ἀπόσταση. 'Ο ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ κινεῖται καθώς μιλάει μέ περήφανο καί ἐπαγγελματικό ὕφος. 'Η ΜΗΧΑΝΗ τόν ἀκολουθεῖ, φέρνοντας καί τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ σέ πρῶτο πλάνο, ἀκίνητο. 'Η κίνηση τῆς ΜΗΧΑΝΗΣ πρέπει νά εἶναι ρευστή, ἄλλοτε καδράροντας τόν ΜΕΝΕΛΑΟ, ἄλλοτε ἔχοντας τόν ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟ ἀνάμεσα στά δύο ἀδέρφια - 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ σέ πρῶτο πλάνο, ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ λίγο πιό πίσω.-

ΑΓΓΕΛΛΙΟΦΟΡΟΣ

Καί σύ Μενέλαε, δῶσ' ἐντολή νά ὑποδεχτοῦν τή νύφη
μέ τραγούδια. 'Η μέρα τούτη
ξεκινάει χαμογελῶντας.

'Η κίνηση τελειώνει στόν ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟ, μέ τόν ΥΠΗΡΕΤΗ στό βάθος.

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

Γιατί τήν εὐτυχία τῆς κόρης σου
θά τήν βλογήση ἕνας ὁλόκληρος στρατός.

Οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ φεύγουν συζητῶντας τά νέα μέ ἔξαψη.

137. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εἶναι βουβός, χαμένος. Ὅλοι εἶναι σιωπηλοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(ἥσυχα, μουντά)
Σ' εὐχαριστῶ.
Ὅλα θά γίνουν. Ὅπως τά θέλει ἡ μοῖρα.
'Εκείνη κυβερνάει τώρα. Ὄχι ἐγώ.

I38. ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ -

'Απορημένος ἀνεβαίνει στ' ἄλογο καί φεύγει. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ κυττάει τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ πέρα ἀπό τή μηχανή γιά λίγο καί ἀπομακρύνεται ἀργά.

I39. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μοιάζει ριζωμένος στή γῆ. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ τόν ζυγώνει:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τί νά πῶ; 'Από ποῦ ν' ἀρχίσω;

Πολεμάει νά κρατήση τά δακρυά του. Γυρνάει νά φύγη ἀλλά ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ τόν σταματάει ἀπαλά.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Μή -

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(μέ πίκρα)

Ξέρω. Εἶναι ντροπή.
νά βλέπεις βασιλῆᾶ νά κλαίει.
Οἱ ἄλλοι μποροῦν. Ὄχι ἐμεῖς.
Τό πλῆθος μᾶς τ' ἀπαγορεύει.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Ἄκουσέ με.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πῶς θ' ἀντικρύσω τή γυναῖκα μου;
Γιατί νἄρθη; Γιατί δέν μ' ἄκουσε;
'Αλλά - μάνα δέν εἶναι;
Ἦρθε νά καμαρώση τό παιδί της.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Μή - σταμάτα -

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Καί τό παιδί; Τ' άθῶο
ἀνυποψίαστο παιδί;
Πῶς νά μή ραγίση ἡ καρδιά μου-
ὅταν ἀκούω κι' ὅλας τή φωνή της-
νά μέ ἱκετεύει, ἐμένα, τόν πατέρα της, νά μήν-
Ἄχ 'Ελένη -νἄχεις τίς κατάρες μου ὅλες-
κι ἐσύ κι ὁ Πάρις.

Παύση.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Δῶσ' μου τό χέρι σου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πᾶρτο. Κέρδισες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Ὄχι.
Δέν θέλω νά σκοτώσης γιά χάρι μου,
οὔτε νά ξαναχτίσω τή ζωή μου
πάνω στούς δικούς σου θρήνους.
Δέν εἶμαι πιά τυφλός.
'Εξ ἄλλου -τό παιδί σου εἶναι κ'αἷμα δικό μου...
Ὅταν θά πέφτη τό μαχαῖρι
πῶς νά σταθῶ ἐκεῖ μπροστά -θεατής-
ἐγώ ...ὁ ὑπεύθυνος;
Τί φταίει τό παιδί γιά τό δικό μου γάμο,
γιά τή δικιά μου προσβολή;
Ἄκουσέ με. Θά διαλύσης τόν στρατό.
Τώρα σοῦ τό ζητάω ἐγώ σάν χάρι,
καί γιά τούς δυό μας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

'Η ἔχθρα ἀνάμεσα στ' ἀδέρφια
εἶναι πληγή ...φαρμάκι.
Τά λόγια σου τή γιάτρεψαν.
Μά τώρα πιά..δέ ὑπάρχουν γεφύρια πίσω μας.
Δέν ὑπάρχη γυρισμός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Ποιός μπορεῖ νά σ' ἀναγκάση νά σκοτώσης τό παιδί σου;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

'Ο στρατός. Τό μυριοκέφαλο τέρας πού κυβερνῶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Θά τή φυγαδεύσουμε κρυφά -στό Ἄργος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ξεχνᾶς τόν Κάλχα.
Ἄν νομίζεις ὅτι θά σιωπήση...

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Θά τόν κάνουμε νά σιωπήση.
Γιά πάντα.

(παύση)

Κοιτοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλον, συνεπαρμένοι ἀπό κάποιο συνωμοτικό, ἀπραγματοποίητο ὄνειρο. 'Αλλά τό ὄνειρο διαλύεται στά μάτια τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κι' ὁ ἄλλος; Πού τά ξέρει ὅλα;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

'Ο 'Οδυσσέας;

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κουνάει τό κεφάλι καταφατικά.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Αὐτός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Δέν τολμάει ὁ 'Οδυσσέας νά τά βάλη μαζί μας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τολμάει καί μπορεῖ καί θά τό κάνη.
Τόσον καιρό ἀγωνίζεται γι' αὐτή τήν εὐκαιρία.
Θά τήν χάση; Ἤ μήπως θά μᾶς σπλαχνιστῆ;
Ὄχι. Θά καλέση τό στρατό
καί θά βροντοφωνήση σ' ὅλους
πῶς πρόδωσα κι' αὐτούς καί τήν Ἑλλάδα.
Κι' ἅμα κεντρίση τό θεριό,
θά πέσουνε κεφάλια.
Αὐτή 'ναι ἡ φριχτή, ἀτράνταχτη ἀλήθεια.
Τήν κυττάω κατάματα.
δίχως ἐλπίδα, δίχως στήριγμα, μέ μόνο σύμμαχό μου
τήν ἀπελπισία. Καί ρωτάω τούς θεούς -
ἄν ὑπάρχουν θεοί- γιατί;

Οἱ φωνές μακρυά φουντώνουν. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ γυρίζει καί φεύγει γρήγορα..

Ι40. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

Τά ἀμάξια προχωροῦν ζωηρά πρός τήν μηχανή, γυαλίζοντας στό φῶς τοῦ πρωϊνοῦ ἥλιου. Οἱ ζητωκραυγές δυναμώνουν,

Ι4Ι. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΓΙΕΣ.

Πλάνα ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ πού κατηφορίζουν τίς πλαγιές, κουνῶντας τά χέρια τους, συζητῶντας ζωηρά.

Ι42. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κάθεται μέ ἴσια τήν πλάτη, ντροπαλή καί σοβαρή. Πλάϊ της ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μέ τόν ΟΡΕΣΤΗ στά γόνατά της, χαρούμενη καί περήφανη. Ἔχουν ἀλλάξει τά ροῦχα τοῦ ταξιδιοῦ μέ πιό λεπτά καί ἐντυπωσιακά φορέματα..
Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ εἶναι στολισμένη μέ Μυκηναϊκά κοσμήματα καί βαμμένη ἔντονα.

I43. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

Τά άμάξια περνοΰν άνάμεσα στίς σκηνές.

I44. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ.

'Η αύλή είναι έρημη. Κι' όμως έχουμε τήν αϊσθηση μιάς παρουσίας πίσω άπό τούς σκονισμένους τοίχους. 'Ακούγεται μόνο τό τρίξιμο άπό τίς ρόδες καί τό χλιμίντρισμα τών άλόγων. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ στήν πύλη. Μετά άπό λίγο, τό βασιλικό άμάξι σταματά. 'Αμέσως τό κυκλώνουν οί κοπέλλες άπό τά άλλα άμάξια πού φτερουγίζουν μέ έξαφη.

I45. ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΑΜΑΞΙ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σηκώνεται άνυπόμονα. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ κοιμάται στήν άγκαλιά τής ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Εσείς οί δυό. Μπροστά.
Βαστάτε τ' άλογα.

(Στήν παραμάνα)

'Ο 'Ορέστης μου κοιμάται. Πάρ' τον.

Μιά παραμάνα παίρνει τόν ΟΡΕΣΤΗ. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πηδάει κάτω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(στήν 'Ιφιγένεια)

Σιγά, καλό μου παιδί, σιγά.

(στίς άλλες)

Θέλω χέρια. Νά στηριχτώ.

Τήν βοηθοΰν νά κατέβει.
Σταματάει πλάϊ στήν παραμάνα πού κρατά τόν ΟΡΕΣΤΗ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

88

(τρυφερά βλέποντας τόν 'Ορέστη πού κοιμᾶται)

Κουράστηκε τό μωρό μου.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τρέχει πρός τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μητέρα...

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(χαϊδεύοντάς την, μιλώντας στόν 'Ορέστη)

Κοιμήσου ἀγόρι μου.
Θά σέ ξυπνήσω γιά νά δῆς τήν ἀδερφή σου νύφη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μητέρα.
Ἄν τρέξω πρώτη ν' ἀγκαλιάσω τόν πατέρα.
Θά θυμώσης;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Γιατί νά θυμώσω;
Μήπως δέν ξέρω πώς ἀπ' ὅλα τά παιδιά μου
'ἐσύ τοὔχεις τήν πιό μεγάλη ἀδυναμία;
Μά ποῦν' ὁ βασιλῆᾶς;

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τρέχοντας βγαίνει ἀπό τό πλάνο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τήν προῖκα τώρα... Ὅλα κάτω.
Μέ πρρσοχή.

146. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μπαίνει τρέχοντας. Σταματᾶ ἀπορημένη, βλέποντας τήν αὐλή ἄδεια.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(φωνάζει)

Πατέρα... Πατέρα.

Προχωράει διστακτικά πρός τό κτίριο, ὕστερα γυρίζει σά νά θέλει νά πάη πίσω στή μητέρα της. 'Αργά, ἀπό τό βάθος, ξεπροβάλλει ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ χωρίς νά τόν δῆ ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

I47. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Κάτι ἀκούει. Γυρίζει καί τό πρόσωπό της φωτίζεται. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ μέ τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πού διασχίζει τήν αὐλή τρέχοντας καί πέφτει στήν ἀγκαλιά τοῦ πατέρα της πού στέκεται κοντά στά σκαλοπάτια.

I48. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(φιλώντας τον)

Σέ πεθύμησα... δέν ξέρεις πόσο!

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κι' ἐγώ ἐσένα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Θἄκανα χίλια ταξίδια
μόνο γιά νά σέ δῶ. 'Εσύ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

'Εγώ; 'Εγώ τί;

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τραβιέται καί τόν κοιτάζει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Δέν χαίρεσαι πού μέ βλέπεις;

Στρίβει γιά ν' ἀποφύγει τό βλέμμα της. CUT ἐνῶ στρίβει.

I49. ΚΟΝΤΙΝΟ ΤΩΝ ΔΥΟ.
Προφίλ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ φάτσα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Χαίρομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τό λές -
άλλά τά μάτια σου τό παίρνουν πίσω.
Γιατί είναι λυπημένα;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ένας άρχηγός
έχει πολλές έγνοιες παιδί μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Νά τίς ξεχάσης. 'Αμέσως. Όλες.
Όσο είμαι δω, σέ θέλω όλο δικό μου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Είμαι δικός σου.
Όσο γίνεται, όσο μπορώ -δικός σου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τότε γιατί τά φρύδια σου είναι σουφρωμένα;
Χαμογέλα!

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Νά...χαμογελάω....

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Χαμογελάς καί κλαίς. Κλαίς πατέρα!
Γιατί; Τί έχεις;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Σκέφτομαι πώς σέ λίγο θά χωρίσουμε...
Πώς θά σέ χάσω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Γιατί μπερδεύεις τό μετά μέ τό τώρα;
Καί τό χαλάς;

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ προσπαθεί νά χαμογελάση.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Όσο πιό φρόνιμα μιλᾶς
τόσο δέν τό ἀντέχω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

'Αφοῦ εἶν' ἔτσι, θ' ἀρχίσω νά λέω ἀνοησίες.
Θέλεις;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Θέλω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μεῖνε μαζί μας πατερούλη.
Μήν πᾶς στήν Τροία.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μακάρι νά μποροῦσα καρδιά μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ἄν ἔπιανε ἡ κατάρα μου
θά καταριώμουνα τά ὅπλα πού σκοτώνουν τούς ἀνθρώπους.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Δέν τούς σκοτώνουν μόνο τά ὅπλα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Φρόντισε νά νικήσης γρήγορα
καί νά γυρίσης πίσω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Αὐτό ἐξαρτᾶται πρῶτα ἀπό τούς θεούς...
Ἄν γίνη τό θέλημά τους...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τί θέλημα; Ξέρεις;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(νεύει)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τότε νά τό κάνης. 'Αμέσως. Τί εἶναι;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μιά θυσία.. 'Εδῶ στήν Αὐλίδα.
Σήμερα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Νἄρθω μαζί σου;
Θά σέ βοηθήσω κι' ὅλας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Θά σ' ἔχω στό πλευρό μου-
ὡς τό τέλος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(μέ χαρά)
Θά χορέψουμε
γύρω ἀπ' τό βωμό. Ἔ πατέρα;

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κάτι βλέπει πέρα ἀπό τό ΦΑΚΟ πού τόν παγώνει.

150. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΠΥΛΗ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἔχει μπῆ στήν αὐλή. Τήν ἀκολουθεῖ ἡ ΠΑΡΑΜΑΝΑ μέ τόν ΟΡΕΣΤΗ. Βλέποντας τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ μέ τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ στήν ἀγκαλιά του, σταματᾶ καί γνέφει στήν ΠΑΡΑΜΑΝΑ νά προχωρήση.

151. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

'Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ πλησιάζει καί δείχνει στόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ τό παιδί πού κοιμᾶται. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κουνάει τό κεφάλι. 'Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ φεύγει. 'Η μηχανή πλησιάζει (ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ).

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πήγαινε τώρα.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ξαφνιασμένη ἀπό τήν ἀλλαγή τοῦ πατέρα της, ξεκινάει νά φύγη.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
'Ιφιγένεια!

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σταματᾶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
῎Ελα δῶ.

Πλησιάζει, πολύ σοβαρή. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἁπλώνει τό χέρι του.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Βάλ' τό χέρι σου μέσ' στό δικό μου.

Τοῦ τό δίνει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Σφίξε.

Τήν τραβάει κοντά του.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Τώρα φίλα με.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πέφτει στήν ἀγκαλιά του. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τῆς χαϊδεύει τά μαλλιά.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
(ψίθυρος)
Μαλλιά ἀγαπημένα...

Σηκώνει τά μάτια του καί βλέπει τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ πέρα ἀπό τόν φακό.

152. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Πλησιάζει ἀργά, διακριτικά, κρατώντας μιά μεγάλη βεντάλια.

153. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τήν σπρώχνει ἀπότομα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Φῦγε...

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τρέχει στήν μητέρα της. (ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ). Τήν φιλάει γρήγορα καί φεύγει τρέχοντας. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ πλησιάζει τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ καί χαμογελᾶ. 'Αντιλαμβανόμαστε ὅτι ἡ σχέση τους εἶναι εὐγενική ἀλλά ψυχρή.

154. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Τήν χαιρετᾶ καί τήν πλησιάζει ὥστε νά τήν συμπεριλάβη τό κάδρο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Βασίλισσα συγχώρα με.
Εἶμαι ταραγμένος.
Ὅση χαρά καί νά μοῦ δίνη αὐτός ὁ γάμος
πατέρας εἶμαι...

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Κι' ἐγώ μάνα.
Περιττό νά μοῦ ἐξηγήσης
κάτι πού νοιώθω ὅσο καί σύ.
Μά ὁ χρόνος εἶναι μεγάλος γιατρός.
Θά μᾶς ἐξοικειώση.
Ποῦ θά μιλήσουμε;
Ἔχω πολλά νά σέ ρωτήσω.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δείχνει τό κτίριο μέ τό κεφάλι. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ προσπερνάει καί βγαίνει ἀπό τό κάδρο. Τήν ἀκολουθεῖ.

ΦΩΝΗ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπ' αὐτόν
πού διάλεξες γαμπρό.

ΦΩΝΗ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ

Εἶναι ἀπό γενιά μεγάλη.
Κρατάει ἀπ' τόν Αἴσωπο.

'Ο ΓΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ πού ἦταν μέχρι τώρα κρυμμένος ἐμφανίζεται στό βάθος. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ μέχρι ΓΚΡΟ - ΠΛΑΝ. Τά βασανισμένα μάτια του καῖνε σάν δύο τεράστια ἐρωτηματικά.

155. ΝΑΟΣ.

Γενική δραστηριότης.
ΙΕΡΕΙΣ καθαρίζουν τά σκαλοπάτια. Μερικοί ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ καρφώνουν πασσάλους στή σειρά, πού θά χρησιμεύσουν σάν φράχτες γιά τό πλῆθος, σχηματίζοντας ἕνα φαρδύ διάδρομο στή μέση.
'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ στέκεται ψηλά στά σκαλοπάτια καί παρακολουθεῖ.

'Ο ΚΑΛΧΑΣ βγαίνει ἀπό τόν ναό. Βλέποντάς τόν ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ἀνεβαίνει γρήγορα νά τόν συναντήση. Μιλοῦν σέ τόνο ἐμπιστευτικό.

156. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ἔξω ἀπό τό ΑΡΧΗΓΕΙΟ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ στέκεται κοντά σέ ἕνα ἀπό τά ἁμάξια, ἀπό τά ὁποῖα ξεφορτώνονται καί τά τελευταῖα πράγματα. Μαζί μέ τίς πιό νέες ἀπό τίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ, παρακολουθεῖ μέ ντροπαλή περιέργεια τούς ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ πού περνοῦν. Αὐτοί μέ τήν σειρά τους τήν κοιτοῦν χάσκωντας. Λίγες στιγμές ἀργότερα ἐμφανίζεται ἡ ΠΑΡΑΜΑΝΑ καί τῆς κάνει νόημα νά μπῆ μέσα. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σηκώνει τούς ὤμους καί τρέχει κοντά της. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ψιθυρίζουν ἀναμεταξύ τους καί φεύγουν σέ διαφορετική κατεύθυνση.

157. ΜΕΣΑ ΠΡΟΣ ΕΞΩ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ. M.S. ΠΑΡΑΘΥΡΟ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ στέκεται κοντά στό παράθυρο κάνοντας ἀέρα μέ τήν βεντάλια της. Κάτω, στήν αὐλή, βλέπουμε τόν ΓΕΡΟ ΥΠΗΡΕΤΗ πού παρακολουθεῖ ἐπίμονα. Μιά ἤ δυό φορές κατά τήν διάρκεια τῆς σκηνῆς ἡ Κλυταιμνήστρα τόν ἀντιλαμβάνεται, κά-

πως περίεργη, ἐνοχλημένη ἀλλά τελικά μή δίνοντας σημασία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Γιά δάσκαλο ποιόν εἶχε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τόν Χείρωνα τόν Κένταυρο.
Τόν ἀνάθρεψε μακρυά ἀπό τούς ἀνθρώπους κι'ἀπ' τίς πονηριές τους.
Κι' ἔμεινε ἀγνός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Γονιός πού ξέρει νά διαλέγη δάσκαλο σοφό
εἶναι διπλά σοφός.

158. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.

Οἱ δύο ἄντρες στέκονται σέ κάποια ἀπόσταση ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλον, προσπαθῶντας νά κρύψουν τήν ἀμηχανία τους. Ἡ φωνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ δείχνει τήν ὑπερένταση του. Θέλει νά τελειώνει ἡ κουβέντα ἀλλά καί καθυστερεῖ νά μπῆ στό κύριο θέμα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Λοιπόν. Τέτοιον ἄντρα παίρνει ἡ κόρη σου.
Τόσο σεμνό πού καί τόν γάμο του ἀκόμα
ἐπιμένει νά τόν κρατήση μυστικό.

159. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἄς εἶναι. Καί πότε μέ τό καλό;

160. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μόλις γιομίση τό φεγγάρι.

 

161. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
'Η Άρτεμις νά τούς βλογάη.

(Σηκώνεται)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Έκανες τά δέοντα;
Θυσία στή θεά;

162. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Παύση. 'Ανταλλάσσουν ένα βλέμμα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Όχι άκόμα.
Θά φροντίσω τό συντομώτερο.

163. ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΛΑΝΟ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Προχωρεΐ μέσα στό δωμάτιο, άνετη, ήρεμη. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ μαζί της ώστε νά συμπεριληφθοΰν κι' οί άλλοι δυό.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Κι' ή γαμήλια γιορτή;
Ποΰ θά γίνη;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Στήν άκροθαλασσιά...
Δίπλα στ' 'Αργίτικα καράβια.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ σταματά. Παύση. 'Η διάθεσή της άλλάζει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Παράξενη έκλογή.
Νά θεμελιώνης τή ζωή στή σκιά τοΰ πολέμου...
Δέ μ' άρέσει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ὅπως καί νἄχει,
γυναῖκα μου εἶσαι
καί θά συμμορφωθῆς...
Μ' αὐτό καί μ' ὅτι ἄλλο σοῦ ζητήσω.

Ἡ ἔντασι ἀρχίζει νά γίνεται αἰσθητή. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἀπαντᾶ χωρίς νά γυρίση, σέ πρῶτο πλάνο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἔννοια σου.
Τό πικρό ποτήρι τῆς ὑποταγῆς
τό πίνω στάλα-στάλα.
Λέγε.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ πλησιάζει ἐλαφρά. Μιλάει μέ προσποιημένη ἄνεσι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τήν κόρη μας.
Ἐγώ θά τήν πάω στήν τελετή.
Ἐγώ, ὁ πατέρας της.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γυρίζει ἀπότομα. Στά μάτια της ἀστράφτει ἡ ὑποψία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Κι' ἡ μάνα της;
Ποῦ θἄναι;

I65. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Στό Ἄργος.
Μέ τά παιδιά της.

I66. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

 

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Νά φύγω, τώρα; 'Αδύνατον.
Τήν κόρη τήν παντρεύει ἡ μάνα.
Χρέος της εἶναι κι' ἔθιμο.
Τό θέμα ἔκλεισε. Δέ δέχομαι ἄλλη λέξη.

Προχωράει γρήγορα γιά νά πάρη τόν μανδύα της νά φύγη ἀλλά ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ὁρμᾶ κοντά της.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Καί 'γώ δέν δέχομαι ἡ γυναῖκα τοῦ 'Αγαμέμνονα
νά περιφέρεται μέσ' στούς στρατιῶτες.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Εγώ τή γέννησα.
'Εγώ θά τήν παντρέψω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἔχεις κι' ἄλλες δυό κόρες πιό μικρές.
Αὐτές πῶς τίς ἀφήνεις μόνες;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(παίρνοντας τό μανδύα της)

Μή φοβᾶσαι.
Γύρω στό σπίτι ξαγρυπνοῦν φρουροί,
καί μέσα τίς φροντίζουν ἄξια χέρια.

Ξεκινάει γιά τήν πόρτα. Μόλις βγαίνει ἀπό τό κάδρο, ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἐκτός ἑαυτοῦ, οὐρλιάζει:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Θά μ' ἀκούσης ναί ἤ ὄχι;

167. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ.
Σταματᾶ. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ καθώς γυρίζει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Όχι μά τήν Ήρα,
δέ θά σ' άκούσω.
Χωράφι σου ό κόσμος όλος
νά τόν έξουσιάζης.
Στό σπιτικό μου
κυβερνάω έγώ.

I68. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
Ή μάχη έχει χαθεί. Κανείς άπό τούς δυό τους δέν κινεῖται.-

I69. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Εἴμαστε σύμφωνοι.
Πάω. Έχω πολλά νά κάνω.

Καί βγαίνει άγέρωχα άπό τό δωμάτιο.

I70. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Άπόλυτη σιωπή. Καί οί δυό άκίνητοι, σάν μαρμαρωμένοι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
(μέ φωνή χαμηλή, άδεια)
Ποῦ κατάντησα!
Κι' αύτήν άκόμα τήν άπόγνωσή μου
τήν έξευτέλισα...
σωριάζοντας ψέμα πάνω στό ψέμα,
άπάτη στήν άπάτη.

Συνέρχεται, ή φωνή του γίνεται τραχειά, πικρή.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Γρήγορα! Πρέπει νά γίνη γρήγορα,
Πρίν μᾶς προλάβει ή άλήθεια.

 

Πάω νά βρῶ τόν Κάλχα.
'Αφοῦ θά γίνη τό κακό
ἄς γίνη ἀμέσως.

Φεύγει μέ τήν ἄγρια ζωτικότητα τοῦ ἀνθρώπου πού γυρεύει τήν αὐτοκαταστροφή. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἀκολουθεῖ.

171. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ.

Τά δυό ἀδέρφια διασχίζουν τήν αὐλή καί βγαίνουν ἀπό τήν πύλη, πηγαίνοντας πρός τόν ναό. Μετά ἀπό λίγο ἐμφανίζεται ὁ ΓΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Παίρνει μιάν ἀπόφαση καί γλυστράει ἔξω, παίρνοντας διαφορετική κατεύθυνση.-

172. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΚΤΗ.

Ἔχουν ἀρχίσει οἱ προετοιμασίες γιά τήν ἀναχώρησι. Οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ φορτώνουν ὅπλα καί ἐφόδια στά πλοῖα. Σωροί ἀπό ὑλικά, στοιβαγμένα στήν ἀκτή. Οἱ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ἐπιβλέπουν. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ. Βλέπουμε τίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ (ἀκολουθεία τῆς ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ) κρυμμένες πίσω ἀπό κάτι βράχους, νά σηκώνουν τά κεφάλια γιά νά δοῦν καλύτερα, μέ ἐνθουσιασμό καθώς ἀναγνωρίζουν μερικούς ἀπό τούς διάσημους ΒΑΣΙΛΗΑΔΕΣ.

173. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ.

'Ο ΓΕΡΟΣ περπατᾶ ἀνάμεσα στό πολυάσχολο πλῆθος. Κοιτάζει γύρω τόυ καί ρωτᾶ ἕνα ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ πού τοῦ δείχνει τό δρόμο. 'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ πρός τά ἐκεῖ. Καθώς περνᾶ κάποιος φωνάζει:

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Ἔ φίλε!
Τήν κόρη τ' 'Αγαμέμνονα
ποιός ἀρχηγός τήν παίρνει;

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ συνεχίζει τόν δρόμο του χωρίς νά ἀπαντήση.

174. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ.

Στά πιό ψηλά σκαλοπάτια ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ καί ὁ ΚΑΛΧΑΣ συνομιλοῦν. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ καί ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ βρίσκονται πιό κάτω. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀρχίζει νά κατεβαίνει.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ
(μέ χαμηλή φωνή)
Τό μυστικό ἀντέχει.
Ὅλοι νομίζουν πώς θυσία ἑτοιμάζεις
γιά τό γάμο.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ πλησιάζει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
(στό Μενέλαο)
Καί σ' αὐτό μέ νίκησε.
Ὅλα θά γίνουν, λέει, στήν ὥρα τους.
Ὅταν δροσίση ὁ ἥλιος. Ὄχι τώρα.

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ τοῦ πιάνει τό χέρι μέ συμπόνια.
Χωρίς νά τόν κοιτάξη, ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κατεβαίνει τά σκαλοπάτια. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἀκολουθεῖ γρήγορα.

175.. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.

Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ προφταίνει τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ στά τελευταῖα σκαλοπάτια.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Ποῦ πᾶς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Κάπου. Νά περιμένω. Κάπου μακρυά.
Νά μή μέ βλέπουν-
Οὔτε νά τούς βλέπω.

Φεύγει πρός τήν άντίθετη κατεύθυνση άπό τό στρατόπεδο. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ κοιτᾶ ψηλά, πρός τόν ΟΔΥΣΣΕΑ, σά νά τόν διαπερνάει τό βλέμμα του. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ ΑΠΑΝΩ ὥστε νά περιλάβη τό πλάνο καί τόν ΟΔΥΣΣΕΑ πού τόν κοιτᾶ ἐπίμονα.

176. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΚΤΗ. ΣΚΗΝΗ (ἤ ΠΛΟΙΟ) ΑΧΙΛΛΕΑ.
'Ο ΓΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ πλησιάζει καί ἀπευθύνεται σέ ἕναν ἀπό τούς ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ ΦΡΟΥΡΟΥΣ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τόν ἀρχηγό τῶν Μυρμιδόνων
τόν 'Αχιλλέα, ποῦ θά τόν βρῶ;

ΦΡΟΥΡΟΣ

Λείπει ἀπ' τά χαράματα.
Πῆρε τούς καβαλλάρηδές του γιά γυμνάσια.
Στά βουνά.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

(ἀνήσυχα)
Θ'ἀργήση;

ΦΡΟΥΡΟΣ

Ὥρα τους εἶναι.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μόλις γυρίση
πέσ'του νά τρέξη
στή σκηνή τ' 'Αγαμέμνονα.
Τόν περιμένουνε μεγάλα νέα.

ΦΡΟΥΡΟΣ

(εἰρωνικά)
Μή μοῦ πῆς
πῶς θ' ἀνοίξουμε πανιά;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

'Απ' ὅτι ἄκουσα -
νομίζω - κάτι σχετικό.

ΦΡΟΥΡΟΣ

Ἔννοια σου τότε.
Θά τόν προλάβω πρίν κατεβῆ ἀπ' τ'ἄλογο.

Φεύγει γρήγορα. (ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ). Ξαφνικά σταματᾶ, βλέποντας τίς κοπέλλες νά τρέχουν στό βάθος. 'Εκεῖνες δέν τόν ἔχουν δῆ. Συνεχίζει προσεκτικά τήν πορεία του.

177. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΓΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μπαίνει ἀργά στό κάδρο. Στέκεται κάτω ἀπό μιάν ἐληά καί παίρνει μιά βαθειά ἀνάσα.
'Από κάτω ἀκούγονται ἄλογα νά τρέχουν. Γυρίζει καί κυττάει χαμηλά.

178. ΛΗΨΙΣ ΑΠΟ ΨΗΛΑ. ΚΟΙΛΑΔΑ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ καί οἱ ΙΠΠΕΙΣ του γυρίζουν πίσω στό στρατόπεδο.

179. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

'Εξαντλημένος, ἄδειος, ἀκουμπάει πάνω στό δέντρο.

180. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

'Ανοιχτές κασέλες, καλάθια, λαγήνια εἶναι σωριασμένα γύρω, δημιουργώντας μία ἀτμόσφαιρα γιορτινῆς ἀταξίας. ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ βγάζουν μερικά ροῦχα καί τά μεταφέρουν μέσα στήν σκηνή.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἐπιβλέπει. Προστάζει δύο φρουρούς τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ νά μεταφέρουν κάτι μπαοῦλα στό ἀρχηγεῖο πού εἶναι πλάϊ. Οἱ νέες ΚΟΠΕΛΛΕΣ τρέχουν βιαστικά μέσα στή σκηνή. Μέσα ἀπό τό ἄνοιγμα μποροῦμε νά δοῦμε ἀμυδρά τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἀκολουθεῖ τούς ΦΡΟΥΡΟΥΣ στό

αρχηγεῖο.

181. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.
'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σέ πρῶτο πλάνο καθώς οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ φτερουγίζουν γύρω της, μπαίνοντας καί βγαίνοντας ἀπό τό κάδρο. Μιλᾶνε ἀπανωτά, γεμάτες ἔξαψη.

ΚΟΠΕΛΛΑ Α

Τούς εἴδαμε!
Κάτω στήν ἀμμουδιά -
τήν ὥρα πούκαναν ἀγῶνες!

ΚΟΠΕΛΛΑ Β

Εἶδα τόν Αἴαντα -
κάθε του βῆμα καί σεισμός.

ΚΟΠΕΛΛΑ Γ

Τόν Παλαμήδη. Σπλᾶχνο τῆς θάλασσας,
γοργό σάν τό δελφίνι.

ΚΟΠΕΛΛΑ Δ

Τόν Μηριώνη -
τό θεριό τῆς Κρήτης.

ΚΟΠΕΛΛΑ Β

Τό Νέστορα τῆς Πύλου.

ΚΟΠΕΛΛΑ Ε

Καί τό Διομήδη.
Ἔρριχνε δίσκο
κι' ἔτρεμε τό κορμί του σά χορδή.

ΚΟΠΕΛΛΑ Α

Μά τό μεγάλο θάμπωμα
ἦταν ὁ στόλος!
Χίλια καράβια ἀκίνητα,
σά δάσος ριζωμένο στά νερά.
Κι' ἀνάμεσά τους,
ἄστραφταν στίς πλῶρες
χρυσοσκάλιστες γοργόνες.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ (μέ καμάρι)

Τοῦ πατέρα μου ὁ στόλος!

ΚΟΠΕΛΛΑ Α

Χίλια καράβια
γιά μιά γυναῖκα...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
(μέ διπλό καμάρι)

(ΙΦ.) Τῆς μάνας μου τήν ἀδερφή.

Πάνω ἀπό τήν φλυαρία τους, ἀκούγεται ὁ καλπασμός ἑνός ἀλόγου.

ΦΩΝΗ ΑΧΙΛΛΕΑ

Ποὖναι ὁ βασιλῆας;
πέστε του τόν θέλει τοῦ Πηλέα ὁ γυιός.

Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ κρατοῦν τήν ἀνάσα τους. Τρέχουν λαχανιασμένες καί κρυφοκοιτάζουν ἀπό τό ἄνοιγμα. Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ δέν κινεῖται. Σά νἄχει παραλύσει ἀπό συστολή.

I82. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ.

Ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ κατεβαίνει ἀπό τό ἄλογό του. Ἕνας ΦΡΟΥΡΟΣ τό παίρνει. Ἄλλος ΦΡΟΥΡΟΣ τρέχει πρός τό Ἀρχηγεῖο. Δέν ὑπάρχει κανείς γύρω. Κοιτάζει πρός τήν σκηνή καί ὕστερα κατευθύνεται πρός τό ἀρχηγεῖο.

I83. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΡΧΗΓΕΙΟ.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ διασχίζει τό ἐξώστεγο, κατευθυνόμενη πρός τήν σκηνή.

I84. ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

Ἀρχίζει νά ἀνεβαίνει τά σκαλοπάτια πού ὁδηγοῦν στό ἀρχηγεῖο. Ξαφνικά βρίσκεται πρόσωπο μέ πρόσωπο μέ τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. Τήν κοιτᾶ κατάπληκτος. Αὐτή χαμογελᾶ. Ὀπισθοχωρεῖ ἀμήχανος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἔμαθα πώς ἦρθες, βασιλιᾶ μου
καί βγῆκα νά σέ χαιρετήσω.

Ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ δέν ξέρει πού νά κοιτάξει γιά νά κρύψη τήν ἀμηχανία του.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(μέ χαμόγελο)
Σεμνός-
καί ώραῖος. Ὅπως μοῦ εἶπαν.

Ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ σηκώνει τώρα τά μάτια του καί τήν κοιτᾶ. Τελικά μιλάει:

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Κι' ἐσύ-
Ποιά εἶσαι;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Εὔστοχη ἀπορία.
Πῶς θά μέ γνώριζες
ἀφοῦ τώρα μέ πρωτοβλέπεις.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Ὅποια κι' ἄν εἶσαι
δέν μοιάζεις μέ γυναῖκα
σάν κι' αὐτές πού τριγυρνοῦν μέσ' τούς στρατῶνες.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(διασκεδάζει)
Δέν ξέρω μέ τί μοιάζω
ξέρω ποιά εἶμαι
Ἡ Κλυταιμνήστρα
τοῦ 'Αγαμέμνονα ἡ γυναῖκα

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Μέ συντομία
μοὖπες τά σπουδαιότερα.
Ἀλλά συγχώρα με-
δέν ἔχω μάθει νά μιλάω μέ γυναῖκες.

Καί ξεκινάει νά φύγη. Μόλις βγαίνει ἀπό τό κάδρο, τόν σταματᾶ γελῶντας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἤ φεύγης 'Αχιλλέα.

Τέτοιες στιγμές δέν μετριοῦνται μέ τά λόγια

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τόν πλησιάζει. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἔλα νά σ' ἀγκαλιάσω.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Νά μ' ἀγκαλιάσης;
Αὐτό ποιανοῦ 'ναι θέλημα;
τοῦ βασιλῆᾶ ἤ δικό σου;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Θἄλεγα καί τῶν δυό μας-
ἀφοῦ σέ λίγο θά σέ κάνουμε παιδί μας.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

'Εγώ; Παιδί σας;

Πάλι ξεκινάει νά φύγη καί πάλι αὐτή τόν σταματᾶ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(χαμογελῶντας)

Ὅσο καί νἆναι μυστικό
μάνα τῆς νύφης εἶμαι...

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

'Εδῶ χάνεις τά λογικά σου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἄχ ἐσεῖς οἱ νέοι!
Πῶς σᾶς πανικοβάλλουν τά πεθερικά!..

185. ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΛΑΝΟ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.
Σταματάει σάν νά ἔχη ἀλλάξει γνώμη καί ξαναγυρνάει πρός αὐτήν. 'Η φωνή του εἶναι σταθερή καί ἀντρίκεια.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Βασίλισσα άκουσέ με.
Ποτέ δέ ζήτησα τήν κόρη σου σέ γάμο.
Ούτε καί μούγινε ποτέ
άπό τόν άντρα σου τέτοια κουβέντα.

Νεκρική σιγή.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τί είπες;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Τήν άλήθεια.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(αίσθάνεται ξαφνικά έξευτελισμένη)
Δέ μπορεΐ.
Όμως καί ψέμα νάναι
τά λόγια σου μέ σφάζουν.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Τό ψέμα δέν βαραίνει έμένα
ούτε καί σένα.
Είναι κρυμμένο κάπου άνάμεσά μας,
Έννοια σου όμως -δέ θά μείνη γιά πολύ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Άχιλλέα φύγε.
Έτσι όπως νοιώθω
ντρέπομαι πού μέ βλέπεις.
Μ' έχουν έξαπατήσει
άτιμάσει, έξευτελίσει.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Όχι μόνο έσένα.
Πάω νά βρώ τόν άντρα σου.

Κατευθύνεται άπότομα πρός τό άρχηγεΐο ένώ ή Κλυταιμνήστρα ξεκινάει γιά τήν σκηνή. Ή ΜΗΧΑΝΗ ύποχωρεΐ. Ξαφνικά μία

φωνή πού μοιάζει νά μήν έρχεται άπό πουθενά τούς σταματᾶ.

ΦΩΝΗ ΥΠΗΡΕΤΗ

Βασιληᾶ -περίμενε. Μή φεύγεις.

'Ανταλλάσσουν ένα βλέμμα, ταραγμένοι, άνήσυχοι. 'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ κοιτᾶ γύρω του καί προχωράει έπιφυλακτικά.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ποιός μίλησε;

Κάτι τραβάει τήν προσοχή του. Πηδάει σ' ένα άνοιγμα τοῦ τοίχου καί τραβάει έξω τόν ΥΠΗΡΕΤΗ πού εἶναι κουλουριασμένος πίσω άπό κάτι πέτρες.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

(έντρομος)

Γιά τό θεό νά μή μᾶς δοῦν.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Τί θέλεις;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τ' άνείπωτα πῶς νά τά πῶ;
Κι' άν δέν μιλήσω
τό κακό πῶς θά ξεγίνη;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

(κοιτᾶ τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ)

Κάτι μᾶς κρύβει αύτός.

186. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πλησιάζει, σά νά διαισθάνεται ότι ή στιγμή τῆς άλήθειας δέν εἶναι μακρυά.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Μή φοβᾶσαι
'Εγώ εἶμ' έδῶ -κοντά σου.

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ρίχνεται στά πόδια της, άρπάζοντας τό χέρι της.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ποιός εἶναι;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ἄνθρωπος πιστός -παληός μου δοῦλος.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Δικός σου πάντα.

Καί πρίν ἀκόμα παντρευτῆς τό Βασιλῆᾶ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ναί, ναί. Δικός μου ἀπό παιδί.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Πιστός σέ σένα πάνω ἀπ' ὅλους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(τραβῶντας τό χέρι της ἀνυπόμονα)

Ἄν ξέρεις κάτι πέσ' το..

Ὅτι καί νἆναι

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ὀρθώνεται στά πόδια του, κοιτάζει τρομοκρατημένος γύρω του.-

187. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΤΙΡΙΟ.

'Ο ΦΡΟΥΡΟΣ βγαίνει στό ἐξώστεγο, χασμουριέται τεμπέλικα.

188. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ τούς κάνει νόημα καί κατευθύνεται στό πλάϊ τοῦ κτιρίου ὅπου ὑπάρχη μία ὑπερυψωμένη ταράτσα μέ ξύλινες κολῶνες. 'Η σκηνή τοῦ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ φαίνεται πιό κάτω. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ τόν ἀκολουθοῦν.

'Από μακρυά ἀρχίζουν νά χτυποῦν τύμπανα.

189. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΓΙΑ ΛΟΦΟΥ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

'Ακούγοντας τά τύμπανα, σηκώνεται καί κοιτᾶ τόν οὐρανό. 'Αργά ἀρχίζει νά κατηφορίζει τήν πλαγιά.

I90. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ.

Ἔχει ἤδη συγκεντρωθεῖ ἕνα μεγάλο πλῆθος καί φτάνουν συνεχῶς καί ἄλλοι. ΦΡΟΥΡΟΙ ἔχουν ἤδη πάρει θέσεις κατά μῆκος τοῦ διαδρόμου πού ὁδηγεῖ στά σκαλοπάτια. Τό θέαμα μοιάζει λίγο σάν Μεσογειακό πανηγύρι, σάν θρησκευτική γιορτή. Μερικοί ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ διασκεδάζουν παίζοντας φλογέρα, ἄλλοι παίζοντας τυχερά παιχνίδια, ἄλλοι ἔχουν φτιάξει αὐτοσχέδιες τέντες γιά νά προστατευτοῦν ἀπό τόν ἥλιο.

I9I. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.

Μερικοί ἀπό τούς ΑΡΧΗΓΟΥΣ εἶναι ἤδη ἐκεῖ. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ στέκεται σέ μιάν ἄκρη. 'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ γλυστράει δίπλα του καί τοῦ ψιθυρίζει στό αὐτί.

I92. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΜΕΝΕΛΑΟΣ - ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

'Η ὥρα προχωρεῖ. Ποῦ νἆναι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Θἄρθη.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Καί τό κορίτσι; Ποιός θά τό φέρη;
'Η μάνα;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

'Εκεῖνος.

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ κοιτάει τόν ἥλιο καί ὕστερα τόν ΜΕΝΕΛΑΟ διφορούμενα, σάν νά τοῦ λέει: "Εὔχομαι νἆχης δίκηο".

193. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΗΘΟΣ.

ΙΕΡΕΙΣ ὁδηγοῦν τρομοκρατημένα μοσχάρια κι' ἄλλα ζῶα προορισμένα γιά τήν θυσία. Ἕνα ἐλαφάκι ξεφεύγει ἀλλά ἕνας ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ τό ἁρπάζει γελῶντας βραχνά.

194. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ.

Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ κρατοῦν ψηλά τά νυφικά πέπλα, καμαρώνοντάς τα. Μέσ' ἀπ' τή διαφάνειά τους βλέπουμε τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. 'Ακούει τήν μακρυνή βοή.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ποῦν' ὁ πατέρας;
'Υποσχέθηκε πῶς θά μέ πάη στή θυσία.

Τήν βλέπουμε καθαρώτερα, καθώς οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ κατεβάζουν ἕνα-ἕνα τά πέπλα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πᾶμε νά τόν βροῦμε.

195. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΤΑΡΑΤΣΑ. ΓΚΡΟ-ΠΛΑΝ. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

'Υποχωρεῖ ἀπό τή μηχανή. Τά μάτια της ἕνα τεράστιο ἐρωματικό, παγιδεμένα σ' ἕνα φριχτό βραχνᾶ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τοῦ παιδιοῦ μου τή ζωή -
γιά τήν 'Ελένη;

196. ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Κοιτᾶ τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τσακισμένος, γεμᾶτος οἶκτο. Κάτω, στό βάθος, χωρίς νά τίς βλέπη, ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ καί οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ βγαίνουν ἀπό τή σκηνή.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τώρα τά ξέρεις όλα.
Κάνε ότι μπορεῖς.
'Απ' τόν πατέρα της, μή περιμένεις τίποτα

197. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Μέ μιά φοβερή κραυγή ὑποχωρεῖ καί κολλάει στόν τοῖχο.

198. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΗΝΗ.
'Ενῶ ἡ 'Ιφιγένεια καί οἱ κοπέλλες τρέχουν ἀπό τή σκηνή ἀκούγεται ἡ κραυγή τῆς ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ.. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σταματᾶ. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ τήν κοιτοῦν ταραγμένες.
'Η 'Ιφιγένεια προχωρεῖ πρός τόν τοῖχο κάτω ἀπό τήν ταράτσα.

199. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Γλυστράει ἀργά στόν τοῖχο. Τά δάκρυά της τρέχουν ἀσυγκράτητα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(μέ πνιγμένη φωνή)

Τό παιδί μου...
Μοῦ παίρνουν τό παιδί μου γιά σφαχτάρι...

200. ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΥΠΗΡΕΤΗΣ.
'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ στέκεται πιό πίσω, ἀνάστατος, βουβός.
'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ προχωράει πρός τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Χάνομαι... σβύνω...

'Ο γέρος εἶναι κοντά της. Πέφτει στήν ἀγκαλιά του.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Δέν τό ἀντέχω. Δέ μπορῶ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κλᾶψε, βασίλισσα. Κλᾶψε, παιδί μου.

201. ΚΟΝΤΙΝΟ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

'Ακίνητος. Μόνο τά μάτια του προδίδουν τήν αὐξανόμενη ὀργή του. 'Η ΜΗΧΑΝΗ τόν προσπερνάει καί γέρνει γιά νά μᾶς δείξη τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ καί τίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ πού προχωροῦν προσεκτικά, παραξενεμένες ἀπό τήν σιωπή. Σταματοῦν προσπαθῶντας νά ἀκούσουν.

202. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Σηκώνει τά μάτια της καί κοιτάει τόν ΑΧΙΛΛΕΑ πέρα ἀπό τή μηχανή. Τό ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντήρησης ξυπνάει ξαφνικά μέσα στήν ἀπόγνωσή της. 'Ελευθερώνεται ἀπό τά χέρια τοῦ ΥΠΗΡΕΤΗ καί προχωρεῖ πρός τόν ΑΧΙΛΛΕΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Γυιέ τοῦ Πηλέα, ἄκουσες;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ἄκουσα καί σέ νοιώθω.
Ὅσο μεγάλος εἶνα' ὁ σπαραγμός σου
ἄλλη τόση εἶν' ἡ ὀργή μου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(κραυγή)
Μέ δόλωμα ἐσένα, τ' ὄνομά σου
σκοτώνουν τό παιδί μου.

203. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Τά λόγια τήν κτυποῦν σάν μαχαῖρι. Πίσω της οἱ κοπέλλες κινοῦνται σπασμωδικά, τρομοκρατημένες.

ΦΩΝΗ ΑΧΙΛΛΕΑ

'Ο ἄντρας σου.. Αὐτός τἄκανε ὅλα.
Καί θά λογαριαστῆ μαζί μου.

204. ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ κάνει νά φύγη.
'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ρίχνεται στά πόδια του.. Κρέμεται μέ ἄγρια ἀπελπισία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Κοίτα με.
Στά πόδια σου γονατιστή
δίχως ντροπή-
γιά μένα τί εἶναι πιά ἡ ντροπή
μπροστά στή συφορά μου, ἡ μαύρη...
Σῶσε με. Μήν τούς ἀφήσης νά σκοτώσουν
αὐτήν πού νύφη σου τήν εἶπαν
-κι ἄς μήν εἶναι, τό ξέρω-
μά στό θάνατο πάντα θά σέρνη τ' ὄνομά σου.

205. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

'Οπισθοχωρεῖ ἀργά μέ πανικό πού μεγαλώνει ὁλοένα, ἀνάμεσα στίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ πού στέκονται ριζωμένες σάν ἀκόρπια δέντρα.

ΦΩΝΗ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ

Τοῦ 'Αχιλλέα ἡ νύφη, ἔτσι θά λέν,
σφαγμένη στό βωμό-
μέ τοῦ πατέρα της τήν εὐλογία.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ἀρχίζει νά τρέχη καί ἐξαφανίζεται. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ μένουν ἀκίνητες.

206. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

'Αναστατωμένος, ἀμήχανος, ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ἐλευθερώνεται ἀπό τά χέρια της.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Μή φεύγεις.
Μή μ' άφήνης μόνη -μιά γυναίκα-
κυκλωμένη άπό τό ξέφρενο κοπάδι
ένός στρατοΰ αίμοβόρου.
'Απ' τά δικά σου γόνατα δέν έχω άλλο άσυλο-
άλλο βωμό δέν έχω.
"Απλωσ' τό χέρι σου καί στήριξέ μας...

207. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Περιμένει κρατώντας τήν άνάσα του.

208. ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

'Ακίνητες, περιμένουν.

209.. ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ μιλάει ΰστερα άπό λίγο. 'Ο τόνος του είναι σοβαρός, τά λόγια του, μίγμα άπλότητας καί ύπεροψίας.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

'Από παιδί
μ' έμαθαν νά κρατάω τόν ϊσιο δρόμο
στά λόγια καί στή πράξι.
Τούς 'Ατρεΐδες
όσο κυβερνοΰν καλά, θά τούς άκούω.
Τότε καί μόνον τότε -όχι άλλοιώς.
Μές τήν 'Ελλάδα νάμαι ό άθλιώτερος
γυιός όχι τοΰ Πηλέα
μά μισερό άπόβρασμα τοΰ "Αδη
άν γίνω συνεργός τους, άθελάμου.
Τήν κόρη σου τήν είπανε μνηστή μου;
Γι' αύτούς μνηστή μου είναι.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κάνει μιά χειρονομία εὐγνωμοσύνης. 'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ παραμερίζει καθώς ὁ ὑπηρέτης τήν βοηθᾶ νά σηκωθῆ.-

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Αὐτό πού εἶπα -
τίποτα παραπάνω.
Ἄν ἤθελα παντρειές
κοπέλλες χίλιες,
ἡ μιά καλύτερη ἀπ' τήν ἄλλη.
'Αλλά ὄχι καί νά γίνω παίγνιο τ' 'Αγαμέμνονα.
Ἄν χρειαζόταν τ' ὄνομά μου ἄς μοῦ τό ζήταγε.

'Η ΜΗΧΑΝΗ γυρνάει στό ἔκπληκτο πρόσωπο τῆς ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ καί μένει καθώς ἀκούγεται (OFF) ἡ φωνή τοῦ ΑΧΙΛΛΕΑ.

ΦΩΝΗ ΑΧΙΛΛΕΑ

Ἄν μ' ἔπειθε πώς τἄθελε γιά τήν 'Ελλάδα
γιατί νά τ' ἀρνηθῶ;
Τό καλό τοῦ στρατοῦ, τό βάζω παν' ἀπ' ὅλα.
'Αλλά μ' ἀγνόησε.

210. ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
(ἔξω φρενῶν)

"Οἱ τρανοί 'Ατρεῖδες" μ' ἀγνόησαν.
Καί μένα καί τήν τιμή μου.

Τραβάει τό σπαθί του καί προχωρεῖ μπροστά, ὥστε νά συμπεριληφθῆ ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ στό κάδρο, τό προφίλ της σέ ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Μεῖνε ἥσυχη.
Ὅποιος τολμήση ν' ἁπλώση χέρι
πάνω στήν κόρη σου, πρῶτος ἐκεῖνος
θά βάψη τό σπαθί μου μ' αἷμα.

Παύση. Ἡ βοή τοῦ πλήθους στό βάθος δυναμώνει.
Ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ἀποσύρεται ταπεινά.

211. ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Ξαλαφρωμένες, ζωντανεύουν.. Πλησιάζει ἡ μιά τήν ἄλλη, κοντά-κοντά, σά νά τίς δένει ἡ ἐλπίδα..

212. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κάνοντας τήν ἀνάγκη φιλοτιμία, ἀπαντάει στήν ὑπεροψία του μέ τήν ταπεινότητα τῆς εὐγνωμοσύνης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Πῶς νά σ' εὐχαριστήσω
καί πῶς νά μήν φανῶ ἀχάριστη
ἄν σιωπήσω...

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ὅτι εἴχαμε νά ποῦμε
τὤπαμε. Ὥρα γιά ἔργα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ὅτι μοῦ πῆς θά κάνω.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Πρίν ἀπ' ὅλα-
θά μιλήσης στόν ἄντρα σου.
Θά κάνης ὅτι μπορεῖς
γιά νά τόν συνεφέρης.
Ἄν μέ τή σύνεση
ἀποφύγουμε τή βία
θἆναι καλύτερα γιά ὅλους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Κι' ἄν ἀποτύχω;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Μεῖνε ἥσυχη
θά ξαγρυπνῶ ἀπό κοντά-
μέ τό στρατό μου.

Γυρνάει γρήγορα καί φεύγει. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τόν παρακολουθεῖ.

213. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ.

Τό πλῆθος ἔχει τώρα πιά γεμίσει τίς πλαγιές γύρω ἀπό τά σκαλοπάτια. 'Αρκετοί ἔχουν σκαρφαλώσει στά δέντρα γιά νά βλέπουν καλύτερα. 'Αλλοι ἀγωνίζονται νά πάρουν θέση μπροστά-μπροστά.

Ζητωκραυγές χαιρετίζουν τήν ἄφιξη μερικῶν ΑΡΧΗΓΩΝ πού βαδίζουν μέ μεγάλα βήματα, χαιρετώντας τό πλῆθος.

214. ΜΑΚΡΥΝΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ.

Οἱ ζητωκραυγές ἀντηχοῦν στό βάθος. Τό πλάνο εἶναι ἄδειο. Μερικές ἀραιές σκηνές μᾶς δείχνουν ὅτι εἴμαστε στήν ἄκρη τοῦ στρατοπέδου. 'Ακοῦμε γέλια καί δύο ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ περνοῦν βιαστικά. Μετά ἀπό λίγο ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προβάλλει πίσω ἀπό μία σκηνή καί τρέχει νά κρυφτῆ πίσω ἀπό μιάν ἄλλη.

215. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ.

Τρέμει σύγκορμη. Σάλπιγγες ἀκούγονται ἀπό μακρυά. 'Ορμάει νά φύγη ἀλλά μετά ἀπό λίγα βήματα ὀπισθοχωρεῖ ἔντρομη.

216. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Προχωρεῖ ἀργά ἀνάμεσα ἀπό τίς σκηνές γυρίζοντας πίσω στό στρατόπεδο.

217. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΕ ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ.

Κολλάει πάνω στή σκηνή, κρατώντας τήν ἀναπνοή της καθώς ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ διασχίζει στό βάθος. Μόλις χάνεται ὁρμᾶ πρός τήν βραχώδη πλαγιά, πίσω ἀπό τίς σκηνές.

218. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - (ΜΗΧΑΝΗ ΣΤΟ ΧΕΡΙ)

Τρέχει πηδώντας τίς πέτρες σάν κυνηγημένο ζῶο. Φτάνει στήν κορυφή καί σκαρφαλώνει κάτι βράχους. Ἡ φούστα της πιάνεται. Τήν τραβάει ἀπότομα καί τήν σκίζει. Ἕνα κουρέλι μένει στό βράχο.

219. ΒΡΑΧΙΑ - ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΣ ΑΞΟΝΑΣ, ΧΑΜΗΛΑ.

Στήν κορυφή, ἐμφανίζεται τό κεφάλι της νά κοιτάζει κάτω. Μιά ἀχνή ἐλπίδα φτερουγίζει στά μάτια της.

220. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ. Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΚΑΤΑ.

Ἕνα μικρό δάσος ἁπλώνεται στά πόδια τῆς γυμνῆς πλαγιᾶς.

221. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἡ προστασία τοῦ δάσους τήν τραβάει σάν μαγνήτης. Πηδάει ἀπό τά βράχια καί κατηφορίζει σάν τρελλή. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ. Σκοντάφτει καί πέφτει κατρακυλώντας ἀπάνω στίς πέτρες.

222. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Λυγμοί τραντάζουν τό κορμί της, εἶναι πεσμένη στή γῆ μέ τά ροῦχα της κουρελιασμένα, τά πόδια της ματωμένα. Σηκώνεται καί συνεχίζει νά τρέχη, νά τρέχη.

223. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ - ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ..ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Γυρίζει στό 'Αρχηγεῖο. 'Από μακρυά ἀκοῦμε τίς ζητωκραυγές πού ἔρχονται ἀπό τήν κατεύθυνση τοῦ ναοῦ.

224. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ - ΧΑΜΗΛΗ ΓΩΝΙΑ ΛΗΨΕΩΣ.
Καταφθάνουν κι' ἄλλοι ἀρχηγοί. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ στέκεται στήν ἀρχή τῶν σκαλοπατιῶν. Αἰσθάνεται τά μάτια τοῦ ΟΔΥΣΣΕΑ πού τόν παρακολουθοῦν πάντα ἄγρυπνα ἀπό ψηλά.

225. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΑΣΟΣ - ΜΗΧΑΝΗ ΣΤΟ ΧΕΡΙ - ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ.
Τά δέντρα χορεύουν ἄγρια καθώς τά πλησιάζει τρέχοντας. Ρέλλαντι όταν φτάνει στό πρῶτο δέντρο.

226. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ . ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ.
'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πέφτει πάνω στό δέντρο. Κοιτάει πίσω της γιά νά βεβαιωθῆ ὅτι κανείς δέν τήν παρακολουθῆ καί σέρνεται πρός τήν καρδιά τοῦ δάσους. 'Ακουμπάει στόν κορμό ἑνός μεγάλου δέντρου. Γλυστράει χάμω, ἐξαντλημένη, ἀξιολύπητη.

227. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΡΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ.
Τό ξύλινο παράθυρο ἀνοίγει ἐλάχιστα. Μέσα ἀπό τό ἄνοιγμα βλέπουμε τήν ἔρημη αὐλή καί τήν πύλη στό βάθος. Ένας ΦΡΟΥΡΟΣ ἀκουμπάει στή μιάν ἄκρη.
Ξαφνικά τινάζεται σέ στάση προσοχῆς.

228. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Κρυμμένες πίσω ἀπό τίς κολῶνες περιμένουν. Ξαφνικά γυρίζουν πρός τήν πύλη. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ διασχίζει τήν αὐλή. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ τραβιοῦνται πίσω. 'Η ΜΗΧΑΝΗ τόν ἀκολουθεῖ γιά λίγο καί μένει στίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ.-

229.. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΕΞΩΣΤΕΓΟΥ.

'Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ πού ἦταν καθισμένος στά σκαλοπάτια σηκώνεται. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τόν κοιτᾶ γιά μιά στιγμή καί μπαίνει στό κτίριο.

230. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Κάνουν μερικά βήματα μπροστά κρατῶντας τήν ἀναπνοή τους.

231. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ - ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΠΟΡΤΑ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μπαίνει καί κλείνει τήν πόρτα. 'Ακουμπάει ἀπάνω της, τό πρόσωπό του μουσκεμένο στόν ἱδρῶτα. Ξαφνικά, συνειδητοποιῶντας ὅτι τόν παρακολουθοῦν κοιτάζει γύρω.

232. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΠΟΡΤΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ.

'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ στέκεται λίγο μέσ' ἀπ' τήν πόρτα. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μπαίνει μέ ἀργά βήματα. Ἔχει βγάλει τά κοσμήματά της. Εἶναι χλωμή, ἄβαφη καί ἔχει τά μαλλιά ξέπλεκα στούς ὤμους.

233. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Παύση.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

'Εδῶ εἶσαι;

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μπαίνει στό κάδρο καί σταματᾶ σέ πρῶτο πλάνο. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ πηγαίνει στόν πατέρα του πού τόν σηκώνει σά νά μή συμβαίνει τίποτα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

"Οπως βλέπεις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Εὐτυχῶς. Σέ βρίσκω

πάνω στήν ὥρα.

234. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Εὐτυχῶς - γιά ποιόν;

234α. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Στεῖλε νά μοῦ φέρουν τήν 'Ιφιγένεια.

"Ολα εἶναι ἕτοιμα

γιά τήν θυσία τοῦ γάμου.

Τά νερά γιά τίς σπονδές

καί τό κριθάλευρο

καί τά μοσχάρια μέ τούς τρυφερούς λαιμούς,

πού θά ραντίσουν τό βωμό

μέ αἷμα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τί κρῖμα.

Τά ὡραῖα σου λόγια

ἄν ἦταν ἔργα

πόσο πιό ὡραῖα θά ἦταν.

"Ενα θά σέ ρωτήσω.

Κι'ἄν εἶσαι ἄντρας - θ' ἀπαντήσης.

235. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Κατεβάζει τόν ΟΡΕΣΤΗ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Γιατί μέ προκαλεῖς;
Ρώτα ὅτι θέλεις.

236. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Παύση.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τήν κόρη σου...

Σταματάει μετέωρη ἀνάμεσα στόν φόβο καί στήν ἐλπίδα.

237. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Τήν κοιτάζει μέ ταραχή πού μεγαλώνει ὁλοένα.

238. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Θά τήν σκοτώσης;

239. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

'Ορμάει μπροστά μαστιγωμένος ἀπό τά λόγια της. Τήν φέρνει μέσα στό κάδρο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ποιός ἀρρωστημένος νοῦς
γέννησε τέτοια λόγια.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Μή φωνάζεις.
'Απάντησέ μου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Σ' άπάνθρωπη έρώτηση
πῶς ν' άπαντήσω άνθρωπινά;

'Η ΜΗΧΑΝΗ τόν προσπερνάει γοργά καί κεντράρει τήν ΚΛΥΤΑΙ-ΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ρώτησα καί ρωτάω.
Θ'άπαντήσης;

240. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λυγίζει κάτω άπό τό άμείλικτο βλέμμα της. Πνίγοντας ένα βαθύ στεναγμό κοιτάει άλλοῦ. 'Η στάση του, μιά βουβή όμολογία.

241. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Η σιωπή σου φτάνει.
Δέν χρειάζονται τά λόγια.

242. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τόν πόνο μου-
γιατί νά τόν έξευτελίσω μ' άλλα φέμματα.

243. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Εγώ ὅμως θά μιλήσω.
Δίχως περιστροφές
κι' ὑπαινιγμούς.
'Εκεῖ πού φτάσαμε - μιλᾶνε τά μαχαίρια.

Καθώς μιλᾶ, ἡ κίνηση τῆς ΜΗΧΑΝΗΣ, περιλαμβάνει καί τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ κινεῖται ἀνάμεσά τους, ἀβέβαιος, ἐπηρεασμένος ἀπό τήν ἔνταση.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Μέ παντρεύτηκες. Πῶς;
Μ' ἕνα ἔγκλημα.
'Εσύ μέ ἤθελες - ἐγώ ποτέ.
Σκότωσες τόν ἄντρα μου
-τόν Τάνταλο-
καί μ' ἅρπαξες...
Κι' ὅταν τ' ἀδέρφια μου ὥρμησαν νά σ' ἐκδικηθοῦν,
ἐσύ τί ἔκανες;
Σούρθηκες στά πόδια τοῦ πατέρα μου.
Κρεμάστηκες ἀπ᾽όνα γέρο ἀδύναμο,
ζητῶντας ἔλεος. Κι' ἔλεος πῆρες.
Καί κάτι παραπάνω.
'Εμένα -γιά γυναῖκα σου.

Παύση. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ τρέχει κοντά της. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τόν καθησυχάζει μέ τό χέρι της.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τά χρόνια ξέφτισαν τό μῖσος μου.
Ἔκανα τήν ὑποταγή μου δύναμη
καί στύλωσα τό σπίτι σου,
πάνω στήν ἀφοσίωσή μου
Δίπλα μου
ἡ δύναμή σου φούντωνε.

Ἡ φήμη σου, τά πλούτη σου - βουνό.
Ὅλα σοῦ τἄδωσα.
Παιδιά!
Τοῦτο τό γυιό.
Πρίν ἀπ' αὐτόν τρεῖς κόρες.
Σπλάχνα μου - ὅλα.
Καί τώρα θές
νά μοῦ σκοτώσης τὄνα;
Κι' ἄν σέ ρωτήσουνε "γιατί;"—
καί θά ρωτήσουν - γιατί,
γιατί τή σκότωσες
τί θ' ἀπαντήσης;

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν ἀπαντᾶ. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἀπομακρύνει τόν ΟΡΕΣΤΗ καί συνεχίζει μέ ὁλοένα μεγαλύτερο πάθος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Πέσ' το!
Πῶς μέ τό αἷμα τοῦ παιδιοῦ σου
πληρώνεις λύτρα γιά μιά πόρνη;
Τί ὡραῖα!
Νά δίνης ὅτι πιό πολύ ἀγαπᾶς
γιά κάτι πού ἀπεχθάνεσαι.

Συγκρατεῖται καί συνεχίζει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Κι' ἄν πᾶς στήν Τροία
μέ τί καρδιά
θά σοῦ κρατάω τό σπίτι;
Σέ κάθε βῆμα μου
θά ἀκούω τά βήματά της,
Καί στίς σκιές τά μάτια της
θά καῖνε σάν καντήλια.
Μόνη, μέσα στά μαῦρα,
θά μετράω τίς μαῦρες ὧρες μέ κατάρες μαῦρες.
Νύχτα - μέρα
θά φωνάζω: " Ὁ ἄντρας μου!
Εἶναι φονηᾶς! Πατέρας καί φονηᾶς!.."

Σωπαίνει, σά χαμένη μέσα σ' ένα φρικτό όραμα.
Πλησιάζει τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ σπασμωδικά.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Κάποτε ό πόλεμος θά τελειώση.
Άν ζήσης - θά σέ περιμένω.
Μαζί μέ τά παιδιά μου.
Τό μϊσος μου σάν τήν όχιά
-μιά όχιά μέ τέσσερα κεφάλια.
Τόσο θά χρειαστή,
μιά πρόφαση,
ένα τίποτα...

Τήν σπρώχνει μακρυά, άναστατωμένος, άνήμπορος καί κατευθύνεται μέ μεγάλα βήματα πρός τήν πόρτα. Ή ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, φοβάται πώς έχασε τήν μάχη, άλλάζει τακτική καί τρέχει άπελπισμένα πίσω του.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Μήν τό κάνης. Δέν θέλω...
Μή μέ ρίξης στό κακό. Είν' άδικο...

244. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΡΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΟΡΤΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΟ.

Ό ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ έχει άνοίξη τήν πόρτα. Ή ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ προσπαθεϊ νά τοϋ φράξη τόν δρόμο. Ό ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βλέποντας κάτι έξω, σταματά.

245. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ (ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΣΤΕΡΟ).

Οί ΚΟΠΕΛΛΕΣ τούς παρακολουθοϋν.

246. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΡΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ συνεχίζει χαμηλόφωνα, ἀλλά μέ τρομερή ἔνταση.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τήν ὥρα ἐκείνη
πού τό αἷμα τρέχει στό βωμό,
ποῦ θά κυττᾶς;
Θἄχεις τά μάτια σου κλειστά
καί θά προσεύχεσαι;
Τί προσευχές κάνουν οἱ παιδοκτόνοι;
Ἤ μήπως θέλεις
νά προσευχηθῶ ἐγώ γιά σένα;
Ἄν ὑπάρχη Θεός -
γιατί νά τόν χλευάσω;

'Ακούγονται ἄλογα νά καλπάζουν ἔξω ἀπό τήν αὐλή. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ στό βάθος γυρίζουν.

247. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κάνει πίσω. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κλείνει γρήγορα τήν πόρτα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Αὐτά νά τά σκεφτῆς καλά. Ὅλα.
'Ακόμα κι' ἄν σέ τύφλωσε ἡ δόξα
κι' ἄλλο ἀπ' τή δύναμη
τίποτα δέν μετράει γιά σένα,
τώρα νά τ' ἀποδείξης.
'Αρχηγός δέν εἶσαι;
"Ἕλληνες" πές' τους,
"στόν πόλεμο ἔχουμε ὅλοι μερτικό.
θά ρίξουμε λαχνό, ν' ἀποφασίση ἡ τύχη
ποιοῦ ἀπό μᾶς ἡ κόρη θά πεθάνη".
Αὐτό θἆταν τό δίκηο.

'Ακούγονται φωνές OFF. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ περπατάει πάνω κάτω, παγιδευμένος ἀνάμεσα στήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ πού τόν ἀκολουθεῖ ἀπό κοντά καί τόν κίνδυνο πού παραμονεύει ἔξω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Αλλοιῶς
νά θυσιάση ὁ ἀδερφός σου
τήν κόρη πού τοῦ γέννησε ἡ 'Ελένη.
Αὐτή ξεκίνησε ὅλο τό κακό.
Γιατί ἐγώ πού στάθηκα πιστή
νά πληρώσω τή δική της ἀτιμία;
Γιατί νά ρημάξω τή ζωή μου
γιά νά φτιάξω τή δική της;

Ἦχος πόρτας πού ἀνοίγει. Γυρίζουν καί οἱ δυό.

248. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΟΡΤΑ.
'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ μπαίνει βιαστικά.
Βλέποντάς τους σταματᾶ.

249. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΠΙΟ ΠΙΣΩ.
Κοιτοῦν τόν ΜΕΝΕΛΑΟ. Μετά ἀπό λίγο ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μιλάει στόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(ἤρεμα)
Τέλειωσα. Εἶναι δική σου κόρη
ὅσο καί δική μου. Σπλαχνίσου την.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν κάνει καμμιά κίνησι. Τά βασανισμένα μάτια του κοιτοῦν τόν ΜΕΝΕΛΑΟ πέρα ἀπό τήν μηχανή.

250. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ
Κοντεύει ἡ ὥρα.

(παύση)

Ὁ ἄλλος περιμένει ἔξω.

251. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μικρή παύση. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βγαίνει μέ γοργό βῆμα ἀπό τό κάδρο. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τόν κοιτᾶ μαρμαρωμένη καί ξαφνικά ὁρμάει πρός τήν πόρτα.

252. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΣΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ - ΚΥΡΙΑ ΠΥΛΗ.

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βγαίνει ἀκολουθούμενος ἀπό τόν ΜΕΝΕΛΑΟ. Μετά ἀπό λίγο ἐμφανίζεται ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί γαντζώνεται στό κούφωμα τῆς πόρτας.

253. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ.

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ὄρθιος στή μέση τῆς αὐλῆς. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κάνει νόημα στόν ΥΠΗΡΕΤΗ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
Τρέχα νά φέρης τήν Ἰφιγένεια...

Ἀγνοεῖ τόν ΟΔΥΣΣΕΑ κρατώντας ἀπόσταση. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ στέκεται λίγο πίσω του. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ἠλεκτρισμένη. Τό μόνο πού ἀκούγεται εἶναι ἡ βουή τοῦ πλήθους.

254. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΩΜΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ.

Ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ προχωρεῖ πρός τή μηχανή. Κάνει νόημα σέ κά-

ποιον OFF καί βγαίνει άπό τό κάδρο. 'Η ΜΗΧΑΝΗ κεντράρει ένα ΦΡΟΥΡΟ τοῦ ΑΧΙΛΛΕΑ (τόν ἴδιο ὅπως στό πλάνο 176) ποῦ περιμένει στή σκιά τοῦ τοίχου. Φεύγει γρήγορα.

255. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

Βηματίζει δῆθεν ἀδιάφορος. Ἔξω ἀπό τήν πύλη βλέπουμε μερικούς ΦΡΟΥΡΟΥΣ.

256. ΑΥΛΗ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Μοιάζουν μαρμαρωμένες. Μέ διστακτικά βήματα, γλυστροῦν πίσω ἀπό τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ καί τόν ΜΕΝΕΛΑΟ, πρός τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ποῦ εἶναι καρφωμένη στήν πόρτα.

257. ΚΟΠΕΛΛΕΣ - ΚΟΝΤΙΝΟ.

Κοιτοῦν τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, πέρα ἀπό τήν μηχανή, σάν νά προσπαθοῦν νά τῆς ποῦν κάτι.-

258. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Κοιτάζει τίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ ἀπορημένη. 'Ακούγονται βήματα. Γυρίζει ἀπότομα.

259. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

Γυρίζει. Γρήγορη στροφή τῆς ΜΗΧΑΝΗΣ πρός τόν ΥΠΗΡΕΤΗ ποῦ πλησιάζει τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ ἐπιφυλακτικά καί τοῦ λέει κάτι. Τήν ἴδια στιγμή ἡ παραμάνα ἐμφανίζεται καί τρέχει στήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἔξαλλη, μουρμουρίζοντας ἀκατάληπτα.

260. ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Σκαρφαλώνουν τά σκαλοπάτια. Τριγυρίζουν τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί τήν ΠΑΡΑΜΑΝΑ.

261. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Κοιτᾶ πίσω πρός τίς γυναῖκες, μετά πρός τόν ΜΕΝΕΛΑΟ, ἀβέβαιος, ἀπορημένος, γεμάτος ἐλπίδα. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ τόν πλησιάζει.

262. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

Κοφτό βῆμα μπρός.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Ποῦ εἶναι;

263. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ σπρώχνει τήν ΠΑΡΑΜΑΝΑ μέσα καί ξαναβγαίνει. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ στέκουν πίσω της, κρατώντας τήν ἀνάσα τους.

264. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κοιτᾶ τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ πού κουνάει τό κεφάλι της, μετά πάλι τόν ΟΔΥΣΣΕΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Δέν ξέρω...

265. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

(ἀπειλητικά)

Ὁ στρατός περιμένει.
'Ο χρησμός εἶναι προσταγή θεοῦ.
Θά μαθευτῆ.

266. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Δέν άπαντᾶ.

267. ΟΔΥΣΣΕΑΣ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Εὔχομαι νά βρεθῆ τό γρηγορώτερο.

Τό λέω γιά τό καλό σου.

Κάνει στροφή καί φεύγει.

268. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΜΕΝΕΛΑΟΣ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ό ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κοιτᾶ τόν ΜΕΝΕΛΑΟ. Γιά μιάν ἀκόμη φορά τά γεγονότα τόν ἔχουν ξεπεράσει. Κάνει ἕνα μικρό νόημα καί ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ξεκινάει γιά τήν πύλη. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κατεβαίνει τά σκαλοπάτια ὁρμητικά.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(κραυγή)

Μή...

Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τήν ἁρπάζει, οὐρλιάζοντας:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Δέ μπορῶ!.. Τίποτα δέν μπορῶ!..

269. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΚΡΗ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ.

Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ καλπάζει μέ μερικούς ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ.. Σταματοῦν, ὅσο γιά νά ἀκουστοῦν μερικές κοφτές διαταγές. Χωρίζουν καί τραβοῦν σέ διαφορετικές κατευθύνσεις. Ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ μένει καί τούς κοιτᾶ.-

270. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΗΝΗ ΑΧΙΛΛΕΑ..

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ βγαίνει φορῶντας τήν πανοπλία του, ἀκολουθούμενος ἀπό τόν ΦΡΟΥΡΟ του. Προχωροῦν. Βλέπουμε μιά μικρή ὁμάδα ἀπό ὁπλισμένους στρατιῶτες.

271. ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΦΡΟΥΡΟΣ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ πλησιάζει, σταματᾶ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ποῦ εἶν' οἱ ἄλλοι; Ποῦν' ἡ φρουρά μου;

ΦΡΟΥΡΟΣ

Στό Ναό.

'Από μακρυά ἀκούγεται ἕνα ὑπόκωφο ξέσπασμα φωνῶν. 'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ παίρνει γοργά μιάν ἀπόφασι καί φεύγει κάνοντας νόημα στούς ἄλλους νά ἀκολουθήσουν.

272. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ. ΒΡΑΧΙΑ.

Τό κουρέλι ἀπό τό φόρεμα τῆς ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ πάντα στόν βράχο. Ἕνα ἀντρικό χέρι τό σηκώνει. 'Η ΜΗΧΑΝΗ ἀνεβαίνει στό πρόσωπό του. Σκέφτεται γιά μιά στιγμή, ὕστερα πηδάει πάνω σ' ἕνα βράχο καί κοιτᾶ γύρω του.

273. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ ΚΟΙΛΑΔΑΣ (ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ).

'Η ΜΗΧΑΝΗ σταματᾶ στό μικρό δάσος.

274. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ.

Γυρίζει καί φωνάζει σέ μερικούς ἄλλους στρατιῶτες ἔξω ἀπό τό πλάνο καί μετά ὁρμάει στό ἄλογό του. Οἱ ἄλλοι τόν ἀκολουθοῦν. Φεύγουν καλπάζοντας.

275. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ - ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ.

Μιά θάλασσα ἀπό κεφάλια. Ψηλά βλέπουμε τόν ΟΔΥΣΣΕΑ καί τούς ἀρχηγούς, ὄρθιους στά σκαλοπάτια. Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ μιλάει στό πλῆθος. Στήν ἀρχή δέν ξεκαθαρίζουμε τί λέει. Μά τά λόγια του σάν ζωντανός τηλέγραφος, περνοῦν ἀπό στόμα σέ στόμα. Ἀπανωτές φράσεις ἐπαναλαμβάνονται καθώς ἡ ΜΗΧΑΝΗ κάνει ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ἀνάμεσα στό πλῆθος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Α

Γι' αὐτό τήν ἔφερε ἀπ' τό Ἄργος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Β

Τήν Ἰφιγένεια, τήν κόρη του.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Γ

Θυσία! Πρέπει νά γίνη σήμερα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Δ

Σήμερα...

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Ε

Καί θά φυσήξουν οἱ ἄνεμοι.

Οἱ ζητωκραυγές ἀνεβαίνουν στόν οὐρανό. Ἡ ΜΗΧΑΝΗ ἐξακολουθεῖ ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ μπροστά.

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ξαναρχίζει νά μιλάει. Τώρα ἀκοῦμε τά λόγια του, πού πάλλονται ἀπό πατριωτισμό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Οἱ θεοί προστάζουν.
Γιά τήν Ἑλλάδα, γιά τήν τιμή της,
γιά τά νειᾶτα της
πού πρόθυμα εἶναι νά πεθάνουν πολεμῶντας,
ὁ Ἀγαμέμνονας,
σάν πρῶτος μέσ' στούς πρώτους,
πρέπει νά θυσιάση τό παιδί του πρῶτος.
Κι' ἡ Ἑλλάδα θά θριαμβεύση!...

Τό πλῆθος ἔξαλλο. 'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ γυρίζει καί μιλάει μέ τούς ἄλλους ἀρχηγούς. 'Η ΜΗΧΑΝΗ κάνει στροφή καί τό κάδρο γεμίζει ἀπό ἱδρωμένα, σκονισμένα πρόσωπα. Τά μάτια τους γυαλίζουν ἀπό τήν ἐπιθυμία νά δοῦν τούς δυνατούς νά ὑποφέρουν.

276. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ. ΑΥΛΗ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΟΡΕΣΤΗΣ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ στέκεται κοντά στά σκαλοπάτια. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ σκόρπιες πίσω της, στό ἐξώστεγο. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ κάτω στήν αὐλή.

'Ακινησία. Μόνο ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ τρέχει πάνω-κάτω παίζοντας, γελῶντας. Οἱ ζητωκραυγές ἀκούγονται σάν μακρυνή βροντή. Μερικοί ΦΡΟΥΡΟΙ ἄγρυπνοι ἔξω ἀπό τήν πύλη. Καί ἄλλοι φαίνονται μέσ' ἀπό τά χαλάσματα τοῦ τοίχου. Τό χτίριο εἶναι περικυκλωμένο.

277. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΑΣΟΣ - ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πάντα χάμω. Τό πρόσωπό της στό χῶμα, τά μαλλιά της ἀνάκατα. 'Ακούγονται ἄλογα. Γυρίζει τό κεφάλι της ἀνήσυχα. 'Αφουγκράζεται. Τά ἄλογα πλησιάζουν. 'Ακούγονται φωνές. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τινάζεται ὄρθια.

278. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΑΣΟΣ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τρέχει ἀνάμεσα στά δέντρα, μακρυά ἀπό τίς φωνές. Κάποτε, σταματᾶ, τεντώνει τ' αὐτιά της.

Τά ἄλογα δέν ἀκούγονται πιά. Προχωρεῖ. Ξαφνικά τινάζεται πίσω καί κρύβεται πίσω ἀπό ἕνα δέντρο. Βλέπουμε ἕνα ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ νά ζυγώνη ἀνάμεσα στά δέντρα. Πανικόβλητη ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ διασχίζει τό κάδρο σάν ἀστραπή. Βλέποντάς την ὁ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ φωνάζει κάτι καί τρέχει πίσω της. 'Ακούγοντάς τον, ἀρχίζουν κι' ἄλλοι νά φωνάζουν.

279. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τό δάσος έχει γεμίσει φωνές. Ή ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ όρμα άπό δέντρο σέ δέντρο. Βλέποντας κάτι πέρα άπό τή ΜΗΧΑΝΗ, σταματά άπότομα καί ύποχωρεί. Γυρίζει γιά ν' άλλάξη κατεύθυνση άλλά ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ξεπροβάλλουν μέσα άπό τά δέντρα στό βάθος. Καταλαβαίνοντας ότι είναι περικυκλωμένη παραλύει. Τό στόμα της άνοίγει, άλλά είναι άφωνο άπ' τόν τρόμο. ΤΡΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ γλυστρούν άπειλητικά μέσα στό πλάνο.

280. ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ (ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ).

Πλησιάζουν άργά.

281. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Γονατίζει, σκεπάζοντας τό κεφάλι μέ τά χέρια της. Οί ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ μπαίνουν στό κάδρο άπό παντού κρύβοντάς την. Σιγή.

282. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ.

Τό πλήθος τραγουδά δυνατά, φωνάζει συνθήματα, ζητωκραυγάζει. Γρήγορο ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ στόν ΑΧΙΛΛΕΑ καί τούς ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ του πού προσπαθούν νά άνοίξουν δρόμο.

ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑ
(φωνάζει)
Πού'ν' οί Μυρμιδόνες;

Κάποιος δείχνει πέρα άπό τήν ΜΗΧΑΝΗ. 'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ προχωρεί σέ πρώτο πλάνο. Τό πρόσωπό του δείχνει άνησυχία.

283. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΡΧΗΓΕΙΟ. ΑΥΛΗ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ή ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί οί ΚΟΠΕΛΛΕΣ στήν ίδια

θέση, ἀκίνητοι, περιμένοντας. Ἀκούγονται ἄλογα νά πλησιάζουν. Ὅλοι ἀντιδροῦν μέ ταραχή. Ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ τρέχει πρός τήν πύλη. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ.
Μετά ἀπό λίγο ἐμφανίζεται ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ καβάλλα στό ἄλογό του. Κοιτᾶ τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ ἐπίμονα καί φεύγει. Ἀκούγονται κι' ἄλλα ἄλογα νά σταματοῦν.

284. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.
Κλείνει τά μάτια του.

285. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.
Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἔχει καρφώσει τό βλέμμα της στήν πύλη κρατώντας τήν ἀνάσα της. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ κινοῦνται ἀργά πρός τά μπρός.-

286. ΑΡΧΗΓΕΙΟ - ΠΥΛΗ ΑΥΛΗΣ.
Ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ κάνει πίσω σαστισμένος. Μετά ἀπό λίγο, φαίνεται ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μέ ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ. Κάνει μερικά βήματα σπασμωδικά σά ζαλισμένη.

287. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ - ΠΑΡΑΜΑΝΑ.
Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κλονίζεται. Ἡ ΠΑΡΑΜΑΝΑ τήν στηρίζει.

288. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Κοιτάζει γύρω της.

289. ΤΟΙΧΟΣ ΑΥΛΗΣ.
Μερικοί ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ σκαρφαλώνουν γιά νά δοῦν καλύτερα. Ἀκούγεται καί νέο ξέσπασμα τοῦ πλήθους ἀπό μακρυά. Καί

πιό κοντά φωνές καί άνθρωποι νά τρέχουν.

290. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τρέμοντας σύγκορμη, προχωρεῖ πρός τόν πατέρα της. Τά δάκρυά της τρέχουν ἀκατάσχετα.

291. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μέ μεγάλη προσπάθεια, ξεκινάει ἕτοιμη νά βοηθήση ὅπως μπορεῖ.

292. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προχωρεῖ πρός τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. 'Εκεῖνος ἀποφεύγει νά τήν κοιτάξει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
(πολεμώντας τά δάκρυά της)

Πατέρα...
Μακάρι νά μπορούσα σάν τόν 'Ορφέα
μέ τό τραγούδι μου νά κάνω καί τίς πέτρες
νά μ' ἀγαποῦν... θά σοῦ τραγουδοῦσα!
Μά δέν μπορῶ. Πέσ' μου λοιπόν ἐσύ
πῶς νά σέ κάνω νά μέ λυπηθῆς;
Νά κλάψω; Κλαίω. Νά σέ παρακαλέσω;
Όσο θέλεις! Γονατιστή!
Τά πόδια σου - νά τά φιλήσω!

Πέφτει στά γόνατα καί ἀγκαλιάζει τά πόδια του. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βογγάει καί προσπαθεῖ νά ξεφύγη, ἀλλά ἐκείνη τόν κρατάει σφιχτά.

 

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

'Εγώ είμαι! Έγώ ή 'Ιφιγένεια.
'Η πρώτη άπ' τά παιδιά σου πού σέ φώναξε πατέ-
ρα!
'Εγώ - πού μ' έπαιρνες στήν άγκαλιά σου
καί μέ φιλοῦσες κι' έλεγες:
"Παιδί μου- θά μ' άξιώση ό θεός
νά δῶ τή μέρα πού θά πάρης βασιληᾶ;"
Κι' έγώ σέ τράβαγα άπ' τά γένεια κι' έλεγα:
"Άμα γεράσης θάρχεσαι σέ μένα
καί γιά τό κάθε χάδι πού μοῦ χάρισες
θά σοῦ χαρίζω χίλια".

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν άντέχει άλλο. Τραβιέται άπότομα. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σωριάζεται στή γῆ.

293. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τραντάζεται καί κάνει νά προχωρήση.
'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ τρέχει καί πιάνεται άπ' τή φούστα της.

294. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Σηκώνεται καί μ' ένα πήδημα ξαναπάει στόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Όχι πατέρα, όχι!
Άν δέν λυπᾶσαι έμένα
λυπήσου τή μητέρα μου.
Άν μέ σκοτώσης
είναι σά νά σκοτώνης καί τίς δυό μας.

(κραυγή)

Τί φταίω έγώ, γιά τήν 'Ελένη;
Τί φταίω άν τήν άγάπησε ό Πάρις;

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἐξακολουθεῖ ν' ἀποφεύγη τό βλέμμα της. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μέ ἁπλωμένα χέρια, γυρίζει γύρω του, χωρίς νά τολμάη νά τόν ἀγγίξη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Γιατί δέ μέ κυττᾶς;
Δέ σοῦ ζητάω τίποτα - μόνο ἕνα βλέμμα, ἕνα φιλί...
Ἔτσι ἄν πᾶνε τά λόγια μου χαμένα
κείνη τήν ὥρα νά θυμᾶμαι τό φιλί σου.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν κάνει καμμιά κίνηση. Τό πρόσωπό του εἶναι παραμορφωμένο ἀπό φρίκη καί τρόμο. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτάει γύρω της σά χαμένη.

295. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΟΡΕΣΤΗΣ.

'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ κοιτάει τήν μητέρα του πού κλαίει σιωπηλά καί προχωράει πρός τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ. 'Αγγίζει τό χέρι της. Τόν κοιτᾶ καί τοῦ χαμογελᾶ μέσα ἀπό τά δάκρυά της.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

'Ορέστη μου χρυσέ!..
τό ξέρω, εἶσαι μικρός ἀκόμα -
δέ μπορεῖς νά μέ βοηθήσης.
'Αλλά προσπάθησε.. Ἔλα -
γονάτισε μαζύ μου.
Παρακάλα τον.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πέφτει στά γόνατα. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ γονατίζει δίπλα της.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πατέρα κύττα!
Σέ παρακαλάει μέ τή σιωπή του!

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἐξακολουθεῖ ν' ἀποφεύγῃ τό βλέμμα της.
'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μέ ἁπλωμένα χέρια, γυρίζει γύρω του, χωρίς νά τολμᾷ νά τόν ἀγγίξῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Γιατί δέ μέ κυττᾶς;
Δέ σοῦ ζητάω τίποτα - μόνο ἕνα βλέμμα, ἕνα φιλί...
"Ετσι ἄν πάνε τά λόγια μου χαμένα
κείνη τήν ὥρα νά θυμᾶμαι τό φιλί σου.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέν κάνει καμμιά κίνηση. Τό πρόσωπό του εἶναι παραμορφωμένο ἀπό φρίκη καί τρόμο. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτάει γύρω της σά χαμένη.

295. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΟΡΕΣΤΗΣ.

'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ κοιτάει τήν μητέρα του πού κλαίει σιωπηλά καί προχωράει πρός τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ. 'Αγγίζει τό χέρι της. Τόν κοιτᾶ καί τοῦ χαμογελᾶ μέσα ἀπό τά δάκρυά της.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

'Ορέστη μου χρυσέ...
τό ξέρω, εἶσαι μικρός ἀκόμα -
δέ μπορεῖς νά μέ βοηθήσῃς.
'Αλλά προσπάθησε. "Ελα -
γονάτισε μαζύ μου.
Παρακάλα τον.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πέφτει στά γόνατα. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ γονατίζει δίπλα της.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πατέρα κύττα!
Σέ παρακαλεῖ μέ τή σιωπή του!

'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ προχωράει γονατιστός πρός τόν πατέρα του καί τόν κοιτᾶ μέ τεράστια, σοβαρά μάτια.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
(φωνάζει)
Κύτταξέ μας!
Κύττα τά παιδιά σου -
ἐδῶ - στά πόδια σου! Οἱ δυό μας!
Ἕν' ἀγοράκι τόσο δά -
κι' ἕνα κορίτσι πού λαχταράει νά ζήση.
-Νά ζήσω, νά περπατάω στόν ἥλιο.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ σηκώνεται. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ τό ἴδιο. Τρέχει πίσω της, κρατώντας τήν ἀπό τό φόρεμα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Γιατί νά θέλω νά πεθάνω; Θἄμουνα τρελλή!..
Καλύτερα νἆμαι δυστυχισμένη - καί νά ζῶ -
παρά νεκρή καί δοξασμένη.

Τελειώνει ἁπλᾶ. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ δέ μιλάει. Τελικά τήν κυττᾶ. Τοῦ χαμογελᾶ σάν νά τοῦ δείχνη τήν ἐμπιστοσύνη της.

296. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΠΑΡΑΜΑΝΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

'Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ κάνοντας βῆμα μπρός.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ
Βασιλῆα -
λυπήσου την.

ΚΟΠΕΛΛΕΣ
(ψίθυρος)
Ἄς την νά ζήση...

297. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ξέρω ὅσο κανένας
πόση ἀγάπη χωράει
στήν καρδιά ἑνός πατέρα-
καί πόσος πόνος.
Γιά τά παιδιά μου, ἄν μποροῦσα
θἄδινα τή ζωή μου.
Μά δέν μπορῶ...
Αὐτό πού δέν ξεγίνεται
πρέπει νά γίνη.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τόν κυττᾶ, οἱ ἐλπίδες της συντρίμια. Οἱ φωνές τοῦ πλήθους φουντώνουν ἀπειλητικά. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ πάει πρός τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ἀλλά ἐκείνη ὑποχωρεῖ ἔντρομη. Ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ τρέχει μακρυά. Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ συνεχίζει νά προχωρεῖ, προσπαθώντας ἀπελπισμένα νά κάνη κάτι. Ἡ ΜΗΧΑΝΗ τούς ἀκολουθεῖ μέ ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κόρη μου -γλυκειά μου κόρη-
ἄκου!. Ὁλόγυρά μας
χιλιάδες ἄντρες περιμένουν
μέ ὅπλα φονικά στά χέρια.
Ὁ χρησμός τους εἶπε
πώς δέν θά δοῦν ποτέ τήν Τροία
ἄν δέν προσφέρω ἐγώ τό πρῶτο θῦμα.
Τίποτα δέν τούς κρατάει.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ εἶναι τώρα κοντά στήν πύλη. Πάει νά φύγη, ἀλλά ἕνας ΦΡΟΥΡΟΣ τῆς φράζει τό δρόμο μέ τό δόρυ του. Ἀπό πέρα βλέπουμε ἕνα σύννεφο σκόνης καί ἀκοῦμε καλπασμό ἀλόγων. Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κάνει πίσω καί τρέχει σάν τρελλή.

298. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΠΑΡΑΜΑΝΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Κυριευμένες ἀπό τρόμο οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ὑποχωροῦν σαστισμένες. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ὁρμᾶ γιά νά προστατέψη τό παιδί της.

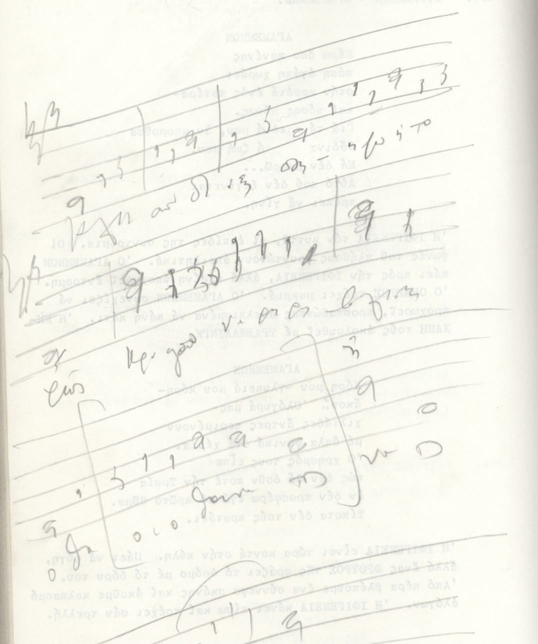

 146

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πέφτει στήν άγκαλιά της. Μέ τήν ύστερία τῆς ἀπόγνωσης ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ γίνεται ἐπιθετικός. Οὐρλιάζει. 'Η ΜΗΧΑΝΗ παίρνει μέρος στήν βιαιότητα τῆς σκηνῆς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

'Η μανία τοῦ πολέμου
πού μῆνες τώρα βράζει μέσα τους
ξεχείλισε. Διψοῦνε γιά αἷμα.
Ἄν γίνω ἐμπόδιο,
θά ποῦν πώς συμμαχῶ μέ τούς βαρβάρους.
θά ἐξοντώσουν ὄχι μόνον ἐμᾶς
μά καί τίς ἀδελφές σου κι' ὅλο τό Ἄργος.

Μ' ἕνα ξαφνικό σάλτο ἁρπάζει τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ καί τήν τραβάει ἀπό τήν ἀγκαλιά τῆς μάνας τῆς. Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ σκορπίζουν σάν τρομαγμένα πουλιά. 'Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ ἁρπάζει τόν ΟΡΕΣΤΗ καί τόν ἀπομακρύνει.

299. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΥΛΗ.

Φτάνει ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ μέ μερικούς ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ. Ξεπεζεύουν βιαστικά.

300. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Μέσ' τόν παροξυσμό του ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ συνεχίζει νά φωνάζη μέ σπαραγμό.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Δέν εἶμαι δοῦλος τοῦ Μενέλαου
γιά νά μ' ἐξουσιάζη.
Ἕναν ἀφέντη ἔχω -τήν 'Ελλάδα-
Αὐτήν ὑπηρετῶ. Κι' αὐτή προστάζει.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προσπαθεῖ νά ξεφύγη. Γλυστράει καί πέφτει. Δέν κάνει καμμιά προσπάθεια νά σηκωθῆ ἀλλά τόν κοιτᾶ μέ τεράστια, παγωμένα μάτια.

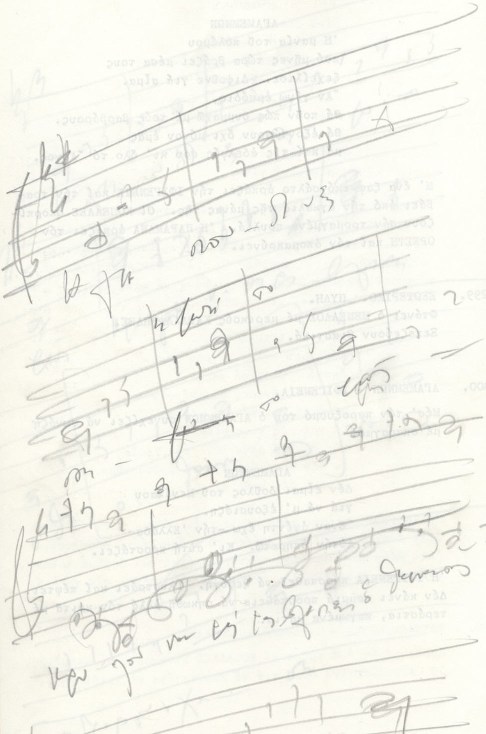

301. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ.. ΠΥΛΗ.

'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ μπαίνει στήν αὐλή.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

'Αργοῦμε.
'Ο στρατός περιμένει.

302. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Χωρίς νά κοιτάζη τόν ΜΕΝΕΛΑΟ, ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ γονατίζει πλάϊ στήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μέ ἀπέραντη τρυφερότητα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Βλέπεις;
'Η 'Ελλάδα εἶναι πιό δυνατή κι' ἀπό τούς δυό μας.
Ὅσο φριχτό καί νἆν' αὐτό πού μᾶς ζητᾶ - εἶναι γιά τό καλό της. Αὐτό πιστεύουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ἀποκαμωμένη, γέρνει τό κεφάλι σάν ξεψυχισμένη. 'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τήν κοιτᾶ γιά ὥρα, ὕστερα σηκώνεται ψελλίζοντας..

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πώς εἶν' ὁ μόνος δρόμος γιά τήν νίκη.

Φεύγει σάν κυνηγημένος πρός τήν πύλη. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ προσπαθεῖ νά τοῦ πῆ κάτι ἀλλά ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ τρέχει ἔξω φωνάζοντας:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(οὐρλιάζει)
Φέρτην ἐσύ!..

'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ κοιτᾶ τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ πού φεύγει ἀπό τήν αὐλή.

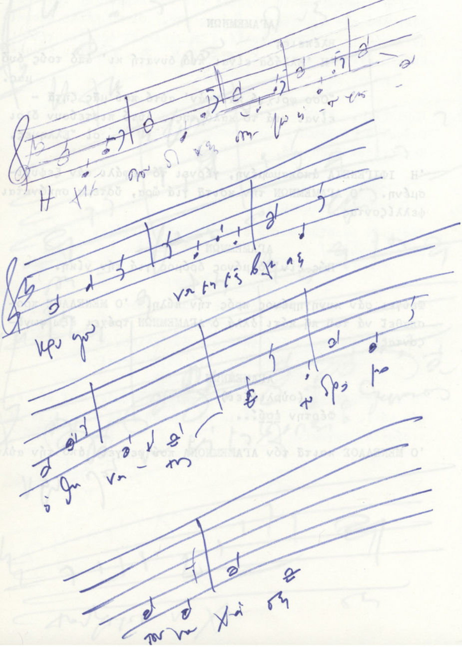

303. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πλησιάζει μέ τά μάτια της καρφωμένα στόν ΜΕΝΕΛΑΟ.

304. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ταραγμένος, ρημαγμένος άπό ένοχή καί συμπόνοια γυρίζει σιωπηλά καί φεύγει.

305. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Κυττάει έξω, τά μάτια της δείχνουν άναμονή. Τά χείλη της κινοῦνται σάν σέ σιωπηλή προσευχή. Φοβᾶται ότι ό ΑΧΙΛΛΕΑΣ τήν έγκατέλειψε. Ύστερα πάει στήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, γονατίζει δίπλα της καί τήν παίρνει τρυφερά στήν άγκαλιά της. Πλησιάζουμε μέ ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Έφυγε... Ό πατέρας μου έφυγε...
Μαζί μέ τή ζωή μου...

Άγκαλιάζει τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ όρμητικά.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Μάνα μου!..
Έλα νά κλάψουμε μαζί
νά σμίξη ό πόνος μας
νά γίνη μοιρολόϊ.

Ή ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τήν κουνάει στήν άγκαλιά της άπαλά καί μέ χαμηλή, ραγισμένη φωνή άρχίζει ένα μοιρολόϊ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Ήλιε πού δίνεις στή ζωή τό φῶς.

Ή ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προσπαθεῖ νά τραγουδήση μαζί της άλλά ή φωνή της σπάει καί γίνεται λυγμός. Ό ἦχος τοῦ πλήθους άντηχεῖ μέσ' στήν αύλή. Σάν νά θέλη νά τόν σκεπάση, ή

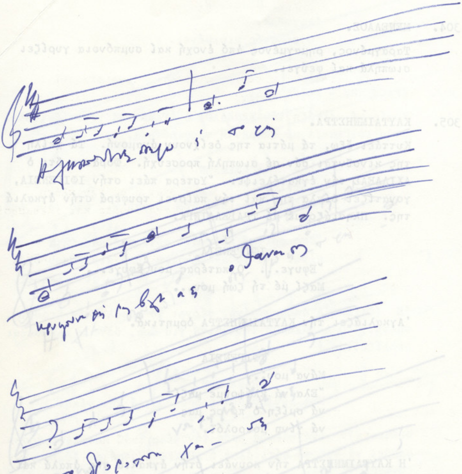

φωνή τῆς ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ἀνεβαίνει μέ σπαραξικάρδια ἔνταση.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

...κρύψου νά μή μᾶς βλέπει ὁ θάνατος
τό δρόμο του νά χάση.

306. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ.

Τό κάδρο εἶναι κατάμεστο. 'Ο στρατός εἶναι παντοῦ. Ἄλλοι εἶναι σκαρφαλωμένοι στά δέντρα, ἄλλοι σπρώχνουν, φωνάζουν. Κυριαρχεῖ μιά λέξη: "Θυσία".

307. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ἀνεβαίνει μερικά σκαλοπάτια μέ τήν πλάτη. Προσπαθεῖ νά μιλήση ἀλλά ἄγριες διαμαρτυρίες καί χλευασμοί σκεπάζουν τήν φωνή του.

Οἱ λίγοι πιστοί ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ του, συγκρατοῦν ἕνα πλῆθος ἀπό Μυρμιδόνες.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ψέμματα - ὅλα ψέμματα!
Πλεκτάνη τοῦ 'Οδυσσέα.
Τό λέω ἐγώ, ὁ βασιλιᾶς σας.

308. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ μιλάει στόν ΚΑΛΧΑ. Γνέφει καί κατεβαίνει γρήγορα τά σκαλοπάτια. Σταματᾶ λίγο πιό ψηλά ἀπό τόν ΑΧΙΛΛΕΑ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
(οὐρλιάζει)

'Ο 'Αγαμέμνων ἔδωσε τήν κόρη του σέ 'μένα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Ὄχι σ' αὐτόν. Στήν Ἄρτεμι.

 150

Θυσία. Γιά τή νίκη.
Μάρτυς μου ὁ Κάλχας κι' ὁ Θεός!

Γυρίζει καί δείχνει τόν ΚΑΛΧΑ στήν κορυφή. 'Ο ΚΑΛΧΑΣ ἀνοίγει τά χέρια του σάν φτερά κοράκου. 'Εκκωφαντικό ξέσπασμα ἀπό τό πλῆθος.

ΠΛΗΘΟΣ
(ρυθμικά)
Θυσία! Θυσία!
Νά γίνη ἡ θυσία!
Νά πάρουμε τήν Τροία!

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ κάνει νόημα σέ μερικούς ΦΡΟΥΡΟΥΣ νά τόν ἀκολουθήσουν καί κατεβαίνει τά ὑπόλοιπα σκαλοπάτια. Καθώς φτάνει κάτω, τό πλῆθος παραβιάζει τούς φράχτες οὐρλιάζοντας.

ΠΛΗΘΟΣ
Θυσία! Θυσία!
Νά γίνη ἡ θυσία!
Νά πάρουμε τήν Τροία!

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ καί ἡ ΦΡΟΥΡΑ του διασχίζουν τό πλῆθος πού κλείνει πίσω τους σά μιά συμπαγής μᾶζα.

309. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ὁρμάει μπρός κατεβαίνοντας μερικά σκαλοπάτια.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Εἶναι μνηστή τοῦ βασιληᾶ σας!
Θά τούς ἀφήσετε νά τήν σκοτώσουν;

'Η ΜΗΧΑΝΗ γυρίζει στούς ἔξαλλους Μυρμιδόνες πού προχωροῦν ἀπειλητικά.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ
Ναί!

Ήρθαμε έδῶ γιά πόλεμο, ὄχι γιά παντρειές
Τόν ζάλισε ὁ ἔρωτας!
Μᾶς παρατάει γιά μιά γυναῖκα.

310. ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ παίρνει μιά γρήγορη ἀπόφαση καί τρέχει βγαίνοντας ἀπό τό πλᾶνο. Πίσω του οἱ ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ ὁρμοῦν μέσ' τό κάδρο. Οἱ ΦΡΟΥΡΟΙ ἀγωνίζονται ἀπεγνωσμένα νά τούς συγκρατήσουν. Μερικοί ξεφεύγουν.

311. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΝΑΟ.

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ἀνεβαίνει στό ἄλογό του. Μία πέτρα τόν χτυπάει. Φεύγει καλπάζοντας στόν ἀνοιχτό κάμπο, ἐνῶ κι' ἄλλες πέτρες πέφτουν πίσω του.

312. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Κοιτοῦν κατά τήν πύλη τρομοκρατημένες. 'Η βοή τοῦ πλήθους πού ζυγώνει, κυλάει σά βροντή.

ΚΟΠΕΛΛΕΣ
Οἱ φωνές φουντώνουν!
Ἔρχονται κατά 'δῶ.

313. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Καί οἱ δυό εἶναι ἀκόμα χάμω. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτάει τήν μητέρα της, τραβιέται πίσω, καί τινάζεται στά πόδια της, τό κορμί της σκληρό, σάν ἀτσάλι. Μιλάει μέ περίεργη, παράτονη φωνή.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Δέν θέλω!...Φοβᾶμαι!

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ σηκώνεται, μή ξέροντας πῶς νά τήν παρηγορήση.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μάνα πονάω.
Πονᾶν' τά μάτια μου, ἡ καρδιά μου.
'Από τόν φόβο μάνα,
κι' ἀπ' τό μῖσος.
Τή μισῶ! 'Ελένη σέ μισῶ,
σέ μισῶ!..

'Αφουγκράζεται γιά μιά στιγμή τήν βοή τοῦ πλήθους.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(κραυγή)
Τόσος στρατός
καί δέν ὑπάρχει ἕνας ἄντρας νά βοηθήση;

Κοιτάζει τήν μητέρα της καί μιλάει τρυφερά, μέ παράπονο.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μάνα μου...
Καλή μου μάνα...
Πούν' ὁ πατέρας μου;

Ξαφνικά γίνεται σοβαρή, καί μιλάει μέ ὕφος ἁπλό, παιδικό.
ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ πού καταλήγει σέ ΓΚΡΟ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ποῦ πῆγε ὁ ἄνεμος;
Γιατί δέν ἔρχεται καί στήν Αὐλίδα;
Καί νά σκεφτῆς πώς στ' ἀνοιχτά
ἄνθρωποι πνίγονται
παρακαλῶντας τούς θεούς
νά σταματήση ὁ ἄνεμος!..
Τί ἀδικία!..

'Ακούγονται φωνές ἔξω ἀπό τήν πύλη, καί ἕνα ἄλογο νά φτάνει καλπάζοντας.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ σά νά ζωντανεύει. Κοιτάει τήν πύλη. Τό πρόσωπό της φωτίζεται άπό κάποια έλπίδα.

ΦΩΝΗ ΑΧΙΛΛΕΑ

'Αφῆστε νά περάσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Ο 'Αχιλλέας ;;...

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτάζει γύρω της θέλοντας νά κρυφτῆ. 'Η μητέρα της τήν κρατᾶ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ποῦ νά κρυφτῶ;

Ντρέπομαι...

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Δέν εἶν' ὥρα γιά ντροπές.

Θά πολεμήσουμε ὅπως μποροῦμε.

315. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΥΛΗ (ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΛΗ).

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ καταφέρνει νά περάση τούς ΦΡΟΥΡΟΥΣ καί τρέχει πρός τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κρύβεται πίσω της.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ἄμοιρη βασίλισσα...

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Νόμιζα πώς δέν θἆρθης.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Μόλις πρόλαβα.

Δέν τούς ἀκοῦς; Ἔρχονται.

Κατρακυλώντας σάν τόν χείμαρρο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τί φωνάζουν;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Πώς ἡ κόρη σου...

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Τί; Δέν θέλω νά τ' ἀκούσω -
ὅμως πρέπει.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Θά πεθάνη στό βωμό.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Καί δέν βρέθηκε ἕνας
νά φωνάξη ὄχι;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
'Εγώ. Καί τό πλήρωσα
σχεδόν μέ τή ζωή μου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Καλά οἱ ἄλλοι. Μά οἱ δικοί σου;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Κι' οἱ δικοί μου
ὅπως ὅλοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(ἄχνά)
Χαθήκαμε. Χαθήκαμε παιδί μου.
Τώρα τό ξέρω.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ παραμερίζει ἀφήνοντας τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ πρόσωπο μέ πρόσωπο μέ τόν ΑΧΙΛΛΕΑ. Τά μάτια τους συναντιῶνται γιά πρώτη φορά. Εἶναι σά νά μή μποροῦν νά ξεκολλήσουν. 'Η στιγμή εἶναι μαγική καί ἡ σιωπή ἀνάμεσά τους πιό αἰσθητή ἀπό τόν θόρυβο ἔξω. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ στέκεται πιό πίσω, ἀνάμεσά τους. Κυττάει ἀπό τόν ἕνα στόν ἄλλο, ἐλπίζοντας σέ κάποιο ἀνέλπιστο θαῦμα.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
(μέ ἀλλοιωμένη φωνή)
Μή φοβᾶσαι. Θά πολεμήσω ἐγώ γιά σᾶς.

314. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Οἱ θεοί ν' ἀνταμείφουν τό θάρρος σου

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Ἄν ἔχουν μάτια
θά τ' ἀνταμείφουν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Νά ἐλπίζω;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Ναί. Ὅσο εἶμαι ζωντανός.

Ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ξεκολλάει τά μάτια του ἀπό τήν Ἰφιγένεια καί προχωράει πρός τήν πύλη. Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τρέχει πίσω του. Ἡ ΜΗΧΑΝΗ μένει στήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. Τά μάτια της καθαρά, ἐρευνητικά, σά νά λυτρώνονται ἀπό κάποιο ἐφιαλτικό ὄνειρο.

316. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

Μιλοῦν μέ χαμηλή, ἀνήσυχη φωνή. Ἡ ΜΗΧΑΝΗ εἶναι πίσω τους, στραμμένη πρός τήν πύλη. Οἱ ΦΡΟΥΡΟΙ μᾶς ἐμποδίζουν νά δοῦμε καλά, ἀλλά μποροῦμε νά διακρίνουμε ἕνα ἀπειλητικό σύννεφο σκόνης νά πλησιάζη.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Τούς ὁδηγεῖ ὁ Ὀδυσσέας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Δέν θά τολμοῦσε...;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Δέν τόν ξέρεις. Εἶν' ἱκανός
νά τήν σύρη στό βωμό ἀπ' τά μαλλιά.

317. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ - ΠΛΗΘΟΣ.

Ὁ ΟΔΥΣΣΕΑΣ βρίσκεται ἐπικεφαλῆς. Πίσω του προχωράει ἕνα

πηχτό πλῆθος, μισοκρυμένο μέσα στήν σκάνη.

318. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ. (ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ).

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Τί νά κάνω; πές μου τί νά κάνω;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Μήν τήν άφήνεις. Νά τήν κρατᾶς.

Σφιχτά. Στην άγκαλιά σου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Γιά νά τήν πάρουν,<br>πρέπει νά κόψουν καί τά δυό μου χέρια.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Νᾶσαι έτοιμη -μόλις σοῦ πῶ.

319. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Ήρεμη, μέ σταθερό βλέμμα, άρχίζει νά προχωρῆ πρός τό φακό. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΠΙΣΩ.

320. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΥΛΗ (ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ).

Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ἔχουν τίς πλάτες τους γυρισμένες στό φακό. Ὁ στρατός ὅσο πάει καί ζυγώνει.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γυρίζει καί κυττάει τό φακό πού πλησιάζει. Τό πρόσωπό της δείχνει ἔκπληξι καί φόβο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Πίσω! Νά μή σέ δοῦν.

Τό ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ἐξακολουθεῖ. Τώρα γυρίζει καί ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

πηχτό πλῆθος, μισοκρυμμένο μέσα στήν σκόνη.

318. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ. (ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ).

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Τί νά κάνω; Πές μου τί νά κάνω;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Μήν τήν ἀφήνεις. Νά τήν κρατᾶς.

Σφιχτά. Στήν ἀγκαλιά σου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Γιά νά τήν πάρουν,
πρέπει νά κόψουν καί τά δυό μου χέρια.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
Νάσαι ἕτοιμη -μόλις σοῦ πῶ.

319. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Ἤρεμη, μέ σταθερό βλέμμα, ἀρχίζει νά προχωρῆ πρός τό φακό. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΠΙΣΩ.

320. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΥΛΗ (ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ).
Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ καί ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ἔχουν τίς πλάτες τους γυρισμένες στό φακό. Ὁ στρατός ὅσο πάει καί ζυγώνει.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γυρίζει καί κυττάει τό φακό πού πλησιάζει. Τό πρόσωπό της δείχνει ἔκπληξη καί φόβο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
Πίσω! Νά μή σέ δοῦν.

Τό ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ ἐξακολουθεῖ. Τώρα γυρίζει κι ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

 

321. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΣ ΑΞΟΝΑΣ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προχωρεῖ μέ σταθερό βῆμα πάντα μπρός. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ προσπαθεῖ νά τήν σταματήση. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κουνάει τό κεφάλι της, παραμερίζει τό χέρι τῆς μητέρας της καί συνεχίζει πρός τήν πύλη. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μένει ἀποσβολωμένη. Γυρίζει ἀπελπισμένα πρός τόν ΑΧΙΛΛΕΑ. Κάνουν νά τρέξουν πίσω της, ἀλλά ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ἐξακολουθεῖ νά προχωράει (ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ) καί φτάνει στήν πύλη. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μέ ἀπόγνωση πέφτει πάνω στόν τοῖχο.

322. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΠΥΛΗ (Α Π' ΕΞΩ).

Οἱ ΦΡΟΥΡΟΙ παραμερίζουν γιά νά ἀποκαλύψουν τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. Οἱ φωνές τοῦ πλήθους καταλαγιάζουν. Γίγεται σιωπή.

323. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ -.ΟΔΥΣΣΕΑΣ - ΣΤΡΑΤΟΣ.

'Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ σταματάει. Μαζί μ' αὐτόν κι' ὁ στρατός πίσω του.

324. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΥΛΗ (ΑΠΟ ΜΕΣΑ).
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(μιλᾶ στά κορίτσια πέρα ἀπό τή μηχανή)

Φέρτε τά νυφικά μου πέπλα.
Καί τό στεφάνι.

Γυρίζει πρός τήν μητέρα της πού εἶναι ἀκουμπισμένη στόν τοῖχο χωρίς νά τήν κοιτάζει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μητέρα. Ἄκουσέ με.
Δέν ὠφελεῖ νά θέλουμε τ' ἀδύνατα.
Μήν προσπαθεῖς.
Τό ξέρω, σοῦ εἶναι δύσκολο, ἀλλά γιά μένα
εἶναι πολύ πιό δύσκολο νά ζήσω.

Τώρα τό βλέπω πεντακάθαρα.
Ἄκου με καί θά καταλάβης-
εἶναι τόσο ἁπλό.
Σήμερα θά πεθάνω. Νά τ' ἀποφύγω δέν μπορῶ.
Ἀλλά πῶς θά πεθάνω -μόνο ἐγώ τ' ἀποφασίζω.
Καί τ' ἀποφάσισα. Νά πεθάνω ἤρεμα.
Περήφανα..Ὡραῖα. Αὐτό θἆναι γιά μένα
κάποια νίκη.

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κουνάει τό κεφάλι της ἀργά, μή θέλοντας νά παραδεχτῆ.. Τό πλῆθος ἔχει πλησιάσει σιωπηλά. Στέκοντας λίγο ἔξω ἀπό τήν πύλη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μητέρα πρέπει, πρέπει νά καταλάβης.
Οἱ Ἕλληνες μέ μιά φωνή
ζητοῦν τόν θάνατό μου.
Δέν ἔχουν ἄλλη ἐλπίδα
ἀπό τό αἷμα μου.
Πῶς θά τούς ἀψηφήσω;
Ἐγώ εἶμαι μιά κι' αὐτοί χιλιάδες.
Πρόθυμοι νά πεθάνουν πολεμώντας
Γιατί ἐγώ,
ν' ἀξίζω πιό πολύ ἀπ' αὐτούς;
Ἤ κι' ἀπό ἕνα μόνο;
Ἄν ἤσουν μάνα τους,
τί θἄλεγες;

Ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἐξακολουθεῖ νά τήν κοιτᾶ, κάνοντας πίσω, προβάλλοντας σιωπηλά τήν ἄρνησή της. Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γυρίζει πρός τόν ΑΧΙΛΛΕΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Καί κάτι ἄλλο.
Σήμερα κερδίσαμε ἕνα φίλο.
Θά τόν ἀφήσω νά πολεμήση ἕναν ὁλόκληρο στρατό

καί νά πεθάνη; Θἄμουν ἀχάριστη.
Καί δέν τό θέλω. Θέλω νά ζήση.
Θἄταν κρῖμα
νά πάη χαμένη τέτοια ἀντρειοσύνη
γιά μιά ζωή ἀσήμαντη
σάν τή δική μου.

Σά νά διαφωνεῖ μέ τά λόγια της, 'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ κάνει νά τήν πλησιάση ἀλλά ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ τόν προλαβαίνει μέ μιά ζωηρή κίνηση.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Γιά ὅλα αὐτά -
μιά κι' ἡ 'Ελλάδα θέλει τή ζωή μου
τῆς τή δίνω. 'Ο θάνατος
θἆναι γιά μένα γάμος -καί παιδιά-
καί δόξα.

Πηγαίνει πρός τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. 'Η φωνή της εἶναι δυνατή, ἀποφασισμένη, χωρίς συναισθηματισμό.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Ἔτσι εἶναι μάνα.
Νά λές εὐχαριστῶ πού εἴμαστ' Ἕλληνες -
ὄχι βάρβαροι. Οὔτε σκλάβοι.

Σιωπή. Κανείς δέν κινεῖται.

325. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ.

'Ο στρατός εἶναι παντοῦ. Στήν πύλη καί γύρω ἀπό τήν αὐλή. Πολλοί ἔχουν σκαρφαλώσει στούς τοίχους.

326. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΕΞΩΣΤΕΓΟ ΑΥΛΗΣ. ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Κατεβαίνουν ἀργά τά σκαλοπάτια, κρατῶντας τά νυφικά πέπλα τῆς ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ.

327. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ βλέπει τίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κοιτάζει πρῶτα αὐτές καί ὕστερα τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ἀδύναμα. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ χαμογελᾶ.

328. ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

Προχωράει πρός τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, φέρνοντας την μέσα στό κάδρο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ἄν μ' ἀγαποῦσαν οἱ θεοί
σήμερα θἄσουνα δική μου...
Ζηλεύω τήν 'Ελλάδα πού σέ παίρνει.
Ζηλεύω ἐσένα γιά τή δόξα πού σοῦ δίνει.
Θἄκανα τ' ἀδύνατα γιά νά σέ σώσω.
Μίλα -πρίν νἆναι ἀργά-.
'Ο θάνατος
δέν ἔχει γυρισμό.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τόν θάνατο δέν τόν φοβᾶμαι.. Τόν ὁρίζω.
Σκέφτομαι πόσο αἷμα θά χυθῆ γιά τήν 'Ελένη.
καί λέω, "φτάνει". Γιά μένα
μή σκοτώσης -
καί πρό παντός μήν σκοτωθῆς.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

'Αφοῦ ὁ θάνατος δέν μπόρεσε νά σέ λυγίση,
τί νά πῶ; Πῶς ν' ἀντικρούσω
λόγια τόσο ἀληθινά; Ἕνα θέλω νά ξέρης...
Τήν τελευταία στιγμή μπορεῖ νά μετανοιώσης...
Θἆμαι κοντά.

Σηκώνει τό χέρι του καί τῆς ἀγγίζει ἀπαλά τό πρόσωπο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Μήν τό ξεχνᾶς.

Δέν θέλω νά πεθάνης!..

Τραβάει τό χέρι του καί βγαίνει βιαστικά ἀπό τήν πύλη. Οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ἀνοίγουν γιά νά τόν ἀφήσουν νά περάση.

329. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΟΡΕΣΤΗΣ - ΠΑΡΑΜΑΝΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.

'Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ μέ τόν ΟΡΕΣΤΗ καί τίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ στέκονται λίγο πιό πίσω. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κλαίει. Τά μάτια τῆς ΙΦΙΓΕ-ΝΕΙΑΣ στόν ΑΧΙΛΛΕΑ πού ἔφυγε. Γυρίζει πρός τήν μητέρα της.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(ἀπαλά)

Μητέρα μή! Ἄν θές νά μέ βοηθήσης,
νά κάνης ὅτι σοῦ ζητήσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ναί μάτια μου -
θά προσπαθήσω. Πές μου
τί νά κάνω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Νά μή φορέσης μαῦρα,
οὔτε νά κόψης τά μαλλιά σου

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Οὔτ' αὐτό;
Νά μήν πενθήσω τό παιδί μου;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ὄχι. Γιατί δέ θάχω τάφο
ἄλλο ἀπ' τό βωμό.
Θέλω νάσαι περήφανη. Καί νά τό δείχνης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Μιλᾶς τόσο σοφά -
πῶς ν' ἀπαντήσω.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κάνει νόημα στίς ΚΟΠΕΛΛΕΣ νά πλησιάσουν. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κάνει μιά ἀπεγνωσμένη προσπάθεια γιά νά ἀναβάλη τήν τρομερή στιγμή.

33 0. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Κι' οἱ ἀδερφές σου;
Τί νά τούς πῶ;

331. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τίποτα! Νἄχουν ζωή καί νἆν' καλά!
Καί νά μοῦ τίς φιλήσης.
Τόν 'Ορέστη
νά μοῦ τόν μεγαλώσης -
νά γίνη ἄντρας...σπουδαῖος.

332. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΠΑΡΑΜΑΝΑ - ΟΡΕΣΤΗΣ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ.

'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ γυρίζει πρός τήν ΠΑΡΑΜΑΝΑ καί τῆς κάνει νόημα. 'Ο ΟΡΕΣΤΗΣ πλησιάζει ἀργά. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ τόν παίρνει καί τόν ὁδηγεῖ στήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

'Αγκάλιασέ τον.
Γιά τελευταία φορά!

Γυρίζει τό κεφάλι της ἀλλοῦ καταπίνοντας τά δάκρυά της. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ χαμογελᾶ στόν ἀδελφό της, γονατίζει καί τόν

αγκαλιάζει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

'Αγοράκι μου,
Έκανες ὅτι μποροῦσες
νά βοηθήσης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(προσπαθώντας νά εἶναι γενναία)
Τίποτ' ἄλλο -
δέ θέλεις ἀπό μένα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(σηκώνεται)
Θέλω. Τόν πατέρα μου
μήν τόν μισεῖς. Δέ φταίει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Φταίει καί θά μοῦ τό πληρώση.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τό κάνει δίχως νά τό θέλη.
Θυσία γιά τήν 'Ελλάδα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(ξέσπασμα μίσους. Φωνάζει κυττάζοντας γύρω τό στρατό).
Όχι θυσία! Φόνος!
Άνανδρος, ὕπουλος φόνος.

333. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γνέφει στίς κοπέλλες. 'Αρχίζουν νά τῆς φοροῦν τά πέπλα μέ τρυφερή φροντίδα.

334. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Γυρίζει καί τίς βλέπει. Παγώνει.

ἀγκαλιάζει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ἀγοράκι μου,
Ἔκανες ὅτι μποροῦσες
νά βοηθήσῃς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(προσπαθῶντας νά εἶναι γενναία)
Τίποτ' ἄλλο -
δέ θέλεις ἀπό μένα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(σηκώνεται)
Θέλω. Τόν πατέρα μου
μήν τόν μισεῖς. Δέ φταίει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Φταίει καί θά μοῦ τό πληρώσῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τό κάνει δίχως νά τό θέλῃ.
Θυσία γιά τήν Ἑλλάδα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(ξέσπασμα μίσους. Φωνάζει κυττάζοντας γύρω τό στρατό).
Ὄχι θυσία! Φόνος!
Ἄνανδρος, ὕπουλος φόνος.

333. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ.

Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γνέφει στίς κοπέλλες. Ἀρχίζουν νά τῆς φοροῦν τά πέπλα μέ τρυφερή φροντίδα.

334. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Γυρίζει καί τίς βλέπει. Παγώνει.

KΛYTAIMNHΣTPA
Ἔφτασε ἡ ὥρα;

335. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΟΠΕΛΛΕΣ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Ναί μητέρα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(κάνοντας νά τήν ἀκολουθήση)
Θἄρθω μαζί σου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Ὄχι μητέρα!
Σέ παρακαλῶ...

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ
(ἀξιολύπητη)
Νά σοῦ κρατάω τά πέπλα. Τίποτ' ἄλλο.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Ὄχι, θά πάω μόνη.
Καλύτερα καί γιά τίς δυό μας.

Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ τῆς ἔχουν φορέσει τά πέπλα. Μάνα καί κόρη κοιτοῦν ἡ μιά τήν ἄλλη σιωπηλά, ἀντλῶντας δύναμη γιά τό στερνό ἀποχαιρετισμό.

336. ΠΥΛΗ.

Τό πλῆθος χωρίζει στά δυό, ἀνοίγοντας τό δρόμο. Μερικοί ΦΡΟΥΡΟΙ προχωροῦν μέσα στήν αὐλή καί παίρνουν θέση δεξιά κι' ἀριστερά τῆς πύλης.

337. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(τρεμουλιαστά)

Μ' ἀφήνεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

(συγκινημένη)

Μητέρα θέλω νἄμαι δυνατή.

Βοήθα με.

(στά κορίτσια)

'Εμπρός καλές μου φίλες.

Πᾶμε.

'Αργά, οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ προχωροῦν, βγαίνοντας ἀπό τό κάδρο. ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ πρός τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

(κραυγή)

Μή φεύγεις. Μή πᾶς.

338. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προχωρεῖ σταθερά πρός τό ΦΑΚΟ. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ πιό μπροστά, ὑποχωρώντας μέ τήν πλάτη, κυττάζοντάς την.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Φτάνουν τά δάκρυα.

(στά κορίτσια)

'Αρχῖστε τό τραγούδι.

Νά ξυπνήσουν οἱ ἄνεμοι

καί νά φουσκώσουν τά πανιά.

Οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ἀρχίζουν νά τραγουδοῦν ἀπαλά. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ μένει ἀκίνητη. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ εἶναι τώρα κοντά της. Κοντοστέκεται γιά ἕνα δευτερόλεπτο καί περνάει ἀπό δίπλα της. Χωρίς νά γυρίση νά τήν κοιτάξη ἡ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἀπλώ-

νει τό χέρι της καί πιάνει ἀπαλά τό πέπλο της.
ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ κοντά καθώς τό πέπλο γλυστράει καί φεύγει.
'Η ΜΗΧΑΝΗ μένει στήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ἀκίνητη μέ τό χέρι της ἁπλωμένο, ἄδειανό.

339. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ - ΠΛΗΘΟΣ.

Βουητό ἀναμονῆς.

340. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ στέκεται στά πρῶτα σκαλοπάτια. 'Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ εἶναι κοντά του. Ἄλλοι ΑΡΧΗΓΟΙ ψηλότερα. Γυρίζουν τά κεφάλια.

34I. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ.

Τό πλῆθος ἀνοίγει, ἀποκαλύπτοντας τήν πομπή. Μερικοί ΦΡΟΥΡΟΙ προηγοῦνται, ἀκολουθοῦν οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ πού κρύβουν τήν ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. Οἱ ΦΡΟΥΡΟΙ παίρνουν θέση δεξιά καί ἀριστερά καί οἱ ΚΟΠΕΛΛΕΣ σταματοῦν.
Πέφτει σιωπή καθώς ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προχωρεῖ ἀνάμεσά τους μέ σταθερό βῆμα κυττώντας ὁλόϊσια μπροστά της.

342-345. ΠΛΑΝΑ ΠΛΗΘΟΥΣ.

Παρακολουθοῦν σιωπηλοί, ἄλλοι στοιβαγμένοι στίς πλαγιές, ἄλλοι σκαρφαλωμένοι στά δέντρα.

346. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.

ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ πρός τόν ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ. 'Η ΜΗΧΑΝΗ σταματᾶ. Τά μάτια του δείχνουν σπαραγμό καί τρυφερότητα. Πλησιάζει.

347. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Σταματοῦν κυττώντας ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Μιά ἀπό τίς ΚΟΠΕΛ-

ΛΕΣ μπαίνει στό κάδρο καί τῆς φοράει ἕνα στεφάνι μέ φύλλα. Ἕνας ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ πλησιάζει μέ ἕνα ἀσημένιο κυπέλλο. Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ γονατίζει καί ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ βυθίζει τά δάκτυλά του στό κύπελλο καί βρέχει ἀπαλά τό μέτωπό της. Τήν βοηθᾶ νά σηκωθῆ. Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κοιτάζει ψηλά, πρός τό ναό.

348. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ - ΧΑΜΗΛΗ ΓΩΝΙΑ ΛΗΨΕΩΣ.
Ὁ ΚΑΛΧΑΣ στέκεται στήν κορυφή πλάϊ στόν βωμό. Μιά στήλη καπνοῦ ἀνεβαίνει κατακόρυφα. Ἕνα τύμπανο ἀρχίζει νά χτυπάει. Ἀκολουθοῦν ἄλλα ὄργανα πού παίζουν οἱ ΙΕΡΕΙΣ, μέ ἀργό, τελετουργικό ρυθμό.

349. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Κοιτάζει τόν πατέρα της. Ἐκεῖνος κουνάει τό κεφάλι ἐλαφρά. Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ προχωρεῖ πρός τά σκαλοπάτια καί ἀρχίζει νά τά ἀνεβαίνει ἀργά. -ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ-.
Ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ μπαίνει στό κάδρο, ἀκολουθώντάς την, σέ μικρή ἀπόσταση.

350. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ.
(ΑΠΟ ΨΗΛΑ) ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ἀνεβαίνει τά σκαλοπάτια πρός τό ΦΑΚΟ. Ξαφνικά τά μάτια της δείχνουν συγκίνησι. Τό βῆμα της βραδαίνει ἀνεπαίσθητα.

351. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ (ΑΠΟ ΧΑΜΗΛΑ).
ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ..
ΑΧΙΛΛΕΑΣ.
Ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ στέκεται ψηλότερα, μέ τὤνα χέρι στό σπαθί του, τά μάτια του ἀναζητώντας τά δικά της. Ὁ ΦΑΚΟΣ ἀνεβαίνει μέ τόν ρυθμό τῶν βημάτων τῆς ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ. Ὁ ΑΧΙΛΛΕΑΣ κατεβαίνει ἕνα-δύο σκαλοπάτια.

352. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ. (ΑΠΟ ΨΗΛΑ) ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ἔχει τώρα πλησιάσει τόν ΑΧΙΛΛΕΑ. Τόν κοιτάζει θαραλέα, ἐρωτευμένη καί περήφανη καί συνεχίζει.

353. ΚΟΡΥΦΗ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΩΝ (ΑΠΟ ΧΑΜΗΛΑ).

'Ο ΚΑΛΧΑΣ περιμένει στήν κορυφή. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μπαίνει στό κάδρο. Σταματάει, μέ τήν πλάτη στραμμένη στό ΦΑΚΟ. Γυρίζει ἀργά.

354. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ (ΑΠΟ ΨΗΛΑ) ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

'Ο ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀνεβαίνει καί σταματᾶ, κοιτάζει ψηλά, τήν 'Ιφιγένεια (πέρα ἀπό τό ΦΑΚΟ).

'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ἀρκετά σκαλοπάτια πιό κάτω.

355. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τά μάτια της κινοῦνται ἀργά, βυθισμένα στόν ὁρίζοντα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
(ψίθυρος)
'Αγαπημένο φῶς! Ἔχε γειά.

Γυρίζει πρός τό βωμό καί τό κάδρο γεμίζει ἀπό τά πέπλα της. Φωτεινό, κάτασπρο.

356. ΚΟΡΥΦΗ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΩΝ (ΑΠΟ ΧΑΜΗΛΑ) ΚΑΛΧΑΣ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

'Ο ΚΑΛΧΑΣ ὑποχωρεῖ ἀργά καθώς ἡ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ μπαίνει στό πλάνο. Τό πέπλο της τρεμουλιάζει ἐλαφρά, ἀλλά αὐτή δέν δείχνει νά τό προσέχη. 'Ανεβαίνει τό τελευταῖο σκαλοπάτι καί προχωρεῖ πρός τόν ναό.

357. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ (ΑΠΟ ΨΗΛΑ)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ.

'Ακίνητοι. Μετά ἀπό λίγο ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ γυρίζει τό κεφάλι του γιά νά μή βλέπει. 'Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ, μέ τίς ἐλπίδες του συντρίμια, κατεβαίνει γρήγορα τίς σκάλες.

358. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΙΣΙΩΜΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟΝ ΝΑΟ - ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Τά πέπλα της ἀνεμίζουν πιό ἔντονα. Κοιτάζει γύρω της κατάπληκτη. Ξαφνικά ἀρχίζουν νά κυματίζουν γύρω της. Προχωρεῖ ἀβέβαια, διστακτικά μή ξέροντας τί νά κάνη. 'Ο καπνός ἀπό τό βωμό φυσάει πρός τό μέρος της.

359. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΝΑΟΥ (ΑΠΟ ΨΗΛΑ) . ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Εἶναι ἀκόμα ριζωμένος στή θέση του. Μιά ἀλλόκοτη βοή ἀνεβαίνει ἀπό τά πλήθη. Γυρίζει καί κοιτάζει χωρίς νά πιστεύη στά μάτια του, ἔπειτα ὁρμάει ἀπάνω, βγαίνοντας ἀπό τό ΚΑΔΡΟ.

360. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΝΑΟΣ (ΑΠΟ ΧΑΜΗΛΑ)
'Ο ἄνεμος σκορπάει τόν καπνό πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις.

361. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΗΘΟΣ.
Ξεσπάει σέ ζητωκραυγές.

362. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΥΛΗ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Καθώς φουντώνουν οἱ ζητωκραυγές ἡ ΜΗΧΑΝΗ μέ ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ, πού γίνεται συνεχῶς γρηγορώτερο, καταλήγει στά ἔντρομα μάτια της.

363. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ.
(ΑΠΟ ΧΑΜΗΛΑ). ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

 170

Φτάνει στήν κορυφή καί ἐξαφανίζεται μέσ' τόν καπνό.

364. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΙΣΙΩΜΑ.

'Ο ἄνεμος ὅσο πάει δυναμώνει. 'Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ κυκλωμένη ἀπ' τόν καπνό, τά χάνει, γυρίζει ἀπότομα πρός τό ΦΑΚΟ, μέ τήν ἐλπίδα στά μάτια.
Φωνές ἀκούγονται πολύ κοντά.
Ξαφνικά, ὁ ΚΑΛΧΑΣ καί μερικοί ΙΕΡΕΙΣ ξεπετιοῦνται, γύρω της, τήν ἁρπάζουν κι ἐξαφανίζονται μέσ' στούς καπνούς.

365. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΑΤΩΜΑ - ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Προβάλλει μέσα ἀπό τόν καπνό, κοιτάζει γύρω του. ΤΡΑΒΕΛ-ΛΙΝΓΚ πίσω καθώς ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ὁρμᾶ μπροστά. Ξαφνικά, καθώς ὁ ἄνεμος φυσάει τόν καπνό στήν ἀντίθετη κατεύθυνση, ὁ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ καί ἡ ΜΗΧΑΝΗ σταματοῦν ἀπότομα. Αὐτό πού βλέπει τόν καθηλώνει. Τά μάτια του γεμᾶτα φρίκη.

366. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΠΛΟΙΟ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ - ΠΑΝΙ.

Μέ φοβερό κρότο, σάν ἔκρηξη, τό πανί ἀνοίγει τεντωμένο ἀπό τόν ἄνεμο.

367. ΑΛΛΟ ΠΑΝΙ.

Τό ἴδιο.

368. ΚΑΙ ΑΛΛΟ.

369. ΚΑΙ ΑΛΛΟ.

370. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ - ΠΛΑΓΙΑ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ.

'Η ΜΗΧΑΝΗ κινεῖται δεξιά-ἀριστερά, συμμετέχοντας στήν γενική βιασύνη. ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ τραβοῦν τ' ἄλογα πρός τήν ἀκτή. Ἄλλοι ξεριζώνουν τίς σκηνές. Ἄλλοι τρέχουν, κουβαλῶντας ὅπλα, φωνάζοντας.
Φωνές ἀκούγονται καθώς περνοῦν τρέχοντας.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Α

Ἐμπρός! Ὅλοι στά καράβια.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Β

Εἶδες; Ὁ Κάλχας εἶχε δίκηο!

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Γ

Θέλημα ἦταν τοῦ θεοῦ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Δ

Ἀκούσατε τά νέα; Ἡ Ἰφιγένεια ζῆ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Ε

Ἄκουσα τόν Κάλχα
νά τό λέη στούς ἀρχηγούς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Ζ

Χάθηκε μέσα στή γῆ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η

Ἀπάνω στό βωμό
βρῆκαν μιά ἐλαφίνα νά σπαρταράη στό αἷμα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Θ

Θαῦμα σοῦ λέω.
Τή σήκωσ' ἡ θεά στούς οὐρανούς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Ι

Θαῦμα...

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Κ

Θαῦμα.

Οἱ φωνές σβύνουν καί τό κάδρο ἀδειάζει. 'Εμφανίζεται ἕνα ἁμάξι, καί πίσω του ἕνα ἄλλο. Προχωροῦν πρός τή ΜΗΧΑΝΗ. Βλέπουμε τήν ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ νά κάθεται μέ ὄρθια τήν πλάτη καί τόν ΟΡΕΣΤΗ δίπλα της. Δύο ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ διασχίζουν τό κάδρο τρέχοντας.

371. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΑΚΤΗ - ΒΡΑΔΥ - ΠΛΟΙΑ.

Τά πλοῖα περνοῦν μέσ' ἀπό τό κάδρο, τό ἕνα πίσω ἀπ' τ' ἄλλο, σάν φαντάσματα. "Ανδρες μέ πυρσούς στέκονται στά καταστρώματα.

372. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΛΟΦΟΣ - ΒΡΑΔΥ.

Τ' ἁμάξια σκαρφαλώνουν πρός τή ΜΗΧΑΝΗ ἀπό ἕνα στενό δρόμο πάνω ἀπ' τή θάλασσα. 'Ο ἄνεμος σφυρίζει. 'Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ κοιτᾶ πρός τ' ἀνοιχτά.

373. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΘΑΛΑΣΣΑ (ΛΗΨΙΣ ΑΠΟ ΨΗΛΑ) - ΒΡΑΔΥ.

Δέ διακρίνουμε παρά ἀμέτρητα μικρά φῶτα πού ἀπομακρύνονται, μέσ' στό σκοτάδι.

374. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΛΑΝΟ - ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - ΤΡΑΒΕΛΛΙΝΓΚ.

'Εξακολουθεῖ νά κοιτᾶ πρός τήν θάλασσα. Τά μαλλιά της ἀνεμίζουν στό πρόσωπό της. Τά μάτια της καρφωμένα μπρός, γεμᾶτα μῖσος.

Τ Ε Λ Ο Σ